

Častni kanonik

Te dni je bil obveščen Rev. J. J. Oman, župnik fare sv. Lovrenca v Newburgu, da je bil imenovan od ljubljanskega nadškofa dr. Gregorija Rožmana za častnega kanonika ljubljanske nadškofije, s pravico uporabljati vse častne znake in obleke, ki so našete v tozadevnih štatutih. To sporočilo je poslal župniku Omanu clevelandski škof Most Rev. Joseph Schrems, ki obenem naznanja Fathru Omanu, da bo slovesno umeščenje kmalu po veliki noči. V svojem pismu na clevelandškega škofa našteva ljubljanski nadškof dr. Rožman vzroke, iz katerih se je odločil za imenovanje Fathra Omana častnim kanonikom. Dr. Rožman piše med drugim: "... če sem ob priliki mojega obiska v Ameriki mogel za versko življenje dragih sorojakov kaj dobrega storiti, je to v veliki meri Vaša (Father Omanova) zasluga!"

To je prvi slučaj med slovensko duhovščino v Zedinjenih državah, da je bil slovenski duhoven v Ameriki tako odlikovan od slovenskega škofa v domovini. Spoštovanemu gospodu župniku in častnemu kanoniku Omanu, našemu dolgoletnemu poročevalcu "Newburških novic," gredo iskrene čestitke z željo, da naj Bog živi Fathra Omana še dolga leta!

Evropski nemiri in priprave za vojno pospešuje državljanstvo

Washington, 9. aprila. Delavski kot državni oddelek ameriške vlade sporočata da evropske zmešnjave in priprave za vojno povzročajo čimdalje večji pritisk v Ameriki naseljenih tujcemcev na državljanske urade po vsej deželi.

Zlasti so se zadnje čase prestrašili ameriški Nemci ki niso še državljani, ko je izšla v Nemčiji odredba, da so tudi v Ameriki bivajoči Nemci podvrženi vojaški dolžnosti v Nemčiji, ali pa bodo kaznovani direktno ali indirektno potom sorodnikov.

Pritisk tujcemcev na državljanske urade je tako silen, da je bil delavski oddelek vlade prisiljen nastavit večje število novih uradnikov. Delavski oddelek ameriške vlade vodi namreč državljanski in naselniški urad.

Enako se poroča od državnega tajnika, ki ima v oskrbi tujcemceve zadeve. Ta oddelek poroča, da je v Nemčiji na primer tisoče Nemcev, ki so bili rojeni v Ameriki, pa so se pozneje izselili v Nemčijo, kjer žive že od 50 let. Sedaj jih tisoče zahteva ameriške državljanske pravice na podlagi svojega rojstva v Ameriki. Med njimi je seveda največ židov.

Računa se, da je v Zedinjenih državah danes vedno do 4.000.000 tujcemcev, ki nimajo niti prvega papirja, a kakih 2.000.000 je ljudi, ki so vzeli pred leti prve papirje, a so slednji postali stari nad 7 let in neveljavni.

Pojasnen bombni napad

V noči med sredo in četrtkom so neznani zločinci vrgli bombo v stanovanje Monroe Rubina, 12661 Cedar Road. Bomba je naredila približno \$500.00 škode. Mr. Rubin ni mogel razumeti, kdo bi mu mogel poslati bombo, ker živi v vsem svetu miru. Končno je pa dobil pravo idejo. Rubin je lastnik znane WJAY radio postaje v Clevelandu. Na tej postaji je neki neznani "poslušni reporter" več večerov zaporedoma opominjal policijo, da zakaj ne aretira gotovih gemblarjev, ki se zbirajo v gotovih prostorih. Imenovane so bile tudi hiše s polnim naslovom. Policija je na podlagi teh radio ovadb naredila pogon na dotične hiše in aretirala kakih 15 gemblarjev. In skoro gotovo je, da so ti gemblarji se masčevali ter poslali Rubinu bombo, daš sam osebo ni imel ničesar z dotičnimi ovadbami potom radia opraviti, pač pa ravnatelj radio postaje. Mr. Rubin je v bodoče prepovedal vse enake ovadbe na WJAY radio postaji.

Komisar resigniral

Andrew Kubu, rekreacijski komisar mesta Clevelanda, je resigniral včeraj iz svojega urada. Kot se poroča je bila resignacija prisiljena. Župan Burton ima drugega moža za njegovo mesto. Komisar Kubu je bil znan tudi številnim našim mladinskim organizacijam in pripoznan kot jako uspešen mož.

Znižanje dolga

Javni dolg, ki ga ima Cuyahoga okraj, se je znižal tekotom lanskega leta za \$11.000.000. Preostali dolg, ki ga še ima okraj Cuyahoga, znaša \$255.048.889. V tem je všteta svota \$109.000.000, ki predstavlja dolg, ki ga ima mesto Cleveland.

Koncert in igra

Pevsko društvo "Sofa" priredi na velikonono nedeljo koncert in igro v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričetek ob 7:30 zvečer. Po igri sledi ples. Ker je program izvrsten, igra in fino petje se bo občinstvo gotovo odzvalo vabilu pevcev in pevk. Za ples igra Jankovič orkester.

Bazar pri sv. Pavlu

Pri hrvatski katoliški cerkvi sv. Pavla na 40. cesti se vrši v dnevih 23. do 26. aprila zanimiv bazar. Tudi naši ljudje so prijazno vabljeni.

Urad bo zaprt

V soboto opoldne se zapre urad "Ameriške Domovine" in ostane zaprt do ponedeljka do 8. ure zjutraj. V soboto opoldne torej ne bomo pisali državljanških prošelj kot običajno. Pridite prihodnjo soboto.

Anglija napada Italijo. Francija zopet ponuja nov mir

Geneva, 9. aprila. Na zborovanju odseka 13 mož, ki ima odločiti o miru med Italijo in Abesinijo, je vstal angleški zunanji minister Anthony Eden, ki je vprašal odbornike, če imajo definitivna poročila da Italija rabi strupene pline napram civilnim in neoboroženim ljudem v Abesiniji.

Odgovoril je generalni tajnik Lige narodov, ki je izjavil, da Liga nima tozadevnih pojasnil. Eden je na to odgovoril, da je Italija leta 1925 podpisala pogodbo, v kateri se je zavezala, da v slučaju vojne ne bo rabila strupenih plinov.

Rim, 9. aprila. Diktator Mussolini je povedal na izrednem zborovanju svojega kabineta danes, da mora italijanska armada popolnoma uničiti abesinsko armado, ker sicer laške kolonialne posesti ne bodo varne.

Paris, 9. aprila. Francija je predložila danes zastopnikom evropskih držav nove načrte glede zasigurnosti evropskega miru v bodočnosti. Francija predlaga mednarodno oboroženo silo, obstoječo iz zrakoplovov, bojne mornarice in armade na suhem, ki bi bila za vsak slučaj pripravljena nastopiti proti katerikoli državi, ki bi prva napadla kako drugo državo.

Zeppelin ima težave s svojimi motorji

Berlin, 10. aprila. Na svoji povratni vožnji iz Brazilije v Nemčijo se je eden izmed štirih motorjev na novem orjaškem nemškem Zeppelinu — Von Hindenburg — polomil. Poveljstvo Von Hindenburga je brzojavilo francoskim oblastem za dovoljenje pluti preko Francije, kar bi skrajšalo pot za osem ur. Francoska vlada je dovolila. Danes zjutraj, v petek se je Von Hindenburg nahajal ob španski obali in je plul proti Franciji nad dolino reke Rhone. Na krovi se nahajajo 82 potnikov in posadke. Pričakuje se, da dospe Von Hindenburg danes okoli poldne v Friedrichshafen. Le trije motorji delujejo, vendar se pomika orjak še vedno 60 milj na uro naprej. Ob 9. v četrtek zvečer se je nahajal zrakoplov nad Gibraltarjem. Oddana je bila radio notica, da je z motorji nekaj v neredu. Kaki dve uri potem je pa že radio vest prinesla naznanilo, da je vse v redu na krovu. Najbrž so motor kar v zraku popravili.

Zadušnica

V nedeljo zjutraj pri prvi masi ob 4. uri se bo brala masa zadušnica za pokojno Terezijo Dule ob priliki šeste obletnice njene smrti. Prijatelji in sorodniki ranjke so prijazno vabljeni.

Mrs. Jalovec v bolnici

Poznana soproga Mr. J. Jalovec, 1361 Giddings Rd. je nevarno zbolela in bila odpeljana v Charity bolnico. Obiski so dovoljeni.

Vse ugodne postave za tujcemce zavržene od kongresa

Iz kongresnega zapisnika, ki je datiran z dne 6. aprila, 1936, posnemamo, da je poslanska zbornica kongresa zavrgla vse olajševalne predloge k obstoječi naturalizacijski ali državljanški postavi. En predlog za drugim je padel pod fanatično sekro nativističnih kongresmanov.

Zavrženi so bili sledeči predlogi: predlog, da se dovoli vstop v Zedinjene države onim, ki so se nalašč poročili v Ameriki, kjer so nepostavno bivali, z ameriški državljani ali državljan-kami.

Predlog, da se plača tujcemskim delavcem v Panami odškodnina za poškodbe pri delu. Predlog da se ponovno podeli državljanstvo onim ameriškim ženskam, ki so bile tu rejene, ki so izgubile državljanstvo radi poroke s tujcemcem.

Predlog, da se podeli državljanstvo osebam, rojenim v Zedinjenih državah, in ki niso postale državljani kake druge države, pač pa so zgubili svoje državljanstvo, ker sta njih oče ali mati postala državljana druge države. Predlog, da se olajšajo ugodnosti tujcemcu, ki se je po maju mesecu, 1934, poročil z ameriško državljanjo ali obratno.

Proti slehernemu predlogu so bili vloženi najmanj trije protesti, tako da ti predlogi ne morejo priti več na vrsto. Očividno je sedanjí kongres jako sovražna napram tujcemcem. Torej ponovno povdarjamo: čas je, da se odločite za ameriško državljanstvo. Tujcemce vedno bolj preganjajo v Ameriki.

Dokaz pijanosti

V Mt. Sinai bolnici so včeraj preizkuševali nov aparat, ki naj z gotovostjo dožene, kdaj je človek — pijan. Večkrat policija aretira tega ali onega, češ, da je bil pijan toda žrtev svečano izjavlja, da to ni resnica. Dokazati koma pijano stanje je bila vselej delikatna stvar za policijo. Toda novi aparat ki se imenuje "oftalmični teledinokular," vas kmalu pogrnuta, če ste "všk," "nadelan," srednje pijani, pijani ali popolnoma pijani. Včeraj so imeli veliko preskušnjo. Prometni saržent Roth je kupil kvort žganja in več steklenic pive. Kot prstovoljni žrtvi sta se ponudila dva taksi voznika, brata Frank in Dave Svec. Tekom dveh ur je vsak popil 14 unč žganja in to zalil s štirimi steklenicami pive. V sobi se je zbralo kakih 30 policajev, zdravnikov, sodnikov, prosekutorjev, odvetnikov in drugih. Ko je Frank Svec zavžil devet koza-rec žganja, so mu veleli, da pogleda v teledinokular in pove, kaj vidi v njem. Videl je to: igralne karte, prometne luči, mačke, demante, rdeče in zelene luči. Vsega tega ni bilo v aparatu, iz česar so oblasti in zdrav-niki sklepali, da je Frank — pijan! Quod erat demonstrandum!

Busi na E. 105th St.

Župan Burton je dobil zahtevo od trgovcev na E. 105th St., da se vpeljejo busi v tej ozki ulici, ki je pa ena glavnih prometnih žil v Clevelandu, in da se odpravijo sedanje cestne kare, ki ovirajo promet.

Pismo ima pri nas Frank Urankar.

Za veliko noč!

Spoštovani naročniki, pred vami je velikononočna številka "Ameriške Domovine." Ni sicer tako bogata po obsegu kot je naša vsakoletna božična številka, a vseeno boste tudi letos imeli mnogo zanimivega čtiva za praznike.

Ob tej priliki ponovno apeliramo na naš narod, da se ozira na oglase slovenskih trgovcev, ki so pomagali, da je izšla velikononočna številka v tako povečani izdaji. Nobenega vzroka nimate, da bi kupovali svoje potrebščine kje drugje pri tujcu, ko vam vendar slovenski trgovci nudijo vse, karkoli želite, in to ceneje, bolj zanesljivo in prijateljsko. Poleg tega pa krepko pomagajo našim društvom, vsem našim narodnim in verskim ustanovam in so vselej v prvi vrsti v borbi za napredek.

"Ameriška Domovina" se je od svojega postanka pred 39. leti neprestano borila za naše ljudi, za naš napredek na vseh poljih. Kljub silnemu gospodarskemu pritisku in depresiji smo se krepko vzdržali na površju.

Vsem našim lojalnim naročnikom, trgovcem in prijateljem želimo zdrave in vesele velikononočne praznike v upanju, da bodo prihodnje leto še boljši kot letošnji.

Baker se umika iz poli- Depresija se umika, tolike in vabi mladino k vodstvu da ločitev zakonov se dnevno zvišuje

Cleveland. — Newton D. Baker, dvakrat izvoljeni župan v Clevelandu, vojni minister v kabinetu predsednika Woodrow Wilsona, in zadnjih 25 let načelnik centralnega odbora demokratske stranke v Clevelandu, je včeraj izjavil, da resignira kot načelnik centralnega odbora, ker je prepričan, da mora priti na njegovo mesto mlajša moč.

Obenem je izjavil Mr. Baker, da njegova resignacija se nikakor ne sme smatrati kot kak očitek napram načelniku izvršnega odbora demokratske stranke v Clevelandu, Gongwervu. Nasprotno, Baker priporoča, da Gongwer še nadalje vodi demokratsko stranko v Cuyahoga okraju.

Iz drugih virov se pa zopet poroča, da Baker nasprotuje gotovim idejam predsednika Roosevelta. Kot tak nikakor ni mogel ostati načelnik demokratske organizacije v Clevelandu, ki je obvezana, da bo podpirala Roosevelta.

Iz Barbortona

Radi velikononočne nedelje in radi igre "Reveček Andrejček," ki se vrši na isto nedeljo ob 3. uri popoldne v dvorani društva Domovina, se premesti seja Sl. sam. društva Domovina na sredo 15. aprila ob 7. uri zvečer. Bratje naj se udeležijo seje v polnem številu. Podani bodo računi. Mr. Frank Poje, tajnik društva Domovina, želi vsem bratom in sestram vesele velikononočne praznike in mnogo pihov!

Veteranski bonus

V Clevelandu bo Federalna rezervna banka, kot zastopnica ameriške vlade, razpošiljala bivšim ameriškim vojakom bonus, kakor je to odredil kongres. Vzelo bo tri mesece, predno bodo razposilani vsi čeki. Tozadevni urad se bo nahajal v 5. nadstropju Federalne rezervne banke. Pričakuje se, da bodo čeki za izplačilo bonusa pripravljeni nekako do 15. junija.

Za kulturni vrt

Društvo Napredni Slovenci št. 5 S. D. Z. je prispevalo za Kulturni vrt svoto \$7.00. Zavednemu društvu iskrena hvala!

Cleveland. — Tekom najboljših let depresije je bilo malo slišati o ločitvah zakonov v Clevelandu ali po drugih večjih ameriških mestih. Ločitve veljajo denar, in v depresiji je vladalo občutno pomanjkanje denarja.

Kakor hitro se pa depresija umika tako hitro naraščajo ločitve zakonov. V dokaz so številke vzete iz uradnih sodnijskih zapisnikov Common Pleas sodni-ke v Clevelandu.

Leta 1928 je bilo v Clevelandu 3.214 ločitev zakonov, in to število je naraslo v letu 1934, ko ju. Nasprotno, Baker priporoča, da Gongwer še nadalje vodi demokratsko stranko v Cuyahoga okraju.

Iz drugih virov se pa zopet poroča, da Baker nasprotuje gotovim idejam predsednika Roosevelta. Kot tak nikakor ni mogel ostati načelnik demokratske organizacije v Clevelandu, ki je obvezana, da bo podpirala Roosevelta.

Imajo denar

Pred dobrim tednom je norveška vlada iskala v Ameriki posojilo v svoti \$31.500.000. Posojilo nosi 4½ odstotkov obresti. Takoj prvi dan se je nabralo za več kot za \$50.000.000 ponudb za posojilo, tako da je bilo nadaljno oglaševanje takoj ustavljeno.

Na Belo nedeljo

V nedeljo 19. aprila, se bo vršilo v župnijski cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu slovesno ustoličenje novega častnega kanonika ljubljanske nadškofije, domačega župnika Rev. J. J. Omana. Vse tozadevne obrede bo izvršil sam škof Most Rev. Joseph Schrems. Obredi se bodo začeli ob 10. uri zjutraj.

* V novem kubanskem parlamentu se nahaja prvič v zgodovini republike sedem žensk.

Hitler ukazal spremeniiti značilne Kristove besede

Berlin, 9. aprila. Ludwig Mueller, nemški nacijski komisar za cerkvene zadeve, je pravkar priobčil v javnosti "uradno prestavo" Kristovega govora, ki ga je imel na gori. Iz govora je izključeno vse, kar bi utegnilo "žaliti" nacije.

"Blaženi so pohlevni, ker bodo podedovali bogastvo zemlje," je rekel Krist. Komisar Mueller je spremenil te besede Krista v sledeče: "Srečen je oni, ki živi v dobri tovarišiji, kajti njegov bo uspeh v življenju."

"Blaženi so oni, ki žalujejo, ker bodo potolaženi," je rekel Krist v svojem govoru. Nacijska prestava teh besed je sledeča: "Srečen je oni, ki dobro prenaša žalost. Dobil bo moč, ne obup!"

Se en primer. Krist je rekel: "Blaženi oni, ki delajo za mir, ker bodo nazvani otroci božji." Mueller je to prestavil sledeče: "Srečni so oni, ki ohranijo mir s tovariši. Oni izpolnjujejo voljo Boga."

Ne bodo plačali

Poročali smo že, da je župan Burton zahteval od mestne zbornice, da slednja odobri izplačilo v svoti \$138.000, kar naj dobi Pennsylvania železnica za štiri akre sveta ob Erie jezeru. Dva odseka mestne zbornice sta sedaj definitivno zavrgla to zahtevo. Dočim so republikanski člani mestne zbornice glasovali za izplačilo, so bili vsi demokrati nasprotni. Proti izplačilu so glasovali tudi naši councilmani Travnikar, Pucel in Crown. Demokrati trdijo, da je nezaslišano, da bi mesto plačevalo železnici za zemljo, ki je bila originalno mestna lastnina. Tudi se jim zdi svota \$138.000 previsoka, zlasti v teh časih, ko je mestna blagajna plitva in dohodki redki.

Sprememba časa

Pred 14. dnevi je mestna zbornica enoglasno zavrgla predlog, da se ure v Clevelandu pomaknejo naprej za 60 minut. Te dni je pa mestna zbornica z 31 glasovi proti enemu odglasovala, da se glede spremembe časa vrši javno zaslišanje. Proti je glasoval samo councilman Anton Vehovec, ki je izjavil, da sprememba časa škoduje delavcem.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 NO. 86, Fri., April 10, 1936

K vstajenju

Večje ljubezni nima nihče, kakor je ta, da kdo da svoje življenje za svoje brate!

Veliki teden pravemu kristjanu ni golopraznovanje preteklih zgodovinskih dogodkov, niti samo vrsta cerkvenih obredov in običajev. V velikem tednu doživlja človeška duša na najresničnejši način sama sebe, svoje najbolj globoko življenje, mistično pogreznjeno v trpljenje in vstajenje Boga-človeka.

Tako je doživljal iz roda v rod mali slovenski rod kot dramo svojega lastnega življenja, ne kot simbol, ampak kot živo istinitost, kot dogmo trpljenja in vstajenja Onega, ki je resnično življenje in vsem drugim daje življenje.

Ko bodo zbrane naše slovenske družine okoli velikonočnega blagoslova, se bodo gotovo spomnili onih, ki jih ni več pri slavnostno obloženih mizi: naših ranjkih, s katerimi smo v prejšnjih letih tako živahno praznovali Velikonoč, nadalje naših po srčnem svetu razkropljenih, v svetovni vojni padlih, po neznanih krajih zakopanih, spominjali se bomo živih in umrlih.

In ko se drugi narodi vesele, ker so vsi njih živi člani zbrani okoli enega omizja, da živijo skupaj eno svobodno življenje v nepretrgani zvezi s središčem, tako da je vsak najmanjši ud naroda zaščiten, kjerkoli biva, pa slovenski narod bridko pogrša sinove in hčerke, ki so odtrgani od naroda, ki pa še živijo in žalostno gledajo v daljino, kjer biva njih mati in do katere ne morejo.

Mislimo na naše primorske brate in sestre, ki so odrezani od našega narodnega telesa, mislimo na plakajoče matere in očete v sužnjosti, ko gledajo prazne mize in stole v svojih bornih domovih; dočim so njih sinovi, tisoče in tisoče njih, v daljni črni Afriki, kjer prelivajo kri za neznosnega tujega diktatorja!

Kako naj ti naši bratje praznujejo Vstajenje, ko se zvijajo v bolečinah in klifce Razpetega na križu: "Bog, naš Bog, zakaj si nas zapustil!"

Naš pogled gre po vsej zemlji, po kateri polje naša kri, sledi bisernemu blesku naše gorske velikane; obsevajočega toka Soče, objemlje že v nežno cvetje odeto vseskozi vipavsko dolino, naša Brda in trpki Kras, se ljubeče odpočije na zemlji, ki je v svoji tožni lepoti najmilejša slovenskemu srcu, in utone v morju, ki obliva obali od vekov naše domovine.

Vse to je dal našim ljudem Bog, je slovenska kri poila, slovenski znoj obdeloval in slovenske roke lepšale, vse je odtrgala od njih zlobna roka, nenasitni pohlep po tujem in premišljena krivica. Ob velikonočni Aleluji se ponovno spomnimo zamolkne žalnice: "Poslušajte, prosim, vsa ljudstva in pogledajte naše bolečine: moje device in mladeniči so odpeljani v sužnjost."

Velike križe je nosil skozi zgodovino slovenski narod, toda vsi so mu bili končno v Vstajenje. Danes nosi najtežjega, pa mu bo v največja Vstajenje, če dobro prestane preskušnjo. Ko toliko narodov tone v uživanju, si hoče prilastiti še več in kipečiti bogastva v svoj propad, nam je Oni naložil trpljenje, ki naj nas preizkusi, koliko smo vredni.

V blagoslov nam bo, če spoznamo, kako dragocena je svoboda in narodna neodvisnost, v kateri živi večina našega naroda, in kakšno odgovornost narodu vse to naklada, da narod ne razdira ampak v prvi vrsti gradi za one, ki so naši, pa od nas ločeno živijo.

Njihovo trpljenje je najmočnejša sila k razvitku najboljših slovenskih sil, ohranja slovenski idealizem in nas obvaruje okuženja po materializmu starih in zadovoljnih. Iz vsakdanjih zdražb se mora narod dvigati k onemu, kar je celemu narodu skupno. Po svojih trpečih bratih in trpeči z njimi, se darujemo Bogu, da nas še bolj izčisti, okrepi in vzbudi naše najlepše moči.

Ko osvobodimo sebe od malenkosti, medsebojnega zdražbarstva, sebičnosti in koristolovstva, tedaj postanemo vredni, da osvobodimo vse, ki ječijo pod jarmom krivice. Mislimo na nje, delajmo za nje, žrtvuemo se za nje, živimo njim, celemu narodu, da zasije vsem končno Vstajenje!

Piše M. I. Lah, Cleveland, Ohio.

Kaj čakamo?

Kolo se obrača v svojem rit- željene nade. Kolo smo k temu ameriški Slovenci pripomogli, nimam namena tu omenjati. Omeniti pa hočem, da smo imeli za vsako narodno podvzetje dovolj izgovorov, da nismo nikdar skupno nastopili kot narodna celota, kakor to delajo drugi narodi. Zato Jugoslavijo. V svetovni vojni je oživela v trpečem narodu misel po politični in gospodarski postavljanju na razsodna mesta, svobodni. Še več! Po svoji lastni državi. Tisoče življenj se ni, je žrtvovalo, da se je doseglo za-

željene nade.

Koliko smo k temu ameriški Slovenci pripomogli, nimam namena tu omenjati. Omeniti pa hočem, da smo imeli za vsako narodno podvzetje dovolj izgovorov, da nismo nikdar skupno nastopili kot narodna celota, kakor to delajo drugi narodi. Zato Jugoslavijo. V svetovni vojni je oživela v trpečem narodu misel po politični in gospodarski postavljanju na razsodna mesta, svobodni. Še več! Po svoji lastni državi. Tisoče življenj se ni, je žrtvovalo, da se je doseglo za-

V tem smo podobni paglavcu,

ki se norčuje iz mimoidoče družbe.

Koliko papirja smo že porabili za nepotrebne prepire, ki so največkrat tudi škodljivi. — Koliko izobraževalnih in strankarsko političnih člankov so že vsejali naši uredniki na neplodno možgansko polje, kjer je zrasla indiferentnost ter sirova zakrknjenost. Išče moči svobodno mišljenja v visokih frazah modernega sveta, pozabimo pa, da jo že imamo. Priborili so nam jo predniki—Amerikanci. Nam, ki smo narod sužnjev, ki se pripravljamo na tem kontinentu, kakor bi mi to deželo ustvarili.

Pozabili smo na tiranstvo, pozabili na ubogo deželo, ki nas je rodila. Ali je mogoče, da se nekdaj izmed nas ameriških Slovencev upa trdit, da smo storili našo, ne bratsko, ampak samo človeško dolžnost napram našim bratom v našem Primorju?

Ko bi svet vedel, kaj se tam godi, bi drugi dvignili glas toda ne vedo. Pogledimo pritožbe drugih narodov, kjer se jim godi krivica. Kaj je vendar z nami? Ali je naše ljudstvo izgubilo že zadnjo moč in upanje v pravico? V resnici se godijo danes stvari, ki človeka včasih močno razočarajo. Toda življenje je boj, boj posameznika kakor tudi skupine. Zato je skrajšen čas, da slovenski Cleveland dvigne besedo in glasno pove in protestira proti nepopisnim krivicam, katere preživljajo naši primorski Jugoslavlani.

Časopisi so nam prinesli več kot preveč, naravnost groznih poročil o stanju našega naroda v Primorju. In med tem, ko se oni tam ne morejo ganiti, bi morali tukaj razgaltati pred svetom 2000 letno civilizacijo, katero morajo sprejemati tam naši bratje in sestre. Kdor misli, da je potreben naš glas in nastop, oglašaj se. Oficielna Jugoslavija je bila po versailski pogodbi prisiljena sprejeti sramotno poniževalne pogoje, zaradi katerih ne more storiti, kar bi hotela. Edino mi ameriški Slovenci smo svobodni in lahko izražamo in novemu svetu povemo o nečuvnih krivicah, katere preživlja naš narod v Primorju.

Pred par meseci se je zganila newyorška slovenska naselbina, sedaj se čaka na nas Clevelandčane. Ali bomo še čakali? Pred 28 leti, ko sta bila ustreljena Lunder - Adamič, smo imeli prvi narodni protestni shod. Od takrat smo imeli skupne proteste, toda še nikdar nismo imeli toliko vzroka kot sedaj, ko se mori in mrevrari z našimi ljudmi, kakor so to delali Turki v srednjem veku. Koliko tisočev naših ljudi živih gnije še po starih duplinah rimskih ječ ter jemlje konec na tropičnih liparskih otokih. Mar ni več človeškega čuta v nas? Kje ste, predsedniki in uradniki raznih društev? Mar mora vedno le nekaj gotovih oseb pričeti vsako akcijo in to samo zato, da postanejo potem tarča podlim, nerazsodnim dopisnikom?

Apeliramo tem potom na zavedne moči, da se zavzamejo, da skupno dvignemo glas proti nepopisnim krivicam, ki jih prestaja naš narodni življ v Primorju. Vršaj naj se narodna manifestacija, ki naj potome brošur obelodani vsa grozodejstva. Razposlajte naj se tako tiskovino na vse dele sveta uredništvom listov itd. Le na ta način nam je mogoče svet seznaniti z nečuvnim postopanjem najbolj zatiranega naroda sveta.

Povdarjam še enkrat: čas je sedaj informirati svet. Prišel bo čas, ko bo prepreno. Če imamo še kaj ne samo narodnega, ampak človeškega čuta, zganimo se! Slovenski Cleveland, spregovori, da bo naš glas odjeknil od Atlantika do Pacifika in tudi preko morja. To je vse, kar moremo za enkrat storiti. Po- zabimo malenkosti in stranke, nastopimo vsaj tu kot Slovenci, Jugoslavlani ter obenem kot

prosti ameriški državljani, ki se zgražamo nad podlim, nečloveškim postopanjem na smrt izmučenega naroda, ki ni ničesar drugega zakrivil kakor to, da se je rodil kot Slovenec.

Na delo torej, zganimo se! — Sramotna smrt naših Primorcev je sramota tudi naša, ako ne storimo vsaj toliko, kolikor moremo. Prosim slovensko časopisje, ki je razširjeno po Clevelandu, da naj to ponatisne ter apeliram na dopisnike, naj pomagajo, da se oglasimo in storimo svojo dolžnost po izreku: — ne samo, kar velewa mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!

Koncert pevskega zbora "Soča"

V nedeljo 12. aprila priredi pevsko društvo "Soča" svoj redni spomladanski koncert in igro. Kakor po navadi do sedaj, mislim in upam, da bomo tudi na tej prireditvi postregli našim posetnikom s takim programom, da bo vsem ugajal. Obsegal bo namreč osem pesmi, tri mešan zbor, tri moški zbor in dva kvarteta. Poleg tega bo podana tudi veseloigra enodejanka "Stara mesto mlade," katere bo nudila cenjenemu občinstvu veliko smeha. Po končanem sporedu v spodnji dvorani bo pa sledila prosta zabava in ples v zgornjih prostorih Slov. doma. Za ples bo igral Jankovičev orkester. Ker je pevski zbor Soča vedno in povsod pripravljen sodelovati pri drugih prireditvah, tem potom prav vljudno vabim vse cenjeno občinstvo, da se tega našega koncerta udeleži ter na ta način daste vsaj nekoliko priznanja pevcem "Soče" za njihovo delovanje in sodelovanje pri obstoju slovenske pesmi v tujini. Zavedati se moramo, da le s skupnim sodelovanjem in medsebojno pomočjo si bomo podaljšali naše tukajšnje kulturno življenje. Torej na svidenje v nedeljo dne 12. aprila zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.! Zdravo!

Pred mano je pismo, katerega sem pred par dnevi prejel iz stare domovine, v katerem se mi med drugim tudi zelo zahvaljujejo za slovenske časopise. (Poslal sem jim namreč skrivaj od vsakega ameriškega slovenskega dnevnika po en iztis). Pišejo, da so to edine novice, katere so v slovensčini čitali v zadnjih par letih ter romajo od hiše do hiše. Mislim, da ni treba posebej omenjati, da skrivaj. Ne morejo se prečuditi in se jim zdi skoraj nemogoče, ko čitajo o svobodni, katero mi tukaj uživamo, oni pa so na svoji lastni zemlji vsega tega oropani. Pravijo, da nas zavajajo za naše kulturno delovanje o katerem so se iz tistih par časopisov prepirali, ali kakem višku je tukaj. Temu sledi vzdih: "Oh, kdaj bomo mi toliko srečni, da se bomo zopet lahko udeleževali v slovenskem kulturnem življenju, gojili našo dramatiko, godbo, petje, sport! Dvomimo, da dočakamo še kdaj to, ker naša bodočnost se nam obeta vsak dan bolj črna, strašna..."

Kaj pa mi, tukajšnji Slovenci, ali nam res tako cenijo to našo svobodo? To bi se lahko prej zanikalo kakor potrdilo. Ako bi tukajšnji Slovenci imeli le četrti del toliko ognja, kakor ga imajo naši rojaki v Primorju glede kulturnega delovanja, bi se ne bilo treba pritoževati, da imamo v Clevelandu preveč kulturnih prireditev. Če štejemo, koliko tisoč Slovencev nas je v Clevelandu, in če bi vsak posetil vsaj eno prireditev v sezoni, ne bi bilo treba, da peveci pojo in igralci igrajo napol prazni dvorani. Kakšni občutki obdajajo pevce, oziroma igralce, ve samo tisti, ki je to sam skušil. Celo leto se učiti ter izgubljati čas z vajami in drugim, ko se hoče pa

pokazati 'sad' celoletnega truda, pa zazija pred prireditelji polprazna dvorana. Priznati moram, da je res preveč prireditev, katere večinoma pripravljajo podporna društva, katere s svojimi prireditvami spodbujajo temelje in kopljejo grob našim kulturnim društvom, ki se v resnici trudijo, da obdrže in pospešijo narodni čut med našimi izseljenci in katere se vedno žrtvujejo za narodno stvar. Ker pa je brez ljudskega sodelovanja in finančne pomoči njihovo delovanje nemogoče, bodo prej ali slej člani teh kulturnih društev kljub svoji trdni volji in narodni zavesti prisiljeni prenehati delovati.

Sočan.

Glas od podr. št. 32 SZZ

Zima se od nas posavlja in spomlad je tukaj. Upamo, da se narava kmalu ogreje, da bomo imeli večjo udeležbo na sejah, ko ne bo več izgovora, da je premraz. Sklenjeno, da bomo imeli po prihodnji seji card party in ples ter želimo, da bi bila kar največja udeležba. Za mal denar se vam bo nudila fina zabava. Nekdo bo dobil tudi cel sodček pive in \$2.00 v gotovini. Pa tudi door prize bo.

Posebno ve članice ste vabljene. Le sežite po vstopnicah. Kot znano, nam je v marcu smrt pobrala kar tri sestre, kar se pozna tudi v naši blagajni. Potrudimo se, da bomo imele dober uspeh, da si blagajna zopet opomore.

Želim vsem veselo veliko noč in na svidenje v dvorani sv. Kristine na 14. aprila zvečer.

F. Perme.

To in ono iz Girarda

Girard, Ohio. — Bližajo se nam z vsa naglico velikonočni prazniki. Te vrstice pišem danes s ponosom kot slovenski sin naroda, ker bodo ti prazniki tudi prvi enake vrste, kar so tukaj naseljeni naši rojaki. Veliko presenečenje nas je namreč iznenadilo. Ko nas je večeraj obiskal naš priljubljeni narodni in kulturni delavec, ki ga ima vse tako rado, saj je tako prijazna družabna duša, namreč Mr. A. Kollander, mi je izročil pismo, katerega mu je pisal naš prevzvišeni vladika, škof ljubljanski, dr. Gregorij Rožman. Da bodo rojaki videli, kako se priljubljeni vladika zanima za nas izseljenice, hočem to pismo v celoti priobčiti. Pismo je naslovljeno na g. Kollandra in se glasi:

"Spoštovani gospod! Najlepša Vam hvala za zanimive slike iz Girarda, ki mi bodo ostale v lepem spominu na kratki, pa prijetni obisk nedotnih Slovencev. Kadar pridete, skupaj z g. Dolčičem ali kakim drugim girardskim Slovincem, povejte mu, da jih najlepše pozdravljam in da se pogosto nanje spominjam. Želim Vam in girardskim Slovincem vesele velikonočne praznike."

Dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski.

Najprvo se moram zahvaliti g. Kollandru, ki je posnel slike ob priliki obiska prevzvišenega škofa v naši naselbini in za pismo, ki mi ga je izročil, da bodo vsi videli, kako lepe spomine je odnesel dušni nadpastir iz našega Girarda. To je tudi prvo velikonočno voščilo, ki nam ga pošilja naš nepozabni gost in velikodušni borič za naše izseljenje. V resnici nimamo svoje slovenske cerkve in ne tistih domačih zvonov, ki tako nebeško lepo donijo in ne petja ne besede božje v tistem jeziku, v katerem smo jo privikali izgovarjati z materjo. Ali vseeno se bomo na dan Gospodovega vstajenja v duhu podali v svo-

je skromne vasice in v duhu obhajali tam velikonočne praznike.

Zato tudi jaz želim, prevzvišeni vladika, da se še večkrat spomnite na nas. Mi Vas ne bomo pozabili do groba. Vas pozdravljam kot zavedni sin katoliškega slovenskega naroda, kakor tudi vse brate in sestre v domovini ter Vam izročam tudi prisrčne pozdrave vseh mojih tukajšnjih sorojakov.

John Dolčič.

Koncert zbora "Cvet"

Cleveland, O. — Kadar naznamo koncert zbora Cvet, tedaj ni več daleč čas, ko vrtovi ozelene in po gredicah cvetlice cveto. Zlata pomlad vdihne naravi novo življenje. Po tej hudi zimi in mrazu res človek težko pričakuje toplejših dni. Želimo, da nam jih prinese pevski zbor Cvet na svojih pevskih krilih v nedeljo 19. aprila v Slovensko delavsko dvorano na Prince Ave.

Na tem koncertu bo Cvet izvajal več lepih slovenskih pesmi v mešanem zboru, moškem in ženskem zboru, duetih in solih. Sodeloval bo tudi pevski zbor Jadran iz Collinwooda s par lepimi pesmimi.

Koncert bi se moral vršiti ob treh popoldne. Ker se pa zbor Jadran ta čas ne more udeležiti, se bo koncert pričel ob 6:30 zvečer. Vstopnice so po 40c. Vsak jih lahko kupi pri pevcih in pevkah zbora Cvet. Najboljše je, da si naprej preskrbite vstopnice, in dan rezervirate.

Po koncertu bo vsega dovolj na razpolago: za suha grla in prigrizek. Za plesateljine pa bo skrbel dobro poznan orkester Anton Trinko, katerega slišimo vsako nedeljo na slovenskem radio programu.

Podpiramo drug drugega v društvenem ali kulturnem življenju, ker smo drug od drugega odvisni in uspeh nam bo zagotovljen.

Pevci Cveta se prav radi udeležijo drugih prireditev. Zato ste vabljeni vsi prijatelji Cveta in sploh vse cenjeno občinstvo, da pridete in se udeležite koncerta. S tem boste pomagali še nadalje vzdrževati našo milo slovensko pesem tukaj v Ameriki. Pridite vsi iz Jutrovega, iz vsega Clevelanda in okolice ter napolnite dvorano. S tem boste plačali pevcem njih trud. Ne bo vam žal, ker s Cvetaarji je res prijetno biti. Na svidenje v nedeljo 19. aprila ob 6:30 zvečer v SDD na Prince Ave.

Voščim vesele velikonočne praznike in dosti prihodov vsem Slovincem širom Amerike.

Mrs. Rose Vatovec.

Selitveni dan v Ugandi

Črnci v afriškem Kongu imajo prav tako svoje vsakdanje skrbi in težave kot jih imajo vsi drugi ljudje drugod po svetu. Ampak selitveni dan ne pomeni zanje nič več kot vsak drugi dan, medtem ko pomeni selitveni dan pri belcih nekaj izrednega, česar se zlasti "gospodinjke boje. V Kongu namreč ne selijo pohištva, kakor drugod, ampak napravijo veliko bolj enostavno. Kadar se oče in mati domenita, da se bosta selila, gresta naprositi nekaj sosedov, ki pridejo, popokajo kožo in jo prenesejo na kraj, ki si ga je družina izbrala za novo bivališče. Seveda, tisto nekaj slame in palic, iz česar je koča narajena, se pač lahko prenese kamor hoče.

V Ugandi si nihče ne beli glavo, kako si bo postavil lastno ognjišče. Nikogar ne skrbi, če bo posodila banka denar na prvo vknjižbo. Visoke trave, trsa in palice je dovolj, pa si lahko vsak postavi kočo, kadar ima veselo do tega. Nikogar

ni treba skrbeti, da bi imel kakšno sitnost radi unijskih mizarjev, plumburjev ali barvarjev. Če se dobro poprimajo, si postavijo kočo lahko v enem drevu. Morda si bo kdo mislil, da so te primitivne koče iz s'ame in trave nerodne in da ne dajo dovolj varstva pred vročino in dežjem. Toda tako umetno znajo ti domači umetniki uplesti travo med palce, da niti najhujši dež ne pride s'lozi.

Vsaka vas v Ugandi ima svojo "mestno hišo," ki je veliko večja kot navadne koče. Včasih se poglavar, ali gospod župan te vasi nenadoma spomni, da kraj ni več dober za to naselbino, pa ukaže, da se vsa vas preseli kam drugam. In kakih 200 črnih korenjakov se poprime dela in v par dneh je vsa vas nekje drugje. To se navadno zgodi tedaj, kadar potrebuje živina boljše pašo.

Tako se torej vidi, da bi selitveni truki tukaj ne zaslužili niti za gazolin.

IZ DOMOVINE

—Drevo jo je ubilo.—Manja Urbančková, po domače Julkova, 62 let stara posestnica v Brinofu, ki ji je mož padel v vojni, je nedavno šla s sinom v gozd v Tatine, da bi posekala in naložala nekaj dreves, ki jih je zadnji veter podrl. Med delom je prišla med dva podrt borovca, ki sta visela drug čez drugega. Nenadoma je eno drevo zdrnilo in zadelo Urbančkovu za vrat in glavo s tako močjo, da je bila nesrečnica pri prici mrtva. Ker sta se v okolišju v kratkem času pripetili dve smrtni nesreči, ljudje s strahom ugibajo, ali se bo zgodila še tretja.

—Še 1700 oseb brez kruha.—Iz Dolenje vasi nam poročajo: Gozdna uprava k neza Auersperga je popolnoma ustavila obrat na parni žagi Zelen-dol. S tem je 50 delavskih družin brez dela — z vozniki in gozdnimi delavci vred pa 1729 oseb. Hud udarec! Pomoči in podpori ali hrani so delavske družine zelo potrebne.

—Igranje narave. — IZ Št. Lovrenca na Dolenjskem poročajo: V četrtek dopoldne je bilo zelo gorko vreme, popoldne se je pa začelo oblačiti in med dežjem in gromom je začela padati toča s tako močjo, da je voda pljusnila pol metra visoko. Bilo je tako bliskanje in grmenje kakor poleti v največji vročini. Toče je padlo toliko, da je bilo vse belo.

Če verjamele al' pa ne

SPOMLADANSKA OPERETA

"Pij ga, pij pijane po kravje, pij ga, da se v njem vtopiš!"

"Ljuba ženka, teb' na zdravje, k' vem, da mi ga pit' pustiš."

"Doma imaš dva otroka, eden kruljev, eden slep."

"Boljš bi b'la dva vola v'soka, pil bi zanje dosti let."

No ja, vam jih voščim prav vesele in srečne!

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po ameriškem izvirniku K. M. M.

Najprvo so prinesli blazini-
ce in sesti sva morala na des-
ni in na levi moža, ki se je dal
imenovati duhovnika, ker je
hotel postati duhovnik.

Prijazen je bil z nama in
ko so prinesli čibuke in tobak,
nama ga je lastnoročno nade-
val in prižgal. Dobili smo še
kavo in začel sem z njim po-
govor. Popraševal sem ga o
Nestorijancih in o njihovih od-
nošajih do Kurdiv, o prega-
njanih in mučenistvu, ki so
ga Nestorijanci stoletja sem
trpeli, in zvedel sem marsikaj
pri čemer bi človeku lahko las-
je vstajali na glavi.

Ljudje, ki so naju pripelja-
li, so se utaborili pred hišo.
Bili so, kakor sem zvedel iz
pogovora, ubogi, preprosti po-
ljedelci, ljudje brez poguma
in brez ugleda, po pojmovan-
ju nomadov in drugih slojev,
ki so se pečali z vojsko, ropom
in plenjenjem. Na orožje se
niso razumeli, v obče je bilo
njihovo orožje slabo. Iz ne-
katerih nepremišljenih besed
melekovnega brata sem posnel,
da bi se od deset njihovih pušk
niti pet ne bilo sprožilo.

"Gotovo sta utrujena!" je
dejal, ko smo popili kavo. —
"Dovolita, da vama pokažem
vajino sobo!"

Vstal je in odprl neka vrata.
Navidezno vladno je sto-
pil na stran in naju spustil
mimo, v hipu pa ko sva pre-
stopila prag, je vrata za na-
ma zaloputnil in jih zaklenil.

"Ah —! Kaj pa to pomeni?"
se je kregal Anglež.

"V pasti sva!" sem se smejal.

"Pa naju je gostil s tobakom
in s kavo —!"

"Da bi naju zancril, seve!"

"Zahrbtni človek, tale!"

"Mu je videti!"

"In vi ste se dali prevari-
ti —!"

"Prav nič!"

"Oho! Saj sami sedite v pa-
sti!"

"Slutim sem, da bo tako pri-
šlo."

"Pa ste vkljub temu šli v
past —?"

"Utrujen sem, počil bi si rad.
Vse kosti me še bolijo od pad-
ca."

"In v tej luknji si mislite
odpociti —? Kot ujetnik —!"

"Tale sobica pač nima podobe,
da bi bila ječa! Le pogledite
si vrata! Tudi jaz sem si jih na-
tančno pogledal, kaj ko sem za-
sumil, kaj namerava kozavi na-
jini prijatelj. Taka vrata mene
pač ne držijo dalje, nego sam
hočem ostati! Suneč z nogo ali
s puškinim kopitom jih zdrobi
na treske!"

"To bova nemudoma storila!"
je dejal podjetno.

"Počakajva pa si počivaja! Saj
ni nobene nevarnosti!"

"Bi radi čakali, da jih pride
še voč? Ven iz luknje, na ko-
nje pa proč odto! Je bila vočbe
neumnost, da sva z njimi šla!"

"In ljudje doli —?"

"Tista peščica ljudi naju ne
bo zadržala niti za hip!"

"Bi rajši ostal —. Najin po-
ložaj obeta biti zanimiv in naj-
lepšo priliko imava, da se sezna-
niva z razmerami Nestorijan-
cev."

"Lepe zanimivosti, tole! In
na razmere Nestorijancev nisem
čisto nič radoveden! Svoboda
mi je ljuba!"

Še sem se obotavljal. Tedaj
pa je Dojan spodaj jezno zare-
čal in zalajal. Nekdo ga je napa-
del, branil se je.

Soba je imela razen vrat le
še eno samo odprtino visoko go-
ri pod stropom, služila je za
"okno." Pa to okno je bilo tako
majhno, da še glava ni šla sko-
zi, in povrh je gledale na vrt. Ni
se dalo videti, kaj se godi pred
hišo.

Koj nato je Dojan spet zala-
jal in nekdo je zakričal v smrt-

tem strahu.

Vedel sem, kaj to pomeni.

Dojan je podrl napadalca na
tla in ga prijel za vrat. Oba sta
bila v nevarnosti. Dojana bi mi
utegnili ustreliti in ta bi bil svo-
ji žrtvi pregriznil vrat, preden
bi poginil! —

Niti trenutka nisva smela za-
muditi —

"Pojdiva, sir!" sem dejal An-
gležu.

Uprl sem se z rameni v vrata.
Le malo so se vdala.

"S puškinim kopitom!" je
svetoval Lindsay.

Nekaj krepkih sunkov je za-
dostovalo, vrata so se razletela.
Planila sva skozi odprtino.

V sobi, kjer naju je prej me-
lekov brat "gostil," so stali štir-
je moški in stražili. Dvignili so
puške in nama zastavili pot. Pa
ni bilo podoče, da bi bili preveč
pogumni.

"Stojta! Ostanita!" je dejal
eden prijazno.

"Zaenkrat stori ti to mesto
naju!"

Porinil sem ga na stran in od-
hitela sva po stopnicah.

Pred hišo so se gnetli ljudje
krog najinih konj. In poleg je
ležal — najin "gostoljubni" hiš-
ni gospodar na njem pa Dojan.

Ljudi je bilo gotovo nekaj sto
krog naju, pa ti ljudje niso šeli
niti za tucat pravih Kurdiv. Tu-
di njihovih pušk se nama ni bilo
treba bati. Prilika za beg je bi-
la ugodna.

Tudi Lindsay je razumel polo-
žaj.

"Pojdeva, sir?" je vprašal.

"Da."

V hipu sva bila na konjih.

"Stojta! Sicer bomo strelja-
li!" se kričali za nama.

Nekaj pušk se je pomerilo na
naju. Nisva se zmenila.

"Dojan, sem!"

Hrt je skočil. Prijel sem pu-
ško za cev, jo zakolobaril nad
glavo, Lindsay pa svojo, in pla-
nila sva skozi gnečo. Dva strela
sta počila, nobeden ni zadel. Pa
vsi Nestorijanci so planili na ko-
nje in jo ubrali za nama.

Ves deževljaj je bil skorajda
smešen. Prepričevalno pa je do-
kazoval, da suženjstvo posame-
zniku in celemu narodu spre-
meni značaj, mu vzame vso mo-
žatost in odločnost in ga naredi
za hlapca in sužnja. Kaj bi si-
cer opravila dva človeka zoper
toliko premoč, da so ti Nestor-
ijanci imeli še kaj mozga v ko-
steh!

Niti brigala se nisva več za
nje, kar moč naglo sva jezdila
nazaj po poti v hribovje, koder
so naju prignali. Ko sva se na
vrhu ozrla, so bili zasledovalci
že daleč za nama.

"Pred temi sva varna!" je de-
jal Lindsay.

"Pa pred drugimi ne!"

"Pred kom?"

"Pred melekem in njegovimi
ljudmi."

"Kdo ve, kje tičijo!"

"Utegnejo naju srečati!"

"Se jim pač izogneva."

"To ni povsod mogoče."

"Pa se prebijeja skozi nje!"

Yes!"

"Sir, to se nama najbrž ne bo
posrečilo! Slutim namreč, da so
Nestorijanci, ki so naju ujeli, le
najslabše oboroženi del meleko-
vih čet. Ljudje brez poguma, ne-
porabni, ki jih je melek poslal
nazaj, ker so mu bili na poti.
Nad naju so si upali, ker sva bi-
la le samo dva in sva povrh še
ležala napol pobita na tleh."

"Ne dam se več ujeti! Yes!"

"Se tudi meni ne ljubi! Pa
človek nikdar ne ve, kaj ga ča-
ka."

Naglo sva jezdila po planoti,
kjer smo pred nekaj urami po-
čivali. Na robu planote sem vzel
čajniček iz torbe in pregledal
pobočja in doline pred seboj.
Nič sumljivega nisem opazil.

(Dolje prihodnjič)

Kako kuje življenje . . .

S posredovanjem blazneža je bil srečen

Dr. Philip Lester iz Londona

je šel na izprehod v Essex. Gre-
doč je hotel obiskati kmetico,

katera sestra je bila v njegovi
bolnici dlje časa. Ko se je bli-
žal tej farmerski hiši, je začel

dečevati. Potrka in odpret
mu pride postarna kmetica, ki

vzklikne ob pogledu na došleca:
"No, če ni to doktor Lester!"

Kar naprej, gospod doktor in se
počitite kot bi bili doma. Ampak

v tem vremenu ne boste mogli
iti nazaj v London; prenočili

boste kar tukaj."

Primaknila je stol k ognjišču
in velela zdravniku, naj se vse-
de, da si posuši čevlje. Ko se je

že malo ogrel, reče kmetica:
"Kaka sreča za vas, gospod

doktor! Spoznali se boste z mo-
jim nečakom, ki je prišel za ne-
kaj časa na obisk. On je stras-
ten igralec in mnogo stavi na

konje. No, kdo pa dandanes ne
dela tega? Morda vam bo dal

kak koristen namig."

Doktor je stegnil roke nad
ogelj in smehljalje rekel:

"Vesililo me bo sestati se z
vašim nečakom. Toda priznam

vam, da še nisem nikdar stavil
na konje in me tudi sedaj prav

niče ne miče."

Kmetica se je zasmejala: "Ča-
kajte, da se srečate z njim. Ko

boste nekaj časa govorili z Al-
bertom, to je namreč moj nečak,

boste imeli drugačno mnenje o
stavah na konje."

Kmalu zatem pride Albert.

Bil je visok bradat mož in se je

nosil pokonci, kot bi dosti ve-
del. Ko sta z zdravnikom govo-
rila kakih pet minut, je Albert

zasukal pogovor: "Kaj ne bi,
gospod doktor, hoteli zaslužiti

prav zlahka nekaj denarja?"

"Da, še nikdar nisem spustil
iz rok prilike zaslužiti nekaj po-
štenih dolarjev," odvrne zdrav-
nik. "Toda če imate v mislih

konjske stave, ne boste pri me-
ni dosegli nič."

"Samo za en teden poskusite
in rečem vam, da se ne boste

kesali," prigovarja Albert. Po-
tem je razlagal, da je stava na

konje prav za prav znanost, ka-
tero si človek pridobi le po dol-
gem študiranju. Tako prepri-
čevalno je Albert govoril, da je

postal zdravnik voljan in je re-
kel, da bo pač parkrat stavil na
konjske dirke, da ustreže nove-
mu znanju.

Albert je bil zelo vesel, skoro
srečen, ko je zdravnik obljubil,
da bo poskusil srečo s konjskimi
stavami.

"Saj ni treba staviti, če noče-
te," je rekel Albert. Toda do-
bili boste sigurno."

Ko je dr. Lester dospel nazaj
v London, je res stavil nekaj de-
narja na konjske dirke pri ne-
kem posredovalcu. Albert mu je

telefoniral, na katere konje naj
stavi. In v svoje veliko začude-
nje, zdravnik je redno dobival

in je bil kmalu celih \$20,000.00
na dobičku.

Společka je stavil male vsote,
toda je kmalu vsote zvišal ter je

imel odprt račun kar pri petih
posredovalcih. Ti posredovalci

so pa kmalu spoznali, da se jim
ne izplača imeti trgovske zveze

z dr. Lesterjem in so mu odpo-
vedali zvezo.

"Vi dosledno in preveč dobi-
vate," so mu rekli. "Taka kup-
čija nam ne nese. Mi hočemo

take ljudi, ki samo plačajo, pa
nič ne dobijo."

To pa dr. Lesterja ni dosti
brigalo, saj so bili še drugi po-
sredovalci, kjer je lahko položil

stave. V tem času je pa kar na-
enkrat nehal dobivati namiglja-
je od Alberta in doktorjeva sre-
ča se je začela protiviti in redno

je izgubaval. Kmalu je izgubil
vseh \$20,000, ki jih je bil dobil
pri stavah.

Tedaj se zopet poda v Essex
in tam zve, da je dotična kmeti-
ca umrla. Vprašal je za Alberta

in kako je ostermel, ko so mu
ljudje povedali, da je bil Albert

odpeljan nazaj v blaznico, od-
koder je bil pobegnil. Albert je

v svoji blazni manj vedno mi-
slil le na konjske dirke in stave

ter si domišljal, kako bo enkrat
zabogatel. In ravno takrat, ko

je bil pobegnil iz blaznice, se je
sestal z dr. Lesterjem, ki ni ve-
del, da je mož blazen. Sledil je

njegovim namigljajem, na kate-
re konje naj stavi in srečen slu-
čaj je pač nanesel, da je dobival

pri stavah, kar je pa zopet izgu-
bil. Od tistega časa dr. Lester

ne stavi nikdar več na konje.

—

PODPIRAJTE SLOVENSKE

TRGOVCE!

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMAG IN TOČNA

POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERMAN

J. J. FRERICKS

Znanstveniki trdijo, da je veliko boljše, če se zemlja
preorje v vijugastih črtah. Na tak način voda ne odnese
tako hitro zemlje, kot pa v jarkih, ki so izorani v ravni
črti. Zgorej na sliki je pokrajina, kjer je bilo nekdanj
rodovitno koruzno polje, pa je voda odnesla vso zemljo in je
ostala gola skala. Spodnja slika pa kaže, kako naj bi far-
merji orali zemljo.

IZ PRIMORSKEGA

—Josip Tavčar ustreljen v
Rimu. — Trst, 10. marca 1936.
Prejeli smo od strani, ki ne
dopuščata nobenega dvoma, vest,
da je bil 4. marca t. l. v Rimu
ustreljen 35 letni Josip Tav-
čar, uradnik pri bolniški bla-
gajni v ladjedelnici v Trzinu.

Pred dobrim mesecem je bil
obenem s kakimi tridesetimi
drugimi osebam aretiran pod
sumnjo, da so izdali neki ve-
lesili tajnosti o gradnji novih
vojnih ladij. Aretiranje so
prepeljali v Rim. Sedaj je
prišla od tam vest, da so dne
4. marca ustrelili Josipa Tav-
čarja. O usodi ostalih areti-
rancev nismo mogli ničesar iz-
vedeti. Tudi nam ni znano,
ali ga je sodil posebni fašis-
tski tribunal ali vojaško so-
dišče, pod katero spada sedaj
vse oboje tržaške ladjedelni-
ce.

Josip Tavčar se je rodil
pred 35 leti v Skednju pri Tr-
stu. Bil je poročen z neko Tr-
žačanko italijanske narodno-
sti, s katero je imel dva otro-
ka, ki v najhujši bedi in zapu-
ščenosti jokata za izgubljenim
očetom. V Ljubljani pa žalu-
je za njim brat. Ne o areta-
ciji ne o procesu in tudi ne
o ustrelitvi niso prinesli fašis-
tski listi nobenega poročila.

—Številne aretacije v Goz-
du. — Gorica, marca 1936. —

V vasi Gozd, ki leži ob cesti
Col-Otlica, so pred kratkim
aretirali več domačinov. Ne-
ko noč so neznanici udri v va-
ško šolo, ki ima prostore v ne-
ki kmetijski hiši. Raztrgali so
kraljevo in Mussolinijevo sli-
ko, ki sta viseli v šolskih pro-
storih ter odšli brez vsakega
sledu. Oblasti pa so tega de-
janja takoj obdolžile domači-
ne in so dale aretirati šest
oseb, in sicer Božiča Štefana,
sina Rudolga in Ivana, med-
tem ko je sin Štefan ušel, da-
rije Mikuža Antona, Tratinik
Marijo in njenega sina Fran-
ca, vsi doma iz gozda. Podro-
bnosti še niso znane.

—Razmere, v katerih žive
naši ljudje. — Postojna, mar-
ca 1936. — Iz pisma, ki smo
ga prejeli, posnemamo slede-
če: Vsak pozdrav in vsako tu-
di najmanjšo vest, ki jo kdo
sprejme, "preuhtajo" in "pre-
šnofajo" kot kranjsko kloba-
so. Naše ljudi strašijo z vsem
mogočim, da bi jim ubili zad-
njo nado. Pravijo in širijo
vesti, da se godi v Jugoslaviji
slabše kot v Afriki. Pred
kratkim so bili odrejeni večji
dopusti vojakov z motivacijo,
da bodo sadili in obdelali po-
lje. V resnici pa, kakor pri-
povedujejo oni, ki prihajajo
na dopust, jim primanjkuje
hrane. Vedno bolj krejijo vo-
jakom pri jedi. Vsako kriti-
ziranje razmer je strogo pre-
povedano in marsikdo je to že
okusil na svoji koži. Kakor
vse kaže, sankcije vedno bolj
pritiskajo in razmere v Italiji
se vedno bolj in bolj slabša-
jo. Vsi, ki so šli na dopust,
morajo biti vsak čas priprav-
ljeni na vpoklic. "Afrikanci"

le malo pišejo in še to je ze-
lo strogo cenzurirano in črta-
no. Če je pismo kolikšak po-
prano, ne najde svojega pra-
vega naslovljenca. Če nočes
v luknjo, moraš postati očitno
izdajalec. Ljudje nimajo za-
upanja med seboj in se boje
drug drugega. Naši se niso
upali, dokler so bili še dovo-
ljeni časopisi v Jugoslaviji,
držati jih v prodaji, ker so se
bali maščevanja. Zato ni čud-
no, da jih je v Sežani proda-
jal na primer caposquadra
milice.

—

DNEVNE VESTI

Suvenirski program za

demokratsko konvencijo

Washington, 9. aprila. Demo-
kratska stranka namerava izda-
ti ob priliki predsedniške demo-
kratske konvencije v Philadel-
phiji izreden suvenirski program
v obliki krasno tiskane knjige.

V knjigi bo kratka zgodovina
Zedinjenih držav in poleg tega
tudi zgodovina demokratske
stranke. Ves dobiček od prodaje
te knjižice gre v fond za po-
ravnost stroškov konvencije.
Knjiga bo obsegala 300 strani
in bo imela tudi oglašje. Ena
stran oglasa bo veljala \$2,000.
Ker bo najmanj 150 strani ogla-
sov, bo knjiga prinesla najmanj
\$300,000 dohodkov. Obseg knji-
ge bo 10x13. V knjigi bodo avto-
grafi predsednika Roosevelta in
njegovega kabineta kot tudi dru-
gih prominentnih demokratov.
Knjiga sama se bo prodajala po
\$2.00. Tiskali jih bodo 20,000.
Suvenirsko knjigo krasi mnogo
lepih slik. Kot naznanja gene-
ralni poštni mojster, ki je načel-
nik demokratske stranke, se je
mnoho stotin republikanskih
kompanij priglasilo, da bi radi
imeli oglašje v tej knjigi toda
Farley je odredil, da se spreje-
majo oglašje le od demokratov.

Star šele 18 let, je fant že
bigamist

New York, 9. aprila. Sodnik
na tukajšnji mestni sodnici se je
nemalo začudil včeraj, ko so pri-
peljali v dvorano komaj 18 let
starega fanta, ki je bil obtožen
bigamije. Januarja se je poro-
čil z nekim dekletom in ne da bi
dobil razpoko, je pred tremi
tedni vzel drugo ženo. Ko je po-
vedal sodniku, da bi se rad izne-
bil obeh žensk, ga je sodnik po-
stavil pod \$2,000.00 varščine.

MALI OGLASI

Želim kupiti

gostilno ali restavrant, najraje
kjer imajo popolno gostilniško
licenco, ali pa tudi licenco za
6% pivo in vino. Kdor ima kaj
primerne na dobrem prostoru,
je prošnja, da odda naslov v ura-
du tega lista. (87)

Naprodaj je

dobro obstoječa in opremljena
garaža. Proda se poceni radi
smrti lastnika. Poizve se na
1111 E. 61st St. po 4:30 uri po-
poldne. (88)

Farma naprodaj

Starejša vdova brez moči želi
prodati svojo 40 akrov obsežno
farmo v državi Wisconsin. Far-
ma je ob glavni cesti, blizu so-
le, nedaleč od mesta. Dobra
zemlja, sadovnjak, poslopja v
dob

Od mrtvih je vstala

Dogodbica

Na pokopališču nekega malega mesta je sijalo večerno sonce. Pogrebci so se poslavljali od novega groba, kamor so položili pokojno gospo šetrajevo iz ugledne meščanske rodbine. Tu pa tam se je še kdo ustavil ob grobu kakoga svojca; večje skupine pa so odhajale po belih cestah, ki so držale le v mesto in v okolico.

Ob cesti na robu predmestja je stala nizka krčma. Tu so se zbirali pogrebci iz nižjih slojev. Posedli so okrog miz in naročili — nekateri malico, drugi skromno večerjo.

Pogovori so se sukali okrog pokojnice, katero so nekateri hvalili, drugi pa so milovali potrtro družino. Smilili so se jim nedorasli otroci.

Med pogrebci so bili tudi njeni sorodniki. Tem ni ugajalo, ker so pokopali gospo šetrajevo z vsem nakitjem, kakor ga je imela na mrtvaškem odru.

"Tako je želela v oporoki," je vedela neka gospa, kateri so bile razmere dobro znane.

"Škoda dragocenega prstana!" je vzdihnil prileten možak.

"In uhanov!" je dodala njegova boljša polovica.

"Pa zlate zapestnice! Vsaj verižico z obeskom naj bi ji bil odpelil z vratu, preden so jo zaprli v krsto."

"Greh je zakopati toliko bogastva," je bilo splošno mnenje.

"Stvari, ki ne strohnijo, ne spadajo v zemljo. Mar naj bi bili komu podarili ali pa shranili za otroke."

V kotu za vrati je sedel tujec v ponošeni obleki. Na videz je dremal, v resnici pa je skrbno poslušal. Ni se vmešaval v pogovore o pokopanem nakitju, čeprav bi bil marsikaj rad izvedel. Popil je škodelico čaja in neopazeno izginil.

Odšel je proti pokopališču. Vrata so bila še odprta. Srečal je grobarja, ki je pravkar dovršil svoje delo. Pokazal mu je novo gomilo in vprašal, ali je tu pokopana gospa šetrajeva.

Mož z lopato na rami mu je nemo prikimal.

Neznanec si je zapomnil prostor in sledil oddalec grobarju. Videti je hotel, kam bo spravil lopato. Shramba je bila v kotu zraven mrtvašnice.

Skril se je med ciprese in čakal, kdaj se bo stemnilo. Tedaj se je priplazil do novega groba in začel kopati. Kdaj pa kdaj se je ustavil in pogledal okrog sebe. Nikjer ni bilo opaziti sumljive sence.

Nato je sedel na pokrov in prižgal svetilko.

Truplo je bilo pokrito z belo tkanino. Ko jo je odstranil, je zagledal na vratu verižico, ki je takoj izginila v njegovem žepu. Potem je odpel mrliču zapest-

nico in uhanec.

Prstana se ni upal takoj ločiti. Ko se je čez nekaj časa dotaknil mrliča, je začutil, da je roka mehka. To ga je nekoliko pogrelo, vendar pa ni odnehal. Prstan je bilo treba zasukati. Ker mu ni uspelo, je poizkušal to storiti s silo. Kakor s kleščami je zgrabil za prst, a brez uspeha.

Tedaj se je zdrznil, roka mu je odrevenela. Žena, ki je ležala pred njim v krsti, se je premaknila. Tiho je zastokala ter se pričela dvigati. "Kje pa sem?" je vprašala s slabotnim glasom.

Tujec ni odgovoril. Komaj je imel še toliko moči, da je planil iz jame in bežal proti obzidju. Tu pa se je zgrudil in obležal.

Gospa se je naglo zavedla. Na pokrovu krste je brlela svetilka; spoznala je, da leži v odprtem grobu. Hitro se je vzravala in zlezla pogumno iz jame. S seboj je vzela tudi lučko, ki ji je lajšala pot do izhoda.

Vrata so bila zaprta. Morala je poklicati grobarja. Mož je menil, da se je nekdo zapoznil na pokopališču. Ko je zagledal pred seboj gospo šetrajevo, je osupnil. Ključ od velikih železnih vrat mu je padel iz roke.

"Ne bojte se me! Duh nima telesa," je izpregovorila ter ga prišla za roko.

"Snoči smo vas pokopali..." Grobar se je plašno odmaknil.

"Nekdo me je odkopal in odprl krsto..." Tedaj sem se zbudila... Rešil me je grozne smrti."

"Ali niste umrli?" jo je gledal nejeverno.

"Prepričajte se, ako ne verjamete. Grob vam bo povedal, da govorim resnico."

Spremlja ga je k odprtemu grobu. "Pogledi!" mu je pokazala odkrito rakev.

Grobar je bil ves zmeden. Ni si mogel razložiti, kako se je to zgodilo. Sklenil je, da bo zadevo javil oblastvu, ki naj jo preišče in razjasni.

Pri šetrajevih so imeli navado, da so hodili pozno počivat. Tudi tisto noč po pogrebu so ostali pokoncu dolgo časa ter se pogovarjali o umrli mami.

Ki jih je tak nenadno zapustila. "Atek, kaj delajo zdajle naša mamica?" je poizvedovala najmlajša hčerka.

"Spančkajo," je odgovoril oče.

"Ali se bodo skoro zbudili?" je bila radovedna. Očetu se je v odgovor utrnila solza.

"Kdor umrje, se nikdar več ne vrne," je vedela starejša hčerka, ki je že hodila v šolo.

"Morda pa le pridejo," je upal mlajši sinček v svoji otroški nedolžnosti.

"Jutri jim pojdemo naproti," so sklenili otroci in prosili očeta, da jih povede na pokopališče.

Tedaj je nekdo potrkal na vrata. "Kdo je?" je vprašal šetraj v krogu svoje družine.

"Jaz," se je glasil odgovor. Mož se je zgrozil. Spoznal je glas svoje žene. S tresočo se roko je odklenil vrata.

Gospa je vstopila takšna, kakršno so jo položili na mrtvaški oder. "Helena!" je vzkliknil preplašeni mož, meneč, da vidi prikazen.

"Mamica! Atek!" Otroci so se plašno stiskali k očetu.

"Ne bojte se me, saj nisem mrtva," se je smehljala in pobožala najmlajšo hčerko, ki se ji je ljubeče oklenila. Nato so se opogumili tudi drugi ter jo pričeli objemati. Mož se je razjokal od veselja.

Šetrajka je sedla in pripovedovala vse, kako se je zbudila v odprtem grobu. Kdo jo je odkopal, pa ni mogla pojasniti. Svitati se ji je pričelo šele tedaj, ko se je slačila. Pogrešila je verižico, zapestnice in uhanec. Ropar ji je otel življenje.

Rešilo jo je pokopano nakitje. Mestece še ni doživelo take novice. Vse je govorilo o gospe šetrajevi, kako je vstala od mrtvih.

Oblastva so uvedla preiskavo in našla neznanca, ki je ležal mrtev na pokopališču. Pri njem so dobili ukradeno zlatino. Umrli je od strahu, kar so ugotovili izvedenci pri raztelesenju njegovega trupla.

Zaklad na gradu Vodrižu

Na hribu nad Marovskovo kmetijo v šmiklavžu pri Slovenjgradu stojijo sredi temnega gozda velikanske razvaline nekdanjega močno utrjenega gradu, ki se zdaj imenuje Vodriž. Leta 1759, je na sv. Jakoba dan uničil požar ves grad in komaj se je zadnji baron Leopold Gabelhofen rešil s svojo družino.

Grad je, kakor trdi pripovedka, zgorel zaradi tega, ker je neka stara žena preklela barona, ki je storil silo njeni 12letni hčerki. O tem gradu je znana tale pripovedka.

Pol ure od razvalin proti zahodu je dobra Fidejeva kmetija. Pred davnimi leti je šla stara Fidejeva gospodinja nekega poletnega večera pozno v mraku mimo razvalin. Neka skrivna sila jo je napotila, da je šla gledat med grajsko zidovje. Bila je pogumna ženska, ki je ni bilo strah ne noči, ne samotnih razvalin, četudi je že prej tolikokrat slišala, da so straši v starem zidovju.

Bil je tih poletni večer. Čeprav ni bila boječa, se je je vendar lotevala neka tesnoba. Skoro se je že kesala, da je prišla semkaj.

Na dvorišču je bil tedaj še 124 metrov globok vodnjak. poln vode. Vodnjak je bil zgo-

raj samo dva metra širok, a niže spodaj osem. V tem vodnjaku je imel stari grof, ki je bil pred več sto leti lastnik tega grada, skrite svoje zaklade v močnih železnih sodčkih. Večino tega bogastva si je grof nabral v raznih turških vojnah. Zakladi so sestajali iz zlatnikov, srebrnikov, biserov in drugih dragocenosti. Do zaklada ni mogel nihče drugi kakor sam grof. Zidarje, ki so mu napravili to skrivališče je dal vse skrivaj pomoriti.

Na nekem lovu na Hrvatskem je stari grof po nesreči padel s konja in si zlomil vrat, tako da je na mestu izdihnil svojo grešno dušo. Ko so grofovi kmetje izvedeli za njegovo smrt, so bili vsi veseli, saj so grozno trpeli pod njegovim krutim in neusmiljenim bičem. Otroci grof ni imel, pač pa mlado pobožno ženo, ki jo je zaradi njene pobožnosti zelo zaničeval.

Grofica je vedela, da je bil njen mož nekje skril zaklade, a kje, ni mogla dognati. Nešteto krat je dala grofica vse prekopati, a bilo je vse zaman.

Ko je grofica umrla, je prešel grad čisto v tuje roke. Zaklada niso več iskali, ali ustno izročilo o velikem zakladu je prehajalo od rodu do rodu.

Ko je prišla stara Fidejka na grajsko dvorišče do vodnjaka, je postalo zdajci svetlo okrog nje. Tri korake pred seboj je zagledala ob robu vodnjaka starega bradatca moža, oblečenega v zeleno lovsko obleko. Na levi in desni strani poleg moža pa je videla dva železna sodčka, polna lesketajočih se cekinov. Na sodčku na levi strani je na vrhu cekinov stala goreča sveča v zlatem svečniku, na desni strani pa je bil na vrhu sodčka med cekini zasajen pol metra dolg nož s ostrim rezilom, okoli katerega je bila v kolobar zvita velika črna kača.

Strah in groza sta jo obšla. Naglo se je prekrizala in hotela pobegniti. Tedaj pa je zaklical bradati mož z močnim glasom:

"Ne boj se, dobra žena! Ni česar žalega ti ne bom storil. Srečni boste ti in tvoji potomci, ako storiš, kar ti bom rekel."

Po teh besedah je dvignil mož roke, ki jih je imel zvezane z debelo vrvjo, in pokazal na desni sodček.

"Dobra žena, stopi sem k temu sodčku, izderi nož, odrezi kačo glavo in jo vrzi v vodnjak! Nato pa prereži meni vrv na rokah, ki sem z njo zvezan že tri sto let. Ne boj se kače; ni česar žalega ti ne bo storila. Poln sodček denarja bo tvoj, ako me rešiš."

Strmeča Fidejka se je pri teh besedah spomnila, da so ji domači še kot otroku pripovedovali, da leži nekje v razvalinah zakopan zaklad. V glavo ji je šinila misel, kako bo srečna in bogata, ako dobi toliko denarja. Pohlep po bogastvu ji je dal pogum, da se je približala desnemu sodčku, na katerem je ležala kača. Stegnila je roko, da bi zgrabila nož, tedaj pa je kača dvignila glavo, z zelenimi očmi pogledala drzno ženo in siknil proti njeni roki. V strahu je Fidejka odskočila, se obrnila in ko veter zbežala čez dvorišče.

Ko je bila že daleč od gradu, je zaslišala za seboj žalosten glas:

"Nesrečna žena, zakaj si pobegnila! Zdaj bom moral spet sto in sto let trpeti, preden pride ura moje rešitve."

Ceprav je Fidejka trepetala od groze, je vendar pogledala nazaj. Videla je, kako je bradati mož sunil oba sodčka v vodnjak, za njima pa se je še sam na glavo pogreznil v globčino. Črna tema je nato obšla razvaline. Pod zemljo je še nekajkrat votlo zaropotalo in vse je spet utihnilo.

Fidejka je bežala proti domu, kolikor so jo nesle noge. Vso pot je molila na glas. Strmečim domačim je povedala, kaj je doživela, a domači ji skoro niso hoteli verjeti.

Nekaj denarja željnih moža-

Julie Haydon, filmska igralka, v lepo spomladanski noši.

kov je potem hodilo več večerov oprezovat med stare razvaline, a zeleno oblečeni bradac se ni več prikazal.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Najfinejše doma prešano belo in rdeče

VINO

Prodajamo ga na galone in sode po najnižjih cenah. Napravite vaši družini vesele praznike in postavite jim na mizo izborno kapljico.

Se priporočam.

Veselo alelujo vsem prijateljem in znancem.

John Možina

1081 Addison Rd.

Javno priznanje

Mnoge kupčije, ki smo jih pošteno sklenili z našimi rojaki, me silijo, da se javno zahvalim vsem onim, ki so se mojega posredovanja direktno ali indirektno poslužili.

Moje geslo je bilo in ostane, kakor je tudi našim zastopnikom naročeno: točna postrežba, poštena kupčija in najnižje cene.

Velik krog odjemalcev nam je v zaupanju hvaležen, ker je z nami napravil čisto in pošteno kupčijo. Najbolj sem vesel dejstva, da sem mogel rojakom dobro postreči in si ohraniti zaupanje za bodoče kupčije.

Znano je dejstvo, da smo v lanskem sezoni prodali potom mojega posredovanja skozi založnika

MANDEL HARDWARE STORE

v Clevelandu in okolici največ enovrstnih električnih ledenic.

Mi imamo v zastopstvu še vedno sledeče predmete:

FRIGIDAIRE in ELECTROLUX električne ledenice
MAYTAG in THOR pralne stroje
GRAND in TINERMAN kuhinjske peči
ROYAL in EAGLE SPECIAL električne čistilce
PHILCO in ZENITH radio aparate

Kadar rabite katerekoli predmete za svojo hišo, pokličite nas in mi vas obiščemo ali brezplačno odpeljemo in pripeljemo na dom, da si lahko ogledate našo zalogo brez obveznosti, da bi morali z nami skleniti kupčijo. Dovolj je telefonski klic in mi vas pridemo iskat na dom. Damo vam vsa pojasnila v maternem jeziku, ki ga razumete vi in mi. Pazite na naše tedenske oglase v slovenskih dnevnikih.

Obljubljamo vam, da bomo strogo tudi nadalje pazili na to, da boste najboljše postreženi v blagu in cenah. Zaupajte nam kupčijo; vi boste nam, mi pa vam hvaležni.

Vesele velikonočne praznike vsem mnogim našim odjemalcem in prijateljem želi

JERRY BOHINC

Sales Manager MANDEL HARDWARE STORE

15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

6614 Bliss Ave.
ENDicott 4613

Midland Dairy

SLOVENSKA MLEKARNA

682 E. 162d St.

F. PETROVČIČ, lastnik

Naša mlekarina je poznana kot ena najbolj sanitarnih v Clevelandu. Naši odjemalci so vsi zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se še vsem onim, kateri še niso naši odjemalci, da postanejo in se prepričajo o naši izvrstni postrežbi.

Vesele velikonočne praznike želim vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem.

Član Progressivne trgovske zveze.

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

Kremžar Furniture

6806 ST. CLAIR AVE.

TRGOVINA S POHISTVOM

VOŠČIMO

VSEM ODJEMALCEM IN ZNANCEM

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

IN SE TOPLO PRIPOROČAMO

ENDicott 2252

Velikonočna srečka

Pri Bričkovih so kupili na tih nedeljo dvojčka. Stari Briček je hodil po sobi, stiskal pesti in klet, mati se je boječe križala, a njuna hči, nezakonska mamica Nežika je samo vzdihovala in trpela. Na vsaki strani pri glavi pa ji je ležal po en novorojenček.

Med vsemi je ostal še najbolj hladnokrven Nežikin brat Tine, ki je mirno zasedel za mizo in mislil na zapeljivca svoje sestre. Dobro je vedel, da je tisti Bincelj, ki jo je premotil, dokaj ponesen človek z uradniško službo in da je preveč lakomen na denar. Nežiko je pač pustil samo zato, ker je zvedel, da bo imela le nezatno doto, saj so bili Bričkovi zelo zadolženi.

Tine pa ni treščil puške v ko ružo. Bil je brihten fant. V mestu je imel neke znanke in prijatelje. Tiste dni je obiskal mladega novinarja in se zadovoljen vrnil domov.

Doma je poklical Tine očeta in mater ter jima zabičal, naj nikjer ne zanikata novice, ki bo izšla v časopisih. Prosil ju je tudi, naj nikogar ne pustita k Nežiki.

Tiste dni so bile izrebane srečke državne razredne loterije. Med novicami je izšla v večjem dnevniku naslednja vest: "Srečna lastnica srečke, ki je zadela dve sto tisoč dinarjev je mlada nezakonska mati Nežika N. in Srednje vasi. Za veliko noč je res dobila zlate pirhe. Zdaj bo lahko skrbela za svoja otročička, saj jo je nezvesti ženini zapustil samo zato, ker ni bila bogata."

Komaj je izšla ta novica v časopisu, so se vaščani takoj začeli spet pogovarjati o Nežiki. Kjer je denar, ljudje hitro pozabijo na druge grehe in uboga nezakonska mati, ki je bila doslej tako zaničevana, je dobila kar čez noč velik ugled.

Stari Briček, žena in sin so se skrivnostno muzali, če jih je kdo vprašal zavoljo srečke. Zato so bili vaščani še bolj prepričani, da je Nežika res zadela.

Casopis je dobil v roke tudi Nežikin nezvesti ljubimec. Ko je pričital novico, je sklenil takoj obiskati Bričkove prav za velikonočne praznike.

Ko je na veliko soboto popoldne prišel k Bričkovim, so ga zelo hladno sprejeli. Oče in mati sta se resno držala, brat ga je komaj pogledal, a k Nežiki ga sploh niso pustili.

Želel je vsem skupaj srečne praznike in prosil, naj bi mu vsaj pokazali njegova dvojčka.

Ker mu tudi tega niso dovolili, je pričel moledovati in prositi, naj mu dajo Nežiko za ženo.

Naposled mu je oče dovolil, da je vstopil za trenutek k Nežiki. Ko jo je zagledal med dvema angelčkoma, ki sta ga prijazno zrla, se mu je takoj otajalo srce.

Tudi Nežika se mu je naenkrat zdela vsa mila in privlačna, kakor bi materinstvo dehnilo vanjo posebno lepoto in poseben

čar.

Bincelj jo je objel, ji prisegel ljubezen in jo spet zasnubil.

Tedaj se je oglašil Tine: "Moja sestra ni zadela ničesar. Če pričakujete doto, se pošteno motite, kajti novica v časopisu je izmišljena."

Ženin se je nasmehnil in zamahnil z roko.

"Zdaj ne bom še enkrat pobegnil. Že zadnjič mi je bilo žal, da sem odšel. Vem, da nisem lepo ravnal, odpustite mi! Morda je res tudi denar vzrok, da sem se vrnil, toda če govorim resnico, vam moram priznati, da bi se tudi že prej rad vrnil in je denar samo pospešil mojo vrnitev. Da pa zdaj snubim Nežiko, jo pač snubim iz ljubezni. Ne, ne bom je pustil, saj imam vendar dolžnosti do nje in teh ljubkih otročičkov."

Tako so praznovali pri Bričkovih veselo veliko noč. Čeprav niso imeli zlatih pirhov, so bili pa zato rožno žareči pirhi ljubezni dveh src, ki sta se spet našli.

Povest starega Gašperja

Ko je Erzenovemu Matijčetu umrla mati, ni imel več obstanke v rodni vasi. Prodal je hišico in tistih nekaj njivice, pa odpotoval v Ameriko. Vse to Matijčetovo posestvice je kupil čudaški, napol gosposki, že pri leten tujec. Z vaščani ni prav nič občeval; v postrežbo je imel le staro Brdajsevo Katro.

Od te Katre sem zvedel, da ima stari Gašper silno dosti knjig in da je njegovo edino veselje čitanje. Premišljal in preudarjal sem, kako bi mogel s tem čudaškim Gašperjem skleniti znanje.

Neke nedelje popoldne sem se kar odločil, da ga obiščem. Z vsjo vljudnostjo, kolikor sem je bil zmožen, sem ga prijazno pozdravil in se opravičeval, da ga motim pri branju. Zelo sem bil iznenaden, ko sem mu povedal svojo željo, da bi si rad izposodil pri njem kake knjige. Gašper se je nasmehnil in mi rekel: "Veseli me, veseli, ti mladi prijatelj, da tudi ti rad bereš. Kar imam v zalogi, ti radevolje posodim."

V začudenju vseh vaščanov sva z Gašperjem postala najboljša prijatelja. Sleherno nedeljo in včasih tudi v delovnik sem bil njegov vasovelač. Ko sva se enkrat prav po domače razgovarjala, me je kar na kratko vprašal: "Ti, Tone, ali si že kaj zaljubljen?"

Spravil me je s tem vrašanjem zelo v zadrego, kar je takoj opazil. Zato mi je le rekel: "No, saj mene to nič ne briga. Če si zaljubljen, bodi zelo previden! Povedal ti bom zgodbo, ki pa jo obdrži zase!"

Iz njegovega pripovedovanja vam torej napišem to zgodbo.

Gašper Korenčan, železniški uradnik, je nekaj let živel v naj-

večjem zadovoljstvu s svojo lepo soprogo Matildo.

Naenkrat pa so ga premestili v oddaljen kraj. Moral se je začasno posloviti od svoje žene. Tolažil jo je, kakor je vedel in znal, da bo čimprej vse uredil, da bo prišla za njim.

Prav ta premestitev je postala za oba največje gorje. Nekega dne je prejel pismo od svojega tovariša, ki mu je na kratko pisal, da zahaja k njegovi Matildi neki inženjer. Ne da bi Gašper vse to natančno preiskal, je kratomalo odpovedal službo in se odpeljal v Ameriko. Njegova Matilda je zvedela za možev odhod šele pozneje, ko je bil Gašper že v Ameriki.

Prejokala je dneve in noči ob svoji komaj triletni hčerki. Bila je namreč popolnoma nedolžna. Njeno nezvestobo si je sam izmisli Gašperjev hinavski prijatelj Lesjak, ki se je nekoč zaman ženil pri Matildi.

Od tistega časa je minilo polnih dvajset let. Medtem je že umrla nesrečna Matilda. Sirota je morala služiti, da je preživljala hčerko. Še preden je umrla je prejela od hudo bolnega Lesjaka skesano pismo, naj mu odpusti, ker ji je on s svojo peklenko zlobo uničil življenje. Nesrečna Matilda je na smrtni postelji izročila to izjavo svoji že 18 letni hčerki z besedami: "Zalika, to pismo ti izročam, ker druge dote ti ne morem dati. Ako se povrne kdaj tvojo oče, oddaj mu to."

Korenčanova Zalika je bila v neki ljubljanski trgovini za blagajničarka. Ker je bila prikupna in marljiva, so jo vsi radi imeli.

Vedno in vedno je poizvedovala za svojim očetom. Naposled pa je izvedela zanj po srečnem naključju.

V to trgovino je prihajal dostikrat tudi premožni Hrastar. Tako se je nekoč oglašil v trgovini v velikem tednu. Ker sta se s trgovcem dobro poznala,

ga je ta kajpak vedno vpraševal, kaj je novega v njegovem kraju. Pa mu je Hrastar pripovedoval o novem čudaškem meščanu Gašperju. Zalika je seveda to čula in začela razmišljati, ali ne bi morda bil ta čudak njen oče...

Še preden je Hrastar odšel, je stopila k njemu, pa ga vprašala, kako se piše trški čudak.

Zvedela je vse. To je njen oče... Prav ničesar ni o tem nikomu omenila, a njen sklep je bil že storjen; na veliko soboto se odpelje k očetu.

Stari Gašper je sedel na veliko soboto pred svojo hišico in čital časopis, ko ga je nenadno pozdravila brhka gospodična.

"Oprostite mi, da vas nadlegujem. Prosim vas ali bi hoteli prečitati tole pismo?"

Komaj je stari Gašper prebral pisanje, se je hitro dvignil in ves razburjen vprašal mladenko:

"Gospodična, ali ste vi poznali gospo Matildo? Kako ste prišli do tega pisma?"

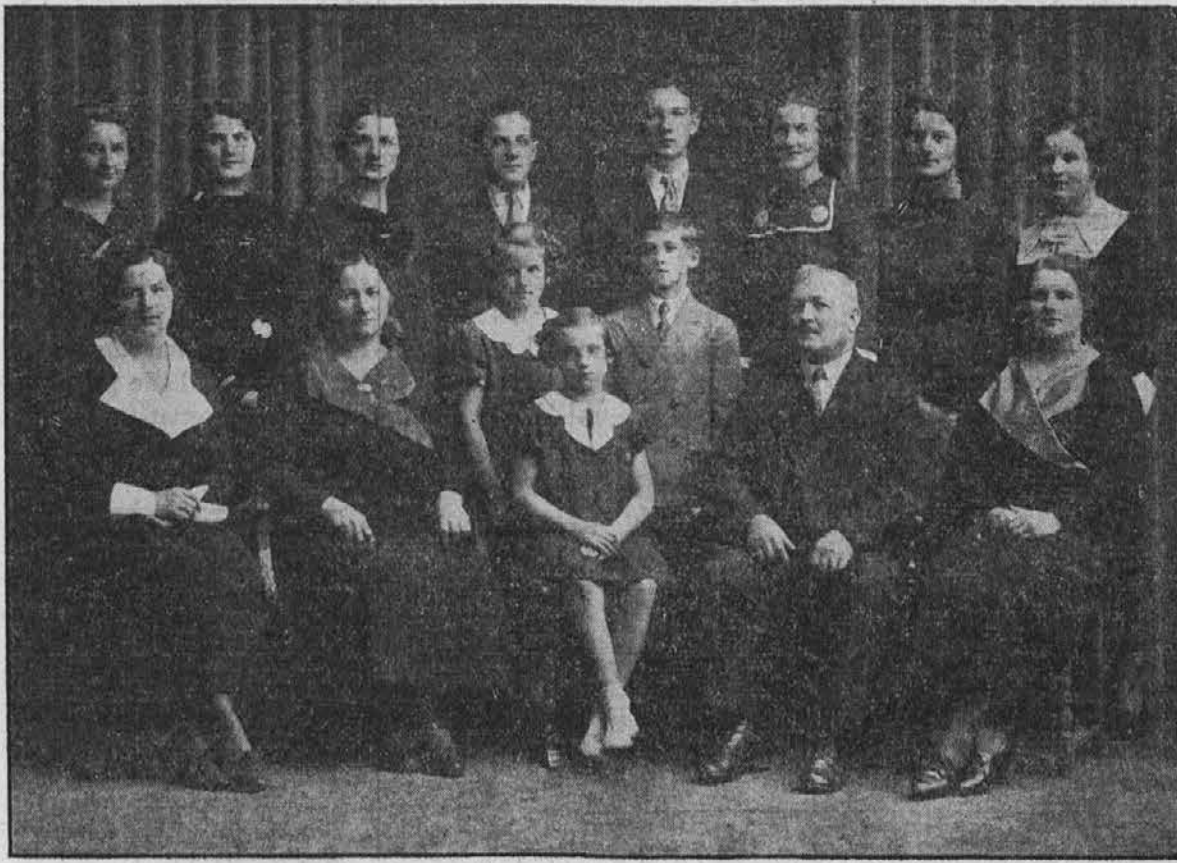
Zalika, ki se ji je zasmilil trpeči oče, je tedaj s solzami v očeh, ponudila roko očetu:

"Oče, srečne praznike vam želim prvič v svojem življenju."

Stari Gašper je bil po tistem dogodku, kakor izpremenjen. Sleherno nedeljo in sleherni praznik je obiskovala Zalika svojega očeta. Poprej čemerni in čudaški Gašper je postal zgovoren in vesel. Smeje se mi je dostikrat rekel: "Tone ko umrjem, pa lahko napišeš to zgodbo."

Gašper zdaj že počiva na pokopališču, zato sem lahko opi-

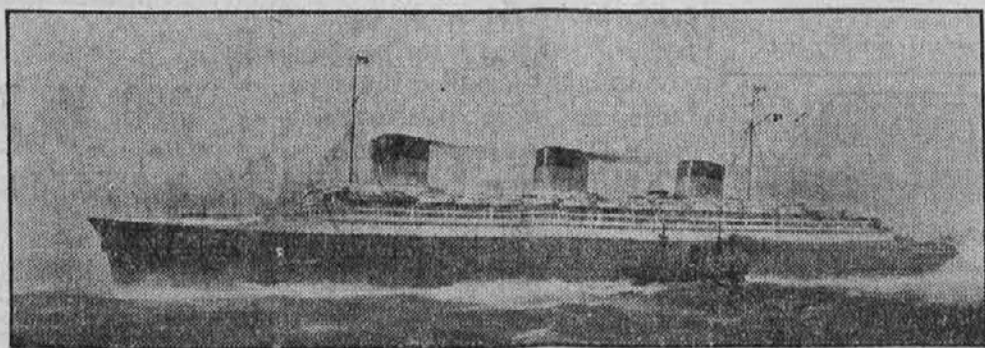
Mussolini, zgoraj, in Hitler, spodaj, sta dva glavna faktorja danes v Evropi. Mussolini je zadnje čase zagrabil vso privatno industrijo in Hitler se je pa proslavil z zasedbo Porenja.

Družina poznane in spoštovane družine Jakob in Terezije Jančar v Newburgu

Mussolini, zgoraj, in Hitler, spodaj, sta dva glavna faktorja danes v Evropi. Mussolini je zadnje čase zagrabil vso privatno industrijo in Hitler se je pa proslavil z zasedbo Porenja.

August Kollander

6419 St. Clair Ave. v S. N. Domu

HEnderson 4148

želi vsem svojim prijateljem, znancom in cenjenim rojakom veselo, srečno, zdravo in zadovoljno VELIKO NOČ

Obenem pa se priporoča

ONIM, ki nameravajo v stari kraj,

ONIM, ki želijo poslati denar svojim v domovino, in

ONIM, ki rabijo kakršnekoli notarske listine.

Točna in vljudna postrežba.

Pridite in se prepričajte.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

sal te dogodke. Tudi Zalika, ki je zdaj že poročena, mi je to dovolila.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 1126

Ice Cream — sladoled

Mi sami izdelujemo sladoled. Toplo se priporočamo za naročila v poljubni množini za piknike, svatbe in parties. Pripeljemo na dom. Za večja naročila posebno znižane cene.

Mandel Drug Store
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
KENmore 0031

THERE IS NOTHING BETTER THAN THE BEST

BOSS THERMO WASHER

—is the best because its superior exclusive features put it in a class beyond competition.

Save time, effort and money on wash day by letting a BOSS THERMO Washer clean your clothes in half the time, easily and with less soap and electricity.

A BOSS Washer is Lifetime Lubricated at the factory—just another BOSS point of superiority. The best BOSS costs no more—why be satisfied with an ordinary washer? See BOSS first—and you will realize why no other washer approaches its quality.

BOSS WASHERS \$49.50 UP
Saves as Low as \$1.25 a week

Manufacturers of quality Washers Since 1889

Veselo velikonočne praznike vsem našim odjemalcem želi

Anton Dolgan
15617 Waterloo Rd. KEnmore 1299

Za izvršne šunke in klobase

se obrnite tudi letos k dobro poznani slovenski trgovini

MARTIN FRANK SINOVI

Dobili boste najboljšo blago, pa tudi cene so zmerne. Vam želimo veselo velikonočne praznike!

10723 St. Clair Ave. Tel. GLEnvile 1062

FRANK ZAKRAJSEK

POGREBNIK

Invalidni voz na razpolago, noč in dan.

1105 Norwood Rd.

ENdicott 4735

Veselo alelujo želim vsem rojakom.

Veselo velikonočne praznike

JOSEPH WALLAND

15507 Saranac Road

Najfinejši legalni likerji, dobra vina, 6% pivo in okusna jedila.

WILLOW FARM DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA
ROSE URBANČIČ, lastnica

Priporočam naše fine in vedno sveže mlekarne izdelke in želim vsem odjemalcem veselo velikonočne praznike!

1172 Norwood Road

ENdicott 3457

Mrs. Roosevelt je sprejela v Washingtonu priznano pisateljico, Helen Keller, ki je slepa in ki veliko stori za slepce v Ameriki.

Uslišana želja

Pravijo, da so bili nekoč časi ko marsikaj ni bilo tako, kakor je danes. Ako je sosed rekel sosedu "osel," tedaj se je ozmerjanec izpremenil v osla. Kadar je kdo komu zagrozil, naj ga strela ubije, tedaj je treščilo z jasnega neba in nesrečnika ubilo.

Stenar ni živel v tistih časih, a so mu o njih pripovedovali. Možno ni bil hudoben, imel pa je navado reči, kadar je bil jezen: "Svet naj se podere!" Zaman ga je opominjala žena, naj se odvadi teh besed.

Stenarjev dom je stal pod rebrijo, odkoder se je večkrat odluščila kaka skala in zdrknila v dolino. Hiše se je vselej srečno izognila.

Nedaleč od hiše je stala mala lesena shramba. Stenar je bil tisti dan nekoliko hud, pa je godel v shrambi: "Svet naj se podere!"

Tedaj je v rebri nekaj zahreščalo. "Kaj pa je?" je vprašal ženo, ki je stala ob svinjaku.

"Beži! Svet se podira..." je kričala in zbežala.

Bežati je hotel tudi Stenar, a v tistem trenutku je začutil za hrbtom močan sunek. Skala, ki je priletela z rebri, je zadela ob shrambo in je podrla, moža pa je vrglo daleč po vrtu.

Ko se je zavedel, je poklical ženo: "Liza, povedi mi, lepo te posim, kaj se je prav za prav zgodilo..."

"To, kar si hotel imeti," mu je odvrnila. "Svet se je podiral..."

"Ali meniš?" je bil ves prestrašen.

"Saj si videl, pa najbrž tudi občutil..."

Stenar se je trdno zarekel, da ne bo nikdar več izstil take nepremišljene želje.

Pepetova šala

Moj stari, dobri prijatelj Pepe Namazan je bil hudomušen človek. Dečko je v teku svojega življenja mnogo rogovillil po zemski obli, bil je nekakšen večni popetnik. Na svojem kolo-vratnju križem sveta mu je usoda naklonila različne doživljaje, lepe in prijetne, a še več grdi in neprijaznih. Toda ne v solnce radosti ne v dežju žalosti ni izgubil svoje zlate dovtipnosti. Kjer in kadarkoli mu je prilika nanesla, je rad nekoliko potepnil za nos človeški rod in se potem pristrčno radoval nad razočaranjem in srdom onih, ki si jih je malo izposodil. Ena njegovih mnogoštevilnih šalji-vih zgodbic je naslednja:

Ko se je Pepe Namazan nekega leta s tisočaki, ki mu jih je naklonila smrt bogatega strica v Ameriki, zopet napolnil izpraznjeno listnico, mu potepuška njegova narava ni dala obstati doma. Moral je vzeti pot pod noge. Kot previden človek je vzel s seboj vse reči, o katerih je upal, da mu bodo dobro služile. Vse to je nosil v velikem kovčegu, v katerem je bila tudi vsa njegova garderoba.

Na svojem potepuškem popotovanju je Pepe Namazan prikolovratil tudi na Dunaj, ki je bil takrat še cesarsko mesto. Nastanil se je v lepem hotelu.

Razen njegove osebe se je tisti dan naselilo v onem hotelu še petdeset drugih gostov, bankirjev, veleindustrijalcev, diplomatov in enakih. Med temi magnati se je Pepe Namazan, kranjski Janez, videl kakor bela vrana med črnimi.

Nekega dne je Pepe Namazan srečal na hodniku denarnega mogotca, malega, debelušastega moža, katerega obraz je bil prav kosmat. Pri pogledu na njegove kocine se je Pepetu potrdila v glavi zelo ljubka misel, katero je sklenil izpremeniti v dejanje.

Druega dne je skočil iz postelje dokaj zgodaj zjutraj. Po-

iskal je na dnu kovčega bele platnene hlače in prav tak suknjič. Naglo se je oblekel in ko si je poveznil na glavo še belo kopalisko čepico, je bila njegova zunanost dokaj izpremenjena. Vzel je iz kovčega še pravo za britje in nato stopil na hodnik.

Začel je hoditi od sobe do sobe, trkal na levo in desno in vljudno izpraševal goste, ali se dajo obriti. Vseh petdeset v hotelu stanujočih tujcev je bilo takoj voljnih podvreči se njegovi britvi. Pepe Namazan se je ročno lotil dela. Vsakemu gospodu je pošteno namazal obraz z milom, a ko bi bil moral pričeti z britvijo, je menil: "Vraga! Britve sem pozabil v sosedni sobi. Takoj se vrnem!"

Odšel je in ni ga bilo več nazaj. Ta svoj trik je ponovil pri vsakem, ki se je želel obriti. V najkrajšem času je bilo vseh petdeset tujcev tujcev pošteno "očajfanih." Gospodje so sedeli vsak v svoji sobi in nestrpno čakali brivčevega povratka. A brivec se ni vrnil.

Ko je Pepe Namazan izvršil svoje delo, je naglo smuknil nazaj v svojo sobo še hitro preoblekel in nato v naglici še svoj obraz namazal z milom.

Tekle so minute. Zdajci je nastalo besno loputanje z vrati. Po vsem hotelu se je vzdignilo silno kričanje in ropotanje. Razburjeni glasovi so doneli z leve in desne. Zdaj je tudi Pepe Namazan začel rjuti in je planil iz sobe, kjer se mu je nudil smešen prizor. Na hodniku je bilo zbranih vseh petdeset gostov in njihovi od mila onesnaženi obrazi so bili nad vse smešni. Gospodje so tekali sem in tja, mahali z rokami in kričali vse vprek:

"Brivce naj pride, brivce!"

Pepe Namazan se je nemudoma pomešal med druge namazance in prav tako ogorčeno klical brivca.

Privabljen po strašnem hru-pu je prihitel na lice mesta lastnik hotela, za njim pa točjak in natakarji. Ko so hotelški uslužbenci zagledali namazane obraze gospodov, jih je posilil smeh. Prihiteli so tudi trije hotelski brivci in gostje so jih začeli obkladati s psokami in jim groziti s pestmi.

"Eden izmed vas je bil tisti falot!" je grmel Peter Namazan. "Gorje mu, ako pride v moje roke!"

Hotelir je moral pošteno rabiti jezik, preden se mu je posrečilo pomiriti razjarjene gospode. Zlasti Pepe Namazan se dolgo ni hotel potolažiti, slednjič je vendar tudi on podlegel ljubeznivemu prigovarjanju in utihnil.

Zdaj se je začela preiskava proti hotelskim brivcem, ki jo je vodil Pepe Namazan, a krivca niso mogli odkriti. V svoje nemalo presenečenje so gostje ugo-

Angie Galen, desno, eden najboljših igralcev pri čikaškem klubu "Cubs." St. Louis Cardinals so bili pa ojačeni, ko so dobili v svoj klub Tarzana Parmele, na sliki zgoraj, ki je poprej igral z newyorškim klubom "Giants."

tovili, da ni nobeden hotelskih brivcev sličen onemu, ki jih je tako pošteno namazal.

Celo hotelskemu detektivu se ni posrečilo odkriti krivega brivca. Pepe Namazan je pa še tisti dan zapustil hotel in se preselil v drugega.

Ribič brez mreže

Pripovedka

Mladi ribič Matija ni imel mreže. Znal je čudovito zvižgati. Vlegel se je v svoj plitvi čoln, pomolil roki v vodo in pričel zvižgati. Zvižgal je tako lepo, da so ga hotele še ribe slišati. Kar na površje so priplavale in se zbirale okoli čolna. On je pa zvižgal in jih metal k sebi v čoln.

Ko je spet šel loviti ribe, se je prikazala na površju vodna vila in mu dejala:

"Ribice pripovedujejo o tebi čuda. Po vodi se voziš in zvižgaš tako omamljivo, da te še ribe poslušajo. Ti jih pa loviš. Pokaži mi vendar, kako to delaš!"

"Priplavaj k meni, pa boš videla!" odvrne Matija.

Deklica se približa. Matija jo objame čez pas. Z levico jo potegne k sebi v čoln. Z desnico pograbí veslo in divje zakrene k bregu.

"Pusti me vendar! Kaj hočeš od mene?" se brani vila.

"Moja žena boš! Matij mi je umrla, pa mi boš ti gospodinjala in otroke boš pestovala, če nama jih prinese štokrklja."

Vila se je udala. V začetku je bila boječa in nezaupna. Kesneje je bila srečna. Nikoli ji ni bilo žal, da je postala ribičeva žena.

Le vode se je vedno ogibala. Mlada žena je dobila še tretjega otroka, ljubko deklco. Ko je ustala iz postelje, ji Matija ni dal miru:

"Pojdi, greva v čoln! Enkrat se morava spet peljati po morju prav tjakaj, kjer si se mi prikazala!"

Slušala ga je, čeprav nerada. Splavala sta v čolnu na morje.

Komaj sta bila nekaj streljajev od brega, je švignil iz vode ostuden povodnjak. Skočil je v ribičevo hišo, pograbil vse tri otroke in jih odnesel s seboj.

Kosta se mož in žena vrnila, je vila zajokala.

"Moram iti otroke iskat! Globoko v morju so. Dobro vem, da jih je odnesel povodnjak, ki me sovraži, ker nisem postala njegova žena!" pravi vila Matiji.

Ni ji branil. Želel ji je srečno pot in ostal sam.

Vila se je vrnila k vodi in skočila v valove.

Preteklo je leto dni. Vile ni bilo še od nikoder.

Ribič je žalosten blodil po morju.

Pa ga je nekaj poklicalo:

"Očka!"

Ozrl se je in zagledal svojega najstarejšega kodrolasca. Prijazno se mu je smehljaj iz valov in mu rekel:

"Takoj moram nazaj, da me povodnjak ne opazi. Mamica me je poslala k tebi. Ko bo noč odbila ura polnoči, nas pričakuje na bregu. Povedala ti bo, kaj moraš storiti."

Deček je zamahnil z roko in izginil v valovih.

Ribič se je zamišljen vrnil domov.

Ob polnoči je čakal na bregu. Ne nebu je sijala luna. Voda je šepetala kakor živa, zlata griva valov se je nemirno premikala.

Tedaj se je voda razgrnila. Na suho je stopila vila s svojimi tremi otroki.

"Povodnjak bo prišel za mano. Zdaj spi. Gorje mi, če se prehitro prebudi."

"Kako naj pomagam?" vpraša Matija.

"Povodnjak bo prirogoval na suho. Če ga trešči nazaj v morje, ne bo imel več nobene pravice do mene."

Matija je odšel v koč. Pograbil je vrečko stolčnega popra in se vrnil na breg. Ženo in deca je spravil počivat.

Tedaj je prirental iz vode povodnjak:

"Kje je vila in njena deca?"

"Tukajle!" zakriči ribič in vrže polno pest popra povodnjaku v obraz.

Osepljen se povodnjak opoteče.

Tedaj ga udari Matija z veslom po glavi in ga sune nazaj v vodo.

Povodnjak zarjove in zgine v valovih.

Odslej je ribič srečno živel s svojo družino. Ker je bila njegova žena morska vila, je imel posebno srečo in je zelo obogatel.

Nekaj navodil za slikanje pirhov

Velika noč je pred durmi in z njo skrb za pisanke. Zato vam navedemo nekaj prav preprostih načinov izdelovanja pisank.

Kuhana jajca je treba najpej umiti s špiritom, nato se naslikajo na jajca z gostimi vodnimi barvami različni obraski, kar jih pač kdo zna. Če se barva jajc ne prime, je to znamenje, da je jajce mastno zato ga je treba še bolje umiti s špiritom.

Za drugi način pripravljajna pisank potrebujete nekaj posušenih pomladnih cvetlic (zvončkov, trobentic, vijolic in drugih). Cvetlice trdno privežite na jajca, da se bodo povsem prilagale. Lahko se tudi nalepijo. Nato položite jajce v običajno barvo, ki se ji primeša pest soli. Ko se jajca posušijo, se odstranijo cvetlice in se poznajo na jajcu bele cvetlice, ostalo jajce pa je pobarvano.

Tretji način je barvanje z voskom. V majhni skledi raztopite vosek, vanj pomakajte debelo pero, ošiljen klinček in z

njim rišite po jajcu razne narodne vzorce cvetlice, napise ali drugo. Ko je jajce porisano z voskom, ga položite v barvo, kateri ste primešali nekaj soli, da se rajši prime lupine. Ko je jajce lepo pobarvano, ga osušite in zdrgnite s čunjno, da odstranite vosek. Kjer je bil vosek, so zdaj bele lise.

Pri vseh teh pisankah moramo vedeti, da barvamo že kuhana jajca. Da bodo pisanke prav svetle, jih namažite s skorjo od slanice.

Georgia Carroll kaže kosaro, v kateri je neka Indijanka leta 1830 odnesla v Fort Parker, Tex. 6 letno Cynthia Parker. Indijanci so imeli dekle v jetništvu celih 30 let, predno so jo osvobodili teksaški rangerji.

TREBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE imamo v polni zalogi. Pošljamo tudi po pošti. Mandel Drug Co., 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

ČEVLJI ZA VELIKO NOČ ZA VSO DRUŽINO

Miller United Shoe Store 6405 ST. CLAIR AVE. Sedaj v posloplju S. N. Doma

PAPIRANJE IN BARVANJE

Proračun zastoj.

21 let v Collinwoodu.

Pišite mi kartico in

priдем k vam.

GEO. H. HOON 889 E. 140th St.

ŽENE in DEKLETA

oglejte si našo polno zalogo oblek in slamičkov.

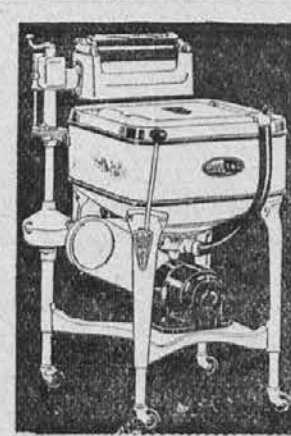
Neveste in tovaršice pozivljamo vas, da si ogledate našo zalogo krasnih oblek in pajčolanov.

OBHAJILNI OBLEK IN PAJČOLANOV

imamo veliko in lepo izbero. Pridite in si izberite.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem.

Grdina Shoppe
6111 ST. CLAIR AVENUE

SKRBN PRANJE ZA MANJ DENARJA Z MAYTAGOM

Model 110

MAYTAG

samo

\$69.50

Prvi pogoj pralnega stroja je, da pere hitro in natančno. Toda Maytag doda k temu še nečistot, ki napravi, da traja obleka dlje, udobnost, ki olajša operatorju težko delo in najfinjša konstrukcija vse-skozi. Prečistite Maytagov iz enega kosa vlit aluminast čeber, gyrtator pralni obrat, valjeni izžemalci vode in mnogo drugih finih pritlikin.

Lahko ga dobite na lahka odplačila.

Kremzar Furniture

6806 St. Clair Ave. EN 2252

ODPRTO ZVEČER DO DEVETIH

Bodite pripravljeni za velikonočno parado!

Dobili smo skrbno izbrane SVILENE OBLEKE za najnovejšo spomladno modo, mere od 14 do 62. Cena je

\$3.95 in \$4.95

Za malo deklco, ki bo šla k prvemu sv. obhajilu, imamo mnogo crepe in taffeta BELIH OBLEK. Cena \$2.25 in \$2.95

PAJČOLANI za deklce so po \$1.00, \$1.50 in \$1.95

Tudi druge potrebščine so vse v taki ceni, da ne bo mamina in atova denarnica preveč trpela.

Vaš sinko pa lahko dobi lepo SRAJCO, OVRATNI-CO, NOGAVICE, SPODNJO OBLEKO in se bo jako postavil za praznike, če mu te stvari kupite pri nas.

ANZLOVAR'S 6202 St. Clair Ave.

HIŠE NAPRODAJ POCENI!

CLEVELAND, OHIO

	Cena v gotovini
866 E. 76 St.—za eno družino; 8 sob.....	\$3,600.00
1403 E. 90 St.—za eno družino; 7 sob.....	2,800.00
14503 Darwin Ave.—za eno družino; 6 sob.....	3,000.00
1360 E. 171 St.—za eno družino; 5 sob.....	2,500.00
13513 Rugby Rd.—za eno družino; 7 sob.....	3,600.00
18611 Chapman Ave.—za eno družino; 5 sob.....	2,500.00
18324 Neff Rd.—za eno družino; 5 sob.....	3,400.00
19209 Pawnee Ave.—za eno družino; 5 sob.....	2,500.00
976 E. 63 St.—za dve družini; 7 sob.....	1,800.00
1025 E. 69 St.—za dve družini; 8 sob.....	2,200.00
378 Cleveland Rd.—za dve družini; 8 sob.....	3,000.00
16006 Saranac Rd.—za dve družini; 8 sob.....	2,300.00
13621-23 Diese Ave.—za dve družini; 8 sob.....	4,000.00
14508 Sylvia Ave.—za dve družini; 8 sob.....	4,000.00
901-03 Rudyard Rd.—za dve družini; 8 sob.....	3,000.00
876 E. 200 St.—za dve družini; 10 sob.....	4,700.00
6213 St. Clair Ave.—1 trgovina in 1 stanovanje..	5,800.00
871 E. 67 St.—1 trgovina; 1 stanovanje za 4 družine, krita z opeko.....	5,600.00
7108 St. Clair Ave.—2 trgovini in 2 stanovanja..	8,500.00
830 E. 140 St.—2 trgovini in 2 stanovanja.....	6,500.00

EUCLID, OHIO

22671 Ivan Ave.—za eno družino; 5 sob.....	1,800.00
23870 St. Clair Ave.—za eno družino; 5 sob.....	2,400.00
1416 E. 222 St.—za eno družino; 7 sob.....	3,800.00
22641 Ivan Ave.—za eno družino; 6 sob.....	2,200.00
18717 Locherie Ave.—za eno družino; 4 sob.....	1,800.00
867 E. 209 St.—za eno družino; 6 sob.....	3,000.00
951 Babbitt Rd.—za eno družino; 7 sob.....	4,200.00
1050 E. 200 St.—za dve družini; 10 sob.....	4,000.00
981-83 E. 218 St.—za dve družini 10 sob.....	3,200.00
21471 North St.—za dve družini; 9 sob.....	3,000.00
975 E. 237 St.—za dve družini; 10 sob.....	3,500.00
783 E. 222 St.—2 trgovini in 1 stanovanje.....	5,000.00
630 E. 222 St.—2 trgovini in 1 stanovanje.....	9,000.00

MAPLE HEIGHTS, OHIO

19230 Raymond Ave.—za eno družino; 5 sob.... 1,500.00

The International Savings and Loan Co. 6235 St. Clair Ave.

Telephone: HEnderson 7336

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Brneča vrba

V dolinici pod Zapotjem je stala vrba, vsa razjedena od črvov. V nji je bilo za več ljudi prostora. Vrba je bila namreč tako debela, da je ni nihče obsegel. Slovela pa je tudi zaradi tega, ker se je čulo ponoči iz njene votline skrivnostno brnenje. Sličilo je ropotanju kolovrata. Po okolici so govorili, da se "vicajo" oni predice, ki so predle ob nedeljah. Ljudje so hodili s strahom mimo vrbe.

Neke poletne noči se je zbrala skupina fantov, ki so jo mahili proti vrbi. Hoteli so se prepričati, odkod, izvira brnenje. Nekateri so menili, da povzroča take glasove veter, ki piha sko-

zi čiprtine, drugi so dolžili črve, tretji pa so trdili, da se v votlini skrivajo živali, morda polhi ali netopirji.

Poslednje mnenje je nazadnje obveljalo. Zato so sklenili, da bodo pregnali živali iz dupline. Milinarjev Blaže je udaril s kolom po votlem deblu, da je kar zabobnelo.

Tedaj je utihnulo brnenje. Iz dupline je planil velik črn maček, ki se je vzel po vrbi in obšel med vejami. Zrasel mu je greben in strahovito je pihal okrog sebe. Fantje so se ustrašili in zbežali.

Šumenje v votlini je od tiste noči prenehalo. Ljudje pa so začeli pripovedovati o drugih prikaznih ki so se jele pojavljati. Dacarjev Ivan je videl, kako je ponoči iz vrbe švigal pla-

men. Nič ga ni bilo groza, ker je mislil, da je v vrbi nekdo zakuril. Drugi dan pa se je prepričal, da ga je strašilo.

Dragarjev Pepe je imel v Zapotju izbrano nevesto, Mejačevu Rozaljko. Za njo je lažil tudi Dacarjev Ivan. Fanta sta bila zaradi tega v hudem sovraštvu in sta drug drugemu grozila.

Z neko tajno grozo je stopal Pepe neke noči proti vrbi. Šel je z vasovanja v Zapotju. Čim bliže je bil drevesu, tem bolj se mu je želeli lasje in mrzel pot ga je oblival. Fant je premišljal: "Nekdo je skrit za vrbo."

Slišal je že, kako je človeka strah, kadar gre mimo kraja, kjer se nekdo skriva.

Ko je bil vstric vrbe, je zagledal mrtvaško glavo, ki se mu

je režala iz drevesne dupline. Fantu so zastajale noge; kar otrpnili je od groze.

O prikazni sta se nekoč menila z Rozaljko. "Pepe," mu je rekla s strahom, "to pa nič dobrega ne pomeni." Tudi fanta je skrbelo.

"Nocoj pa nikar ne hodi mimo vrbe," mu je branila.

"Pojdem," ji je odvrnil. "Saj nisem tak plašljivec!"

Za vrbo ga je čakal Dacarjev Ivan z dolgim kolom. S Pepetom je hotel obračunati zaradi dekleta. "Udari!" ga je hujskal izkušnjavec.

Začel je korake. Pepe je prihajal iz Zapotja. "Sedajle!" Ivan je nesrečno zamahnil. Misil ga je opasiti, a ga je zadela gavo.

"Pomagajte!" Pepe se je zgrudil na zemljo. Nekaj časa se je še zvijal nato pa je utihnil.

Izza vrbe je prilezel Ivan ter se sklonil k mrtvemu tovarišu. "Kaj si storil?" se mu je oglašila vest "Ubijalec!"

Nesrečnik je bežal v gozd, kjer se je skrival kakor Kajk, ko je umiril brata. Potem se je sam javil sodišču.

Tam, kjer je nekaj rasla brneča vrba, stoji danes preprosto znamenje kot spomin na nesrečni dogodek.

Očelovi škornji

Izredno mrzel zimski dan je bil. Od hišnih streh so visele ledene sveče.

Petletni Petelinov Janček je stal pri oknu v topli sobi in z žalostjo v očesu in z zavistjo v srcu opazoval svoje mlade sovratnike, ki so se z glasnim vikom in krikom drsali po zamrznjeni vaški mlaki.

Jančka je vlekle iz hiše tja h prijateljem na led. Prejšnjo zimo je Janček po cele dneve pretil na vaški mlaki in raztrgal par novih čevljev. To zimo pa se Petelinov Janček ni smel iti tudi ni mogel drsati na vaški mlaki, kajti bil je bos. Očka in mamica mu nista hotela kupiti novih čevljev, čeprav je Janček noč in dan moldeval zanje.

"Dovolj podplatov si že raztrgal na ledu. Ne bo nič, dečko. V sobi si lahko bos!" tako mu je rekel strogi očka.

Od jutra do večera je stal Janček ob oknu in opazoval druge vaške otroke, ki so se preganjali po zamrzli mlaki.

Zlastj danes je Jančka s posebno silo vlekle ven. Začel je ugibati, kje bi dobil kako staro obutev. Z žalostjo je ugotovil, da ni v podstrešju niti enega starega škornja. Hipoma se je domislil očetovih prazničnih škornjev, ki so lepo svetili stali pod klopjo pri peči. Polastila se ga je izkušnja, da bi jih obul. V njih bi se gotovo dalo imenitno drsati. Očeta ni doma in niti opazil ne bo, da si je izposodil njegove škornje. Pred očetovo vrnitvijo bo že zo-

pet nazaj.

Sklenjeno, storjeno. Janček je privlekel izpod peči očetove nove škornje in si jih nataknil na noge. Golenice škornjev so mu segale malone gor do pod pazduhe, noge so mu plesale v njih.

Odprl je vrata in smuknil na prosto. Kmalu je bil med otroki na vaški mlaki. Sprejeli so ga z glasnim smehom.

"Hoj, Janček, kje si dobil škornje?"

"Kupil sem jih," se je odrezal Janček in se zapodil po ledeni plošči. Ni šlo tako imenito kakor lani, ovirali so ga nerodni škornji. Mnogokrat ga je položilo na zadnjo plat. Pravkar se je zopet pognal, ko se mu je zdajci udrl led pod levo nogo. Preden je Janček mogel zgrabit za škorenj, mu je ta že smuknil raz nogo in izginil pod ledeno ploščo.

Janček je zajekal, druga otroci so se mu zlobno posmehovali. Celo uro je preklel Janček poleg čiprtine v ledu, se trudil zgrabiti beguna in ga privleči na svetlo. Zaman se je trudil.

"Ali jih boš dobil s palico?" se mu je pačil Klinčarjev Nacek.

"Saj vem, da jih bom dobil!" je zopet zajekal Janček.

"Veš, kako naredi!" mu je svetloval žgančev Pepček. "Dobra ni treba nikomur nič povedati, kaj se je zgodilo. Tvoj čeka bo mislil, da mu je čevljev ukraden."

"Saj res! Kar tiho bom, pa bo vse dobro," si je oddahnil Janček.

Hitro je potegnil raz nogo še drugi škorenj, ga stisnil pod pazluho in se bos spustil v tek proti domu. Nihče ga ni opazil, ko se je splazil v hišo. V sobi ni bilo nikogar. Vrgel je očetov škorenj v kot in smuknil za peč.

Naslednjega dne je bila nedelja. Oče Petelin je vstal zelo zgodaj, kajti bil je namenjen k jutranji maši. Obledel je praznične hlače in segel po škornje. A škornjev ni bilo na mestu, kamor jih je postavil. Petelin je zarobantil in začel iskati škornje. Vse kote je pretaknil, zlezal pod posteljo, nazadnje pod peč, kjer je res našel svoj levi škorenj, a desnega ni bilo.

"Sto tisoč petelinov!" se je jezil oče Petelin in togotno premetaval predmete, ki so mu prišli v roko. Celo hišo je preiskal, celo v omaro in mizico je pogledal, a šmentanega škornja ni mogel nikjer zaslediti.

"Ali si znorel? Kaj pa toliko rogoviliš po sobi?" se je hipno oglašila mati Petelin, ki jo je rohnenje jeznega moža vzdramilo iz sna.

"Sakramiš!" se je togotil oče Petelin. "Škornje iščem. Enega sem našel v kotu pod pečjo, drugega pa ni nikjer in ga ni. Ne vem kam je prešel! Mogoče si ga ti kam položila?"

"Glej ga, dedca," se je razje-

zila Petelin, "mar so mi tvoji škornji. Le še enkrat dobro poglej, gotovo je tudi drugi škorenj tam, kjer si našel prvega!"

"Saj gledam z očmi in ustmi, a škornja le ne zapazim."

"Čudno!" se je zavzela mati. "Kam pa naj bi izginil?"

"Sam vrag ga je odnesel," je trdil oče Petelin. "Ali naj grem k maši v enem novem in v enem starem škornju?"

"Vprašaj malega. Morda je Janček kam zavlekel tvoj škorenj."

"Jaz ga že nisem!" se je oglašil Janček, ki je ves čas skrivaj opazoval, kako njegov oče išče oni škorenj, ki se je klaverno potopil na dno vaške mlake. "Gotovo je škorenj odnesla naša mačka, da ga pokaže svojim mladičem!"

"Skoro gotovo si bil ti tista mačka!" mu je požugal oče. "Ako izvem, da se je izgubil škorenj po tvoji krivdi, tedaj je več kaj te čaka!"

V resnici je oče Petelin kmalu izvedel, kako in kam je prešel njegov škorenj. Sosed Kušter mu je odkril skrivnost. Ko se je Petelin neke nedelje vrnil od rane maše je poklical sinčka k sebi in mu velel, naj gre iskati šibo. Jančka je obšla neprijetna slutnja, vendar je prinesel strahovalno sredstvo. No, kaj se je potem zgodilo ni treba povedati. Le toliko naj omenim, da so se Jančku, na tistem mestu, ki pride pri tepenju v najožjo detiko s palico, še dolgo poznali pisani sledovi.

Ko so dve leti pozreje čistili vaško mlako, so razen blata spravili na svetlo tudi Petelinov škorenj.

SVETE'S FLOWER SHOPPE
MISS FRANCES SVETE, lastnica
6120 ST. CLAIR AVE.
Henderson 4814
CVETLICE ZA VSE NAMENE
Točna posrežba - zmerne cene.

Veselo alelujo!

želi vsem odjemalcem in prijateljem ter se jim zahvaljuje za naklonjenost v preteklosti in se priporoča za bodoče.

Mayflower Dairy

"BETTER DAIRY PRODUCTS"

RACE in SINOVI, lastniki

1083 East 68th Street

Henderson 4926

BLIZAJO SE VELIKONOČNI PRAZNIKI

Cenjenim rojakom naznanjamo, da smo prejeli novo zalogo vsakovrstnih

MOSKIH, ŽENSKIH IN OTROŠKIH ČEVLJEV

V zalogi imamo posebno široke čevlje za moške in ženske, vsake velikosti in mere, po nizkih cenah. Vsa ženska, moška in otroška obleka, spodnje perilo, kakor tudi veliko izbero spomladanskih klobukov za moške in ženske, se dobi pri nas. Poskusite in prepričajte se o dobri kvaliteti našega blaga, nizkih cenah in točni ter prvovrstni posrežbi. Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem.

Anton Ogrin

15333 Waterloo Road

V Slov. Del. Domu

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi

EUCLID DAIRY

Louis Starman, lastnik

Največja in modernore urejena slovenska mlekarina.

Cenjenim slovenskim in hrvatskim gospodinjam se toplo priporočamo

515 East 200th Street

Kenmore 0515

Član Progressivne trgovske zveze

Ko je začela naraščati voda za Boulder jezom, se je gorski kozel, ki ga vidite na sliki, znašel nankrat na otoku in ves začuden z rogovodovje pod seboj.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrjeni nepopisne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je dne 10. marca 1936 za vedno zatisnila svoje mile oči naša ljubljena in nepozabna soproga in mamica

JENNIE LAURICH

Njeno truplo smo položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče dne 14. marca. Ranjka je bila stara ob smrti 56 let, rojena v St. Vidu nad Vipavo ter je bivala v Ameriki okrog 29 let.

Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so prišli ranjko pokropiti, ki so se udeležili pogreba in ki so nam v teh težkih urah stali ob strani s tolažilno besedo in nasvetom.

Najboljše zahvalo naj velja vsem, ki so položili krasne vence na krsto drage ranjke ter spremenili mrtvaški čder v krasen raj. Sledečim se zahvaljujemo: družini Victor Laurich, družini Matthew Ivans, družini Frank Rutar, družini Anton Tomsic Sr., družini Anton Tomsic Jr., družini John Mausear, družini Koren, družini John Perme, Mr. Edward Krsnik, prijateljem in sosedom, šolarjem 12-A razreda Shore High School, Type Casting Dept. of Addressograph Multigraph Co., Third Shift Roof Dept. of Fisher Body Co., Employment Dept. of Addressograph Multigraph Co., podružnici št. 32 SZZ, društvu St. Clair Grove št. 98 W. C.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo darovalci za sv. maše, ki se bodo brale v pokoj duše pokojne: družina Frank Rutar, družina Anton Tomsic Sr., družina John Mausear, Mr. William Tomsic, Miss Evelyn Di Santo, Miss Mary Cesar, Mrs. Mary Hochevar, Miller Ave., Mr. in Mrs. Frank Steklara, Mrs. Bukovec, Mrs. M. Stefanić, Mr. in Mrs. Louis Vesel, Holy Name Juniors of St. Christine, Mrs. A. Grub, Mrs. Louise Okorn, Mr. in Mrs. A. Novak, Mr. in Mrs. A. Muha, Mr. in Mrs. John Prince Sr., Mrs. Jammik, Mr. in Mrs. Anton Longar, družina John Glatch, družina Glavič, družina A. Rossa, Mrs. J. Nossi, Mr. John Rutar, employee of Cleveland Post Office.

Iskrena hvala vsem ki so dali avtomobile za pogreb: Mr. Frank Rutar, Mr. Victor Laurich, Mr. Anton Tomsic, Mrs. A. Grub, Mr. Louis Vesel, društvo St. Clair Grove št. 98 W. C., podružnica št. 32 SZZ, Oltarnic društvo sv. Kristine.

Enako lepa hvala nosilec krste, ki so nosili nepozabno ranjko k zadnjemu počitku. Najlepšo zahvalo naj sprejmejo članice Oltarnega društva sv. Kristine, podružnice št. 32 SZZ in St. Clair Grove št. 98 W. C., ki so prišle moliti za pokoj ranjke naše mamice ob mrtvaškem odru.

Iskrena hvala Rev. A. Bombachu za spremstvo iz hiše v cerkev, za ganljive cerkvene pogrebne obrede in za spremstvo na pokopališče. Ravno tako lepa hvala pogrebniemu zavodu A. Grdina in sinovi za vzorno preskrbo pogreba.

Ti pa, ljuba in nepozabna naša soproga in mamica, počivaj mirno v tuji zemlji po prestanem zemskem trpljenju. V naših srcih boš ostala zapisana za vedno za Tvoje neprecenljive dobrote do nas. Bog Ti naj poplača v večnem raju za vse.

Zalujoči ostali:

JOSEPH LAURICH, soprog;
VICTOR, WILLIAM, JOSEPH, FRANK, sinovi;
MARY, hči; ANA, poroč. IVANS, FRANCES,
poroč. RUTAR, pastorki. V stari domovini
zapuša dve sestri.

Euclid, Ohio, 9. aprila, 1936.

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

"Prodan v sužnost!" Lord se je zgrozil. "In postati last takega prekletega kolonialnega plantažnika!" Naglo je umolknil: "Prosim vas odpustanja, gospodična. Za trenotek..."

"Za trenotek ste se razgledali v obrambi tega... pomorskega razbojnika."

Lord jo je osupel pogledal. Nato pa je napol zamižal ter rekel mehko:

"Čudim se le, zakaj ga tako zelo sovražite."

Lord je videl, kako so njena lica zardela in kako se je nagubalo njeno čelo.

"Sovražim? Moj Bog! Kakšna misel! Za tega človeka se sploh ne brigam."

"Pa bi se morali, madame!" Lord je odkritosrečno in naravnost izrazil svoje misli. "Vreden je, da se človek zanj zanima. Ta človek bi bil dika kraljevske mornarice — mož, ki je zmožen storiti to, kar je on izvršil davi! Če količkaj vem, tedaj vam pri- znavam, da nima kraljevska mornarica njemu enakega. Tako se zagoditi med ti dve ladji, kakor se je on zagodil, nato pa jima tako zagosti... Pa midva, ki sva takorekoč kopni podgani, nisva bila edina, ki ju je prese- netil. Tudi španski admiral se ni prej zavedel o njegovih na- menih, kakor šele tedaj, ko je bilo že prepozno. Velik mož je ta človek, Miss Bishop, mož, vreden vsega občudovanja!"

Miss Bishop se je sarkastično nasmešila.

"S svojim vznosenjem bi morali vplivati na lorda Sunder- landa, da bi mu izposloval kra- ljevski patent in častniški čin v mornarici."

Njegovo lordstvo se je mehko nasmešnilo. "Gospodična, je že storjeno, je že storjeno. Njegov patent imam v svojem žepu." Po teh besedah je še bolj podžgal njeno radovednost, ko ji je po- vedal okoliščine. In v tem nje- nem razburjenju jo je pustil, da gre poiskati kapetana Blooda.

Kapetana Blooda je našel na zadnjem krovu, kjer se je ne- mirno šetal gor in dol. S priro- jeno vljudnostjo in familijar- nostjo je lord Julijan potisnil svojo roko pod Bloodovo pazdu- ho ter prilagodil svoj korak nje- govemu.

"Kaj naj to pomeni?" je za- rezal Blood, ki je bil skrajno slabe volje. Lord pa se ni dal motiti, niti ne razburjati.

"Želim, gospod, da bi bila prijatelj, je dejal brez ovinkov."

"Lepo od vas."

Lord Julijan se je delal, kakor da je preslišal očividni sarkazem.

"Čuden slučaj je, da sva se spoznala pod takimi okolišči- nami, posebno če pomislim, da sem prišel vso to dolgo pot, da se z vami sestanem," je rekel lord Julijan.

"Nikar ne mislite, da ste pr- vi, ki se je hotel z mano se- stati," je bevsnil Blood. "To- da ostali so bili večinoma le španci in niso imeli tiste sre- če, kakršno imate vi."

"Povsem napačno me ume- vate," je rekel lord ter mu pri- čel pojasnjevati svojo misijo.

Ko je končal, je kapetan Blood, ki ga je dotlej osuplo poslušal, odrinil njegovo roko izpod svoje pazduhe, se usta- vil ter pogledal lordu v obraz.

"Gost ste na moji ladji," je

rekel, "pa se mi vendar drže- te staviti tak predlog! Seve, jaz sem samo navaden pirat in tat!... Pa kljub temu sem boljši kakor menite, zato vam ne bom povedal, kaj si mislim o vas ali o vašem lordu Sun- derlandu, ki vas pošilja s ta- kimi ponudbami. Sicer pa se ne smem čuditi, če minister Jamesa Stuarta smatra vsake- ga moža zmožnega, da se bo dal podkupiti in da bo izdal one, ki mu zaupajo." Ob teh besedah je iztegnil roko ter pokazal proti medkrovju, od- kod je zvenel glas melanholi- čne pesmi, ki so jo peli nje- govi bukanirji.

"Spet ste me napačno raz- umeli!" je vzkliknil lord Juli- jan. "Nihče ne namerava te- ga! Tudi vaši tovariši so vste- ti v tem patentu."

"Tako?... In mislite, da bi šli z mano... na lov svojih tovarišev, Bratov obale? Pri moji duši, lord Julijan, vi ste oni, ki stvari ne razumete! Kaj ni res ostalo v Angliji ni- ti trohice časti več? Ali res mislite, da bi mogel sprejeti patent in častniški čin od kra- lja Jamesa? Povem vam, da jaz, tat in pirat, kakršen sem, si ne bi hotel za nič na svetu s tem umazati svojih rok. Da, tat in pirat, kakor me je na- zvala danes Miss Bishop... izmeček človeštva... Pa kdo me je storil to, kar sem? Kdo me je storil tatu in pirata?"

"Če ste bili rebel..." je pri- čel lord.

"Vedeti morate, da nisem bil nikoli rebel in ničesar, kar bi bilo temu podobno. Saj se ni zdelo celo nikomer vredno, da bi me vsaj na videz prika- zal za takega. Če bi se bilo to zgodilo, bi jim še mogel od- pustiti. Obsojen sem bil samo za to, kar sem storil, ne za več, ne za manj. Tisti kravi vampir, Jeffreys — Bog ga pogubi! — me je obsodil na smrt, njegov gospodar, James Stuart, pa me je pozneje po- slal v suženjstvo zato ker sem vršil delo usmiljenja, ker sem obvezal rane človeku, ki je bil obdolžen veleizdaje. To je bil ves moj greh! To boste našli zabeleženo tudi v zapisniku. In samo zato sem bil poslan v sužnost! Ali si morete v sa- njah predstavljati, človek, kaj se pravi: biti suženj?"

"Na višku svoje strastne go- vorice je nenadoma umolknil. Nato se je trudno nasmešnil:

"Ah! Brez potrebe se raz- burjam. Bog mi je priča, da vas nisem nameraval žaliti! Hvaležen sem vam, lord Juli- jan, za vašo dobro voljo! Tak sem pač... Ampak vi me bo- ste morda razumeli. Vsaj iz- gledate tako."

Lord Julijan je molče ob- stal. Bil je globoko ginen nad besedami onega drugega, ki so v taki strasti izbruhnile na dan. V teh besedah je ču- til in zapovedal vso trpko brid- kost in grenkobo, ki jo je ob- čutil oni napram človeštvu in iz teh besed je razbral popol- no opravičilo vseh njegovih de- janih in nehanj. Lord je po- gledal v ta tepe, zdaj nekoliko izmučeni obraz, ki ga je ob- sevala svetilka na zadnjem krovu, in čutil je, da so se mu njegove oči orosile.

Lord je globoko vzdihnil: "Je pač križ," je dejal počasi.

"In kakšen križ!" Sledeč ne-

padnemu impulzu velikodušja, je iztegnil desnico proti Bloodu in dejal: "Pa brez zamere, kapetan Blood."

"O, brez zamere. Ampak, saj veste: sem tat in pirat."

Ob teh besedah se je trpko zasmel in ne mence se za ponujano mu roko, se obrnil na peti ter odšel.

Lord Julijan je nekaj časa gledal za njegovo vitko posta- vo, ki je odhajala, nato pa je kakor v brezupu izpustil obe roki, da sta mu ohlapno pali ob telo ter je tudi sam odšel.

Baš v vratih kabine pa je skoraj zadel ob Miss Bishop. Lord Julijan se je vrgel v na- slanjač, nato pa, povsem proti svojemu običaju, eksplodiral:

"Vrag me vzemi, če sem že kdaj srečal moža, ki bi ga imel rajši kakor tega! Pa žal, njim ni mogoče ničesar opravi- ti."

"Da, tako sem čula," je pri- znala tiho. Bila je zelo bleda in gledala je na svoje sklenje- ne roke.

Lord jo je osuplo pogledal. "Čudim se," je rekel, "če je vse to pripisati vašemu obna- šanju. Vaše besede so ga glo- boko zadele. Ponovno in po- novno mi jih je vrgel v obraz. On ni hotel sprejeti kraljeve- ga patenta; sprejeti ni hotel niti moje roke. Torej, kaj naj storim s človekom, kakršen je on? Kljub vsemu bo ta človek še na jaboru končal. In be- dak drvi baš zdaj za najino korist spet v nevarnost..."

"Kako?" je vprašala z vzne- mirjenim zanimanjem.

"Kako? Mar ste pozabili, da jadra proti Jamajki, Ja- majka pa je glavni stan an- gleške vojne mornarice v teh vodah? Resnica, vaš stric je tam poveljnik..."

Gospodična se je naslonila ob mizo, hotela ga prekiniti. — Težko je dihala in oči so ji čudno žarele.

"Saj baš zastran tega ni tam zanj nobenega upanja!" — je vzkliknila. "Ah, nikar si ni- česar napačno ne predstavljate! Kapetan nima na vsem svetu hujšega sovražnika od njega! Moj stric je trd, ne- usmiljen mož. Zdi se mi in menda se ne motim, da ga je samo misel na maščevanje pri- pravila do tega, da je zapustil svojo plantažo na Barbadosu ter sprejel governorstvo Ja- majke. Kapetan Blood tega seveda ne ve..." Umolknila je, ne vedoč si pomagati.

"Menim, da ne bi na stvari prav nič izpremenilo, če ka- petan Blood to ve ali ne," je re- kel lord Julijan resno. "Mož, ki more odpustiti takemu so- vražniku, kakor je Don Mi- guel, napram meni pa zavzeti tako nekompromisno zadržan- je, ne more soditi po obič- ajnih pravilih. Toliko je go- tovo, da je viteški do meje id- jolstva."

"In vendar je bil to, kar je bil, in storil to, kar je storil v teh zadnjih treh letih," je rekla, toda rekla je maloduš- no in žalostno, brez vsake jeze v glas.

"Življenje je pač mnogokrat peklenko komplicirano," je rekel lord Julijan ter globoko vzdihnil.

Eno in dvajseto poglavje

Miss Arabella Bishop je bila drugo jutro že zgodaj zbudena po glasu trobente in silovitem zvonjenju ladijskega zvonca. — Ko je ležala nekaj časa bde- ča, je nenadoma zbudil njeno pozornost hrup na krovu, to- potanje mnogih nog, ki so hi- tele sem in tja, in glasni uka- zi. Sklepajoč, da je vsa ta delavnost, ki se razvija na kro- vu, izredna in nenavadna, je sela na postelji ter zbudila tu- di svojo spletenko, ki je spa- la na drugi postelji poleg nje.

V kabini na drugi strani lad- je je bil tudi že lord Julijan pokonci ter se je zdaj v nagli- ci oblačil; tudi njega je zbu- dil isti ropot. Ko je končno stopil na krov, se je znašel pod celo goro belih jader, ki so se bočila v vetru ter delala Arabeli široko brazdo v brez- mejno morskoro ravan.

Ob ograji gornjega krova in nekoliko za njim je stal ka- petan Blood v pogovoru z eno- okim orjakom, čigar glava je bila ovita z rdečim robcem, njegova modra srajca pa od- peta na prsih. Ko se je lord Julijan pojavil, so glasovi ne- nadoma umolkli in kapetan Blood je stopil proti njemu.

"Dobro jutro!" je rekel ter takoj pripomnil: "Lepo stvar sem storil! Moral bi bil ven- dar bolje vedeti, kakor pa pri- jadrat ponoči v tako bližino Jamajke. Stopite sem gori! Imam vam nekaj pokazati!"

Čudež se, je lord Julijan stopil k Bloodu, kakor mu je slednji dejal. Stojec poleg ka- petana Blooda, je pogledal na levo, kamor je Blood iztegnil roko. In kdo naj popiše nje- govo začudenje ob tem pogle- du? Tamkaj, ne več ko tri milje oddaljena, je bila kop- nina, vsa živa in zelena. In nekaj milj dlje je zagledal troje ladij, ki so jadrle za njimi.

"Ladje nimajo razvitih za- stav, toda jasno je, da spada- jo k mornarici Jamajke," je rekel Blood. "Ko se je zdani- lo, smo jih uzrli. Hoteli smo jim ubežati, pa je bilo zama- n. Ladja Arabila je že štiri me- sece na morju in njeno dno in stene so polne školjki, ki ovi- raajo njeno naglico."

Wolverstone se je razkora- čil, zateknil palce svojih rok za širok usnjeni pas ter s sar- donsrim smehom pogledal dol

na lorda Julijana, ki sam ni bil majhen mož.

"Kakor kaže, boste kmalu spet doživeli pomorsko bitko, moj lord," je rekel.

"Saj to je baš, o čemer go- vorimo," je rekel Blood. "Za- kaj, jaz mislim, da se ne iz- plača začeti boja proti tako veliki premoči."

"K vragu s premočjo!" je zarohnel Wolverstone. "Saj smo že tega vajeni. Še večja premoč je bila proti nam v Maracaybu, pa smo prišli na- vzlic temu skozi. In prav ta- ko je bilo včeraj, ko smo na- leteli na ladjo Dona Miguela."

"Res — ampak imeli smo opravka s Španci."

"In čemu naj bi bili leti boljši? — Mar se bomo bali takega-le barbadškega plan- tažnika? Kaj pa ti je, Peter? Še nikoli nisem doslej videl, da bi se bal."

Takrat je počil za njimi to- povski strel.

"To je signal, da se ustavi- mo," je rekel Blood ter vzdih- nil.

Wolverstone se je odločno postavil pred svojega ka- petana.

"Videti hočem polkovnika Bishopa v peklju, ali pa grem sam tja!" je pljunil, da bi podprl svoje besede.

Zelišče prinese zdravje

Golden Arrow Herb Tea System Regulator
Ta čaj vsebuje zmesi 15 različnih zelišč za želodec, jetra, obliži in čreva. Očisti- tažnost, in strupe ki povzročajo oslab- lost, utrujenost, nervozno stanje in bolečine v trebuhu, hrbtu in drugje bolečine. Vse- roba. Teh 15 zelišč deluje skupno, da vas osvobodi v novo življenje. Naravna pot je naj- boljša pot.

Posledna ponudba:
Za določen čas, le eno naročilo vsakemu odjemalcu.
2—Eno dolarjska zavoja čaja
1—4 oz. Stoklenko Pine Needle Bath Oil
1—Komad Pine Oil mila
Vse za \$1.00, poština plačana

(Zlito teko olja v vašo kopalko, odpre- vse kožne sluze, hladi žile, ojača cirkula- cijo.)
GOLDEN ARROW HERB CO.
159 N State St., Chicago, Ill.

Imenik raznih društev

DVOR BARAGA REDA KATOL.

BORSTNARJEV ST. 1317

Duhovni vodja: Rev. B. J. Ponik- var; nadborstnar Frank Perme Sr., 1133 Norwood Road; podborstnar An- ton Hlabše Sr., 1082 E. 72 St.; blviš borstnar Matthew Juratovac, 7505 My- ron Ave.; finančni tajnik Charles Baznik, 1580 E. 133 St.; tajnik-zapi- snik Matthew Baznik, 6321 Orton Ct.; blagajnik Martin Dulc, 6416 Carl Ave.; nadzorniki: Ivan Zupan, Joseph Gernik, Henry Opalek; sprevidtelja Louis Erste in Frank Znidarsich; vratar Frank Skerl; društvena zdravilca Dr. James Seliskar in Dr. Louis J. Perme.

Seje se vršijo vsak tretji petek v mesecu zvečer ob 7:30 v stari šoli sv. Vida.

DRUŠTVO DOSLUŽENCEV

Predsednik Frank Vrant, 1161 Nor- wood Rd., podpredsednik Martin Ko- stanjšek; tajnik John J. Kikol, 19012 Mohawk Ave., Tel. KEmmore 9946-W; blagajnik Jos. Marković; zapisnikar Mihael Klemenčič. Nadzorniki: Mar- tin Kostanjšek, Viktor Peterca in Ja- kob Branislav. Zastavonoša Frank Hiti. Zdravniki: Dr. Kern dr. Oman in dr. Perme. Zastopnik za letno kon- ferenco SND in za Klub društev SND Frank Vrant. Zastopnik skupnih dru- štev fare sv. Vida Mihael Klemenčič.

Društvo "Dosluzencev" je na dobri finančni podlagi. Ima nad \$5000 pre- moženja, plača \$7.00 na teden bolni- ške podpore in priredi časten pogreb umrli članom z udeležbo vseh članov. Assessment je samo \$1.00 na mesec. Društvo zbiruje vsako 4. nedeljo v mesecu v starem poslopju v SND. Služence in Hrvate od 16. do 45. leta se vabi k pristopu.

DR. SV. ANTONA, ST. 138
C. K. of OHIO

Predsednik Jos. Meglič, podpredsed- nik John Hrovat, finančni tajnik An- thony C. Skully, 1174 E. 74th St., za- pisnikar in bolniški obiskovalec Jos. Perpar, 5805 Prosser Ave., blagajnik Frank Turek, 985 E. 65th St. Nadzor- niki: Jos. Hrovat, John Hrovat Jr., Jos. Kostanjšek, Redar Frank Mihar. Vratar in zastavonoša Anton Grego- rač. Duhovni vodja Rev. B. J. Ponik- var. Zdravnik dr. J. M. Seliskar. Zastopniki za Jugoslovanski kulturni vrt: Jos. Perpar, John Hrovat. Zastopniki združenih društev fare sv. Vida: Frank Turek Frank Skrab. — Društvo zbiruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari šoli sv. Vida. Člani se sprejemajo od 16. do 60. leta.

SLOV. SAM. POD. DRUŠTVO

LOŠKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Nelc; tajnik John Znidarsich, 6617 Schaeffer

Ave.; blagajnik in zapisnikar Joe Snyder. Računski nadzorniki: John Sterle, Louis Koren, John Mlakar. Za sprejem novih članov so opravil- ni vsi slovenski zdravniki. Društvo zbiruje vsako 4. soboto v mesecu v S. N. Domu, št. 4, staro poslopje. Društvo plačuje \$200 posmrtnine in \$7.00 bolniške podpore na teden. Assessment \$1.00 na mesec. Sprejme se nove člane od 16. do 45. leta s pro- sto pristopnino in bolniško preiskavo.

SLOVENSKO SAM. DRUŠTVO

SV. ALOJZIJA

Predsednik Joseph Lekan; pod- predsednik Domen Blatnik; prvi taj- nik Frank Blatnik, 8906 Union Ave.; drugi tajnik in zapisnikar Frank Pa- poz St. blagajnik Matt Zupančič, 3549 E. 81st. St.; nadzorniki: Frank Muth, Anton Skrl, Ladislav Volčansek. Za- stavonoša Joseph Miller. Zastopnika za SND v Newburgu: John Perko in Joe Miller. Zastopnika za SND v Maple Heights: John Peskar in John Kie. Zastopnika za Slovensko šolo: John Perko in Joseph Miller. Za- stopnika za skupna društva fare sv. Lovrenca: Lad. Volčansek in Frank Muth. Zastopnika za kulturni vrt: John Perko in John Kie. Duhovni vodja Rev. Oman in Rev. Slapsak. Društveni zdravniki dr. Perko in dr. Polin. Društvo zbiruje vsako četrto nedeljo v mesecu ob eni uri popoldne v SND.

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO

"LIRA"

Predsednik in pevovodja Peter Sr- novčnik, 6127 St. Clair Ave.; pod- predsednik John Cerar, 5819 Bonna Ave.; tajnik Fr. Kurec, 1246 E. 59 St.; kolektor Fr. Jaklič, 6514 Edna Ave.; blag. Joe Marinko, 1234 E. 74 St.; arhi- varja: W. Frank in J. Polz; nadzor- niki: Josephine Maček, Elizabeth Stuc- cin, Theresa Gorenčič; zastopnik zdu- ženih društev Frank Prijatelj. Pev- ske vaje društva se vrše vsak to- rek in petek, mesečne seje vsak dru- gorek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari šoli sv. Vida.

DRUŠTVO SRCA MARIE (STARO)

Predsednica Julija Brezovar; pod- predsednica Mary Grdina; prva ta- jnica Frances Novak, 6326 Carl Ave.; blagajničarka Katarina Perme; dru- ga tajnica Mary Bradač; odbornici: Mary Skulj in Ana Erbežnik. Nad- zornice: Louise Pikiš, Genovefa Supan in Jennie Brodnik. Vratarica Fran- ces Kasunič. Bolniška nadzornica Louise Pikiš. Zastopnice združenih društev fare sv. Vida: Mary Pristov, 1:30 popoldne. Društveni assessment se Cecilija Skrbec; zastopnice za Jugoslovanski Kulturni vrt: Mary Stanon- nik in Johana Gornik; zastopnica za Klub društev SND: Mary Stanonik; zastopnica za konferenco SND: Mary Stanonik. Društvo zbiruje vsako dru-

go nedeljo v mesecu v stari šoli sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE

SV. VIDA

Predsednik Joseph Ponikvar, 1030 E. 71 St.; podpredsednik Frank Turek; finančni tajnik Rudolph Otonicar Jr., 1110 E. 66 St.; zapisnikar Lawrence Bandi; blagajnik John Melle; nad- zorniki: Anthony J. Fortuna, An- thony Klancar, Mary Salamon. Seje se vrše vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida.

Društva, ki želijo sodelovati, naj iz- volijo 2 ali več zastopnikov in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se pa vljudno prositi, da se redno ude- ležujejo seji in sporočajo o njih delo- vanju na društvenih sejah.

DR. SV. VIDA, ST. 25 KSJK

Predsednik Frank Hahlich, 6310 Carl Ave.; podpredsednik Ant. Strniša, taj- nik A. J. Fortuna, 1093 E. 64th St., blagajnik Anton Korošec. Zdravniki dr. J. M. Seliskar, dr. M. P. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko, dr. A. Skur in dr. F. J. Kera. Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v spod- njih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesečni assessment se prične pobirati opoldne. Na domu taj- nika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 55. leta in se jim nudijo štiri vrste zavarovalnine od \$25 do \$3000. Bolniška podpora znaša \$7

ali \$14 na teden. V društvo se spre- jemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto in ravna se naj po pra- vilnih Jednote.

SLOV. SAM. DR. SV. ANTONA PAD.

V NEWBURGU

Predsednik Joseph Globokar; pod- predsednik Frank Kokotec; tajnik Louis Hochevar, 9914 Elizabeth Ave.; blagajnik Frank Marinič; nadzorniki: Anton Hrovat, Frank Perko, Frank Jazbec; zastopnika za SND: Frank Kokotec, Anton Russ; zastopnik za SND v Maple Heights: Anton Skufca. Društvena zdravilca: dr. A. J. Perko, dr. J. Polin. Društvo zbiruje vsako 4. nedeljo v mesecu ob eni uri popo- dne v S. N. Domu.

DRUŠTVO SV. NEZE

ST. 139. C. K. of O.

Predsednica Mary Ivanc; podpred- sednica Frances Baraga; finančna ta- jnica Jennie Yelitz, 15718 Huntmore Ave., tel. KEmmore 2317-W; zapisi- nica Louise Pikiš, 1176 E. 71st St.; blagajničarka Katarina Perme; vratarica Frances Kasunič; nadzornice: Mary Skully, Anna Godlar, Mary Ot- ničar. Seje se vrše vsako tretjo sre- do v mesecu v stari šoli sv. Vida. Bo- le članice naznanite na domu zapisi- nkarice. Društvena zdravilca sta dr. L. J. Perme in dr. J. M. Seliskar. Du- hovni vodja Rev. B. J. Ponikvar. Čla- nice se sprejemajo od 16. do 60. leta.

Hvala vam, ki ste se odzvali

V dolžnost nam je, da se na tem mestu zahva- limo vsem, ki so se udeležili na en ali drug način naše trgovske razstave in ki so pomagali isto izpeljati s svojo pomočjo in deli v dnevih 22., 23., 24. in 25. marca v S. N. Domu.

Dolžnost nam narekuje, da bi zbrali najlepših besed, s katerimi bi se vsaj deloma mogli prav hval- ležno izraziti v zahvalo, za toliko delo in potrplje- nje, ki so ga z nami imeli vsi, ki so pomagali pri delu vse dni, kakor tudi še poprej in pozneje, ko je bila že razstava zaključena.

Delavcem, ki so razstavo pripravili in jo tudi vse dni vzdrževali, smo gotovo dolžni največ hval- ležnosti; radi bi naštevali imena, toda se bojimo, da bi katerega prezrli, kar bi užalilo druge, radi tega v splošnem izpustimo imenik, razen kjer zahtevajo častna imena. Prejmite vsi našo sočutno zahvalo, ker bi brez naklonjenosti vaših zmožnih in dobrih pomoči ne mogli izvršiti tako redno in složno, kakor se je izvršilo vse zaporedoma delo v celi razstavi.

V zahvalo spada vse delo in opravilo, bodisi na odru ali v dvorani, bilo pri bari ali v kuhinji, po- vsod smo potrebovali dobre, voljne in zmožne osebe in povsod so tudi vršile svojo nalogo, da je narod užival koncertna izvajanja in razgled po razstavi.

Nikakor ne smemo prezreti imen vodij koncertov torkovega večera Louis Semeta in pa Nick Maloviča, ki sta izvajala s svojimi zbori pester in živahen pro- gram, Mr. John Gorniku za otvoritveni nedeljski go- vor in Progressivni Trgovski Zvezi za krasen sopek cvetlic in za poset odbora ter govor predsednika Mr. John Rožanca.

Tudi vodstvu S. N. Doma smo dolžni zahvalo za vso točnost in pomoč osebja, ki so nam bili ves čas naklonjeni. Gotovo da sta nam lokalna časopisa s svojo naklonjenostjo privabila tako ogromno maso posetnikov, za kar jim tudi izrekamo prav vljudno zahvalo za isto, osobito še, ker se vedno ponavlja po- trebni opomin: "Svoji k svojim, rojaki!"

Čutimo se narodu hvalne, ki je nas v tako ve- likem številu obiskal na razstavi in se tako sijajno lepo zadržal in marsikaj potrpel brez godrnjanja, brez sedežev prestal dolge ure programa. Zelo po- hvalno se moramo izraziti tudi darovalcem za priza- dete poplavljenice, ki so darovali potom Rdečega kri- ža v svoti \$80.00, kar je zelo pohvalno; k temu je firma dodala še toliko da je bila izročena Rdečemu križu vsota \$100.00.

Zahvalo smo dolžni tudi Mr. John J. Grdina, ki je priredil tako sijajno čarovniško predstavo v nede- ljo popoldan in zvečer občinstvu v zabavo. Tako tudi vodstvu trgovine "Grdina Shoppe," ki so podali tako živahen program na odru zaključni večer, da je na- rod užival vsestransko izvanredni koncert.

Za vso to lojalnost, s katero se je potom raz- stave narod izkazal in izražal v zadovoljstvu napram prirejeni razstavi, bo naša firma tudi v bodoče so- delovala v obeh oddelkih, tako v trgovini pohištva, kakor tudi v vodstvu pogrebnega zavoda, da bo vsak, ki se bo posluževal našega podjetja, deležen koristi domačega podjetja. Vsak se lahko zaupno obrača na nas. Mi smo se in se bomo zavedali, da smo si- novi svojega naroda. Nam bo v čast in v veselje kaj storiti v korist svojega naroda!

Anton Grdina in Sinovi

TRGOVINA S POHIŠTVOM IN
POGREBNIM ZAVODOM

6019 St. Clair Ave. 15303 Waterloo Rd.
1053 E. 62d St.

KONCERT in IGRO

priredi

PEVSKO DRUŠTVO "SOČA"

V ALBUM PREČASTITEMU GOSPODU J. J. OMANU,
ČASTNEMU KANONIKU LJUBLJANSKE ŠKOFIJE

Dvajseto leto sv. Lovrenca venča župnijo, kar Ti, častiti pastir, si njena dika ponos. Nova se luč je razlila, novo je vzklilo življenje, odkar si v vinogradu Ti, dela neumornega vzor.

"Pojdite po svetu, učite . . ." Struna ubiraj glasove: v vrsti nezabljenih mož Tvoje blišči se ime.

Rja nehvaležnosti nikdar ne skruji Tvojega dela!

Delo za brata je kip, jačji od afriških sfinj. Križ zlati Ti prsa junaska, to zmagovalarje je Troje. Delo plačilo dobi—zmaga otiraj Ti znoj!

Radost nam srca prešinja nad Tvojo odliko, častiti kano-nik, zvesti prijatelj, pastir in vodnik. Vodi še dolgo Slovence! Tvojega slava imena v sreih rojakov živi, bode živela vsikdar!

DR. FRANC TRDAN,
škofski zavodi,
St. Vid nad Ljubljano.

Mladostni spomini na
velikonočne praznike

Piše John Dolčić, Girard, O.

Vsako leto se preč velikonočnimi prazniki spominim na nikdar pozabljeno vas Hrastje, ki leži ob bistri Savi. Spominjam se, kako smo se veselili prihoda Gospodovega. Naša vas, kakor tudi sosednje vasi: Šmartno, Obrije, Jarše, Tomačevo, so spadale v največjo in najstarejšo faro k sv. Petru v Ljubljano. Imeli smo uro hoda do farne cerkve. Pa ta razdalja ni pomenila nič za romantično mladež.

Posebno smo težko pričakovali velike sobote. Po ukazu očeta smo morali predpoldnem vse počistiti in pomesti okrog hiše. To je bilo znamenje, da prihaja veliki dan, ko bo vstal naš Zveličar iz groba z vsem veličanstvom in v radost vesoljnemu človeštvu. Nekateri so šli že na veliki petek v cerkev poljubiti Kristusovo telo na križu. Nam pa je oče, ki je imel svojo obrt, ukazal, da gremo na velike soboto popoldne. To je bilo za nas otroke še večje veselje, ker nam je ta dan oče kupil novo obleko in obutev, da smo se postavili pred ljudmi in smo bili ponosni na svojega očeta, ki je toliko žrtvoval za nas. Ko smo opravili versko dolžnost v cerkvi, nas je oče peljal v trgovino in nam nakupil, kar smo potrebovali. Potem smo pa šli k sv. Petru k vstajenju. Kako smo ponosno korakali za našim banderom, ki je bil največji in najlepši. To bandero je bilo iz naše podružnice sv. Martina v Šmartnem. Imel je štiri droge, medtem ko so drugi imeli le tri. Pa tudi naši najbolj zauber fantje so ga nosili.

Točno ob šestih se je začela pomikati procesija z vojaško godbo na čelu.

To so spomini, ki so še vedno zapisani v dno srca. Zato pa, ko se človek spomni nazaj in primerja sedanost s preteklostjo, se čuti nekako zapuščene ob teh praznikih.

Ko smo prišli domov, sta nam oče, in mati povedala, da gremo v nedeljo k prvi maši, potem bomo imeli pa velikonočni kolač za zajterk. Naša mati so nam vedno dali najprej na mizo repne olupke s kašo, kar je bilo jako okusno. Oče nam je pa narezal domače šunke, žleodca, klobas in potic. V resnici je bilo to kraljevsko kosilo, čeprav uživano pod skromno streho.

Potem nam je pa mati razdelila piruhe in sicer vsakemu po dva. Meni, ki sem bil najsta-

rejši med otroci, je dala tri in še pomarančo navrh. Seveda, sem ponosno gledal po bratu in sestrah, češ, da nekaj več veljam pri hiši.

Toda moja baharija je bila kmalu ponižana. Mati mi reče: "Tvan, zdaj pa zberi lupine in jih potresi okrog hiše, da se ne bodo približale hiši kače. In veš, zakaj si dobil en piruh več in še pomarančo?"

"Kaj ne bom vedel," se odrežem. "Zato, ker sem najstarejši." Ona se pa prav ljubeznivo nasmeje in reče: "Ta piruh in pomarančo nesí sosedovi Miciki kot velikonočni dar."

Škoda se mi je zdelo lepega piruha in pomaranče dati iz rok, pa sem vseeno izpolnil materi željo. Mati mi je še dala lepo košarico, kamor sem posadil darilce in hajdi k sosedovim. Sosedova Micika je bila tudi starejša v družini in je bila skoro vedno pri nas. Naša mati jo je zelo rada imela.

Micika mi prileti nasproti in me vpraša, če bomo šli popol-

VSTAJENJE . . .

Rožnate so breskve v bregu.

črešnje vse so kakor v snegu . . .

V panj čebela nosi strd, ves svet postal en sam je vrt.

Cerkve, hiše vse dežele so se svatovsko odele . . . Beli so po mizah prti: Krist je naš vstal od smrti.

NOVO ŽIVLJENJE SE BUDI

Spet zelna trka na drevo, naj v plašč zeleni se ogrne. Smehlja pomladno se nebo, in pesmice so vse srebrne.

Beži čez polje bela smrt, opravila je delo svoje. Razvit vstajenja je načrt, vse stvarstvo alelujo poje.

Pomlad je tu—življenja raj, ki spet mladosti me spominja. Prirode kras in njen sijaj me z novim upanjem prešinja.

he. V roki je držala veliko, rožnato ruto in oče jo vpraša, kaj bo z ruto.

"Popoldne bomo šli k nauku k Dev. Mar. v Polje. Tam bo vaš Jože, ki je znan, da zna najboljšo sekati pomaranče, višil svojo umetnost, da bomo ruto pomaranč prinesli domov." je rekla Mici. Šele sedaj sem uvidel, zakaj je hotela iti Micika sem k nauku. In res, po nauku je imel brat Jože v poluri polno ruto pomaranč. Vsi veseli smo se podali proti domu. Bila je lepa pot preko zelene-ga polja in čas nam je hitro mineval. Razigrane volje se smejemo, ko nam oče šaljivo reče: "Le smejajte se, saj jutri se ne

Kmalu potem pride res Micika k nam in prinese materi pir-

VELIKANOČ

Solnce mlado brstje greje in se smeje skozi veje, dram, boža, kliče, gladi: "Kaj ne čutite pomlad?"

V rosi zjutraj umita trata polna je srebra in zlata. v gozdu ptičji zbor pojoč že slavi veliko noč.

Zvon se zgane, se zamaje in oznanja na vse kraje: Zmagoslaven, solčno čist vstal iz groba nam je Krist.

boste, ko boste hodili po malo bolj težavni poti." Vsi začuden ga vprašamo, kakšna pot da nas čaka. Na Šmarno goro bomo šli, nam je veselo odgovoril. "Ej, to je bilo pa zopet novo veselje za nas.

Pri nas je bil običaj, da smo šli na velikonočni ponedeljek na Šmarno goro, ki je bila nekakšna božja pot za naše vasi. Res, drugo jutro nas mati zgodaj pokliče in nas sili, naj se dobro najemo, ker pot je dolga in težavna. Tudi seboj nam je dala nekaj jedi. Z nami sta šla še sosedova Mici in njen brat Tine. Naš oče so nam bili pa za vodnika. Korajžno smo hodili poleg njega in ga venomer spraševali, če bomo kmalu navrh. Komaj nam je sproti odgovorjal, ko smo hoteli vedeti, čiga-

Ivan Zorman:

RAZGLEDNICE

Prva pravi: "Lep pozdrav iz Floride. Sredi zime, na podnebje milo, da bi človek vsemu svetu razodel: tu pozimi je najslajše razvedrilo." Berem in ob Erie jezeru zmrzujem, na prijateljske pozdrave se hudujem.

Druga pravi: "V Salzburgu je res lepo! Krasni so rzpovedi festivala. Slavni dirigenti, pevci, glasbeniki. To bi tvoja duša uživala!" Jaz pri radiju sedim, locim, trpim, sred reklam te malo muzike dobim.

Tretja pravi: "Vrh Triglava te pozdravljam. Zremo v veličast triglavskega pogorja. Daleč spodaj pošumeva bistra Soča. Jasen dan, da segajo oči do morja." Stolp Aljažev gledam in potem res dan samotar od hrepenenja sem bolan.

Bog odpusti vam, ki ste že toliko srčnega tipljenja meni prizadeli, vzbujali zavist in bolno hrepenenje, me z dražljaji, miki pitati veselili. O, nekoč prišel bo tudi dan za me: znal vam bom vrniti vse darove te!

va je ta hiša, pa ona druga. On nam je pa vse lepo pripovedoval.

Tako gremo skozi vas Stožice na Ježico, kjer smo šli čez savski most in zavili na levo proti Spodnjim Gamelnom. Šmarna gora se nam je začela bližati in kmalu pridemo v Šmartno. Oče nas pelje v gostilno pri Jožetu, da se malo okrepčamo, predno nastopimo pot v goro.

Po kratkem oddihu, odrine-mo v goro. Pot je bila precej stima. Vsa gora je bila odeta v zelenje. Teloh, zvončki in trobentice so zvedavo kukali iz trave in dren je rumenel, da je kar žarelo. Lepo je bilo ta dan.

Vse smo si hoteli ogledati, toda oče nas je priganjal naprej in nam obljubil, da nam bo kupil odpustkov gori pri cerkvi. Končno prisopihamo vrh gore. Ljudi se je kar trlo. Šli smo v cerkev k službi božji. Zvonovi so veselo pritkavali in oznanjevali zaključek velikonočnih praznikov.

Po pobožnostih nas je peljal oče na rob gore in nam razkazoval prekrasno okolico ter pripovedoval kako se imenuje ta kraj, kako oni. Pri stojnicah nam je potem kupil še odpustkov in zadovoljni smo se podali proti domu.

To je bil moj prvi izlet na Šmarno goro. Potem, ko sem dorasel, sem šel pa večkrat gori, toda prva pot je bila najlepša in najbolj se mi je vtisnila v spomin.

Doma nas je čakala okusna večerja, ki nam je šla prav v slast po dolgi poti. Pogovarjali smo se, kako bomo še dostikrat skupno obhajali velikonočne praznike. Toda usoda je nanesele drugače. Moj oče, katerega krije zelena gomila že deset let, praznuje veliko noč onstran groba. Jaz sem v tujini, sosedova Micika in brat Tine sta nekje v rojstni domovini. Moje sestre so pomrle, razen dveh, katerih ena je na krasni Limarski gori pri Moravčah, druga pa živi z materjo na Črnučah. Revica je po nesrečnem naključju izgubila vse prste na roki. Brat ima pa kovaško obrt v Mostah pri Kamniku.

Veliko je rojakov tukaj od naših krajev, zato sem pa napisal te spomine. V resnici je lepa tujina, toda lepša kot rodni dom ni. Tudi velikonočni prazniki tukaj niso tako veseli kot so bili doma. H koncu želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike. Spominjajte se svoje rodne domovine, ki je v naši mladosti tako razveselila naša srca ob krasnih velikonočnih praznikih.

Vaše zdravje--vaše bogastvo!

LAHKO se smejete, če ste zdravi. Smeh, dobra volja in dobro razpoloženje pride, če ste zdravi. In s čim morete dobiti dobro zdravje kot z dobrim mlekom?

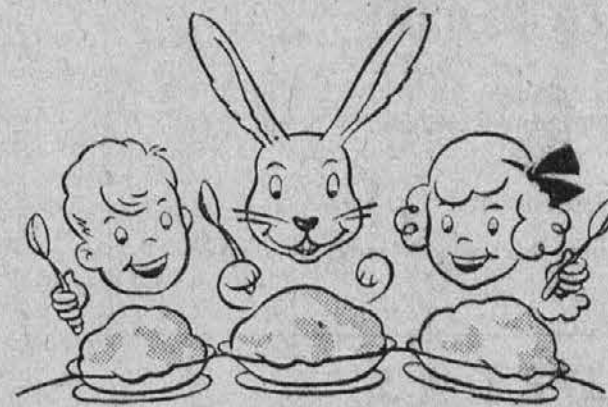
Pomnite, da je naše mleko najboljšje, ker je vsak dan sveže, čisto in bogato na maščobi.

Ako še niste naš odjemalec, pokličite nas po telefonu in naš razvažalec vam bo pripeljal že jutri to fino mleko. Pri nas dobite vse najfinejše mlekarske izdelke. Se priporočamo!

Race's Dairy

1028 E. 61st St.

KAJ vas v poletni vročini bolj ohladi kot dober sladoled? Kadar greste na piknik, če ste na kakem partyju, ali kjerkoli, se vam bo kaj dobro prilegel sladoled.

Naša lastna izdelovalnica sladoleda je najmodernejše urejena in v tem kratkem času, kar smo začeli z izdelovanjem sladoleda, se je isti že vsem priljubil. Zahtevajte povsod naš sladoled. Priporočamo se slaščičarnam, društvom in posameznikom, da naročajo vedno le naš sladoled.

Race's Ice Cream

FRANK RACE ml., lastnik

Henderson 1786

Uboj na Poljanah

Resnična zgodba

Stala sta na koncu njive, ki se je nekoliko spuščala v nižino ter ju od strani malone zakrivala s svojim bohotnim plodom. Žitno polje je na lahno pošumevalo v večernem vetru in pelo svojo prirodno pesem, ki so jo z nastopajočim mrakom motili le murni, oglašajoči se v vedno večjem številu na dnu visoke, goste trave.

Tedaj se mu je iztrgala iz objema in plaho kliknila:

"Ali nisi slišal, Vinko? Klikčejo me!"

"Nič ni bilo!" jo je pomiril. "Ne plaši se, dekle!"

"Torej se mi je le zdelo." Nemirno se je ozrla proti hiši ob koncu polja.

"Pa vendarle. Pozno je pristalo. Pomisli, če bi te zalotil Pepč. Pa prav tu na naši nji- vi."

"Tvojega brata se prav toliko bojim!" Naredil je omalo- važevalno kretnjo in se obenem zasmejal.

V mraku je razločila njegov krepki spodnji del obraza in zobe, ki so se mu čudno belili izza napetih in nekoliko dvignjenih ustnic. Toliko sile in poželenja je izražalo vse na njem, da se je Lizika čutila kakor priklenjena. Njegove roke so jo držale tako trdno, kakor da spada edinole sem v to njegovo naročje.

Davno bi že bila morala biti doma, saj ni bilo nikogar več na bližnjih njivah. Vedela je, da jo bo mati zdaj zdaj pogrešila, a ni se mogla odločiti. Saj sta se tako poredko videla in danes se je bil osmelil in prišel narav-

nost iz Zabrega v Poljane, da jo vidi, in če bi se mu nudila prilika, tudi govoriti z njo.

Zabrežan, ki je obiskoval svoje dekle v Poljanah, je moral biti dovolj drzen, ker že od nekdaj je vladala napetost med fanti obeh naselij.

Poljane so slovele po bogatih kmetijah, a Zabreg, napol baje- tarsko, napol rudarsko naselje, ni bil po volji poljanski ošabnosti. Zabreški fantje, med katerimi je bila polovica rudarjev, so bili zelo ponosni na svoje prosvetne ustanove. Na svoje Pevsko in izobraževalno društvo, na svojo čitalnico. Prav tako pa tudi na svoje mišičaste roke, ki so bile že nekajkrat dokazale, da so močnejše od poljanskih.

Tudi Liziki se je videl Vinko utelešena moč sama. Njegovo vitko, visoko telo je bilo, kakor iz jekla. Ponosno ga je pogledala, ko se je tako ponorčeval iz brata, in za njegov smeh ga poljubila naravnost na lice.

"Bojim se za tvojo ljubezen, Vinko. Saj ne boš mogel dolgo prenašati tega, da te ne marajo. Naveličal se boš in me zapustil," je rekla. Zasmehal se je vnovič. Njegov smeh, ki je razodeval, kakor vse na njem, odločnost in samozavest, ji je del dobro. Potem pa se je na mah zresnil in ji pogledal v oči:

"Lizika, ni stene, ki bi me mogla ločiti od tebe!"

Zajela je šop klasja. Prstijo ji meli žito, da je zrnje sulo izza njih. Ko je koj nato sunkovito strgala klas, je vprašala: "Le kako si zamišljal to reč, Vinko?"

"Z menoj pojdeš v rudarsko selo," je odgovoril kratko.

Menda ji ta načrt ni šel posebno k srcu, ker se je šele čez čas oklevaje oglasila: "Pa saj veš, da sem namenjena za posestvo. V oporoki je tako narejeno."

"Naj ga le ima Pepč. Saj se dovolj puli zanj," je odgovoril nekam nestrpno. "Tebi naj izplača, kar ti gre. Tudi materi boš takole ustregla."

"Morda, če bi prišla na večje, kakor je naše. Le s tem pogojem me sme Pepč izplačati. Tako so zapisali pokojni oče." Oklevaje je izgovarjala te besede, boječ se, da ne bi zasledil v njenih besedah nehotenega očitka, da nima ničesar.

Čeprav je čutil bodice, so te imele zanj le naproten učinek. Ves je vzplamtel in jo pritegnil nase z močjo, kakor da je klub vsemu ne misli nikoli izpustiti.

Bil je res le siromašen rudar, a rekel si je, da se lahko tudi s tem delom pošteno preživlja, in Lizika naj ne bo slabše kakor katerikoli gospodinja na kmetiji.

Tedaj pa sta v resici začula klic od hiše.

"Ah," se je stresla. "Ze so me pogrešili."

"Kaj za to! Reci, da si si umivala noge v potoku. Toda obljubi mi še, da prideš v nedeljo v Zabreg. Plesali bomo pri Pirhanu."

"Prav nič ne morem obljubiti, saj veš, da me hoče Pepč dati Petru."

"Petru!" je Vinko nemirno zgrabil besedo. "Da, pri Petru bi prišla na večje..."

Ljubeče mu je zaprla z roko nadaljnjo besedo. Poljubil jo je v povračilo.

"Če me imaš malo rada, boš

prišla v Zabreg, Lizika!" je šepetal proseče. "Veselo bo. Samo s teboj bom plesal, dekle. Ne morem več prikrivati svoje ljubezni do tebe, pa četudi me vidita Pepč in tvoja mati. Zadušilo me bo, če ji ne dam duška."

"Lizika!" se je oglasilo zdaj glasneje od hiše.

Sunkovito se mu je snela iz objema. "Pa res moram domov, Vinko. Če ne pride še kdo za menoj in naju najde tukaj."

Pritegnil jo je in v poljubu vprašal: "Ali boš prišla v nedeljo?"

"Bom," je dihnila in že stekla po stezi med žitnimi njivami. Pri hiši je previdno zadržala korak in si poravnala rutlo.

"Kaj pa tako sopeš?" jo je vprašala mati, ki je sedela na pragu in trebala solato za večerjo. "Kje si pa bila?"

"S Štefko sva se pogovarjali ob potoku," je odgovorila naglo. "V Zabregu bo birma v nedeljo. Štefka bo botrica neki zabreški deklici," je spretno povežala laž z resnico.

Mati se je očitno zadovoljila z odgovorom, toda Lizika bi ji bila mnogo rajši povedala, kar je imela glede Vinka na srcu, če bi ne bila vedela, da je mati tako vsa na strani Pepča, ki jo hoče po vsej sili omožiti s Petrom, edincem bogatega sosedu. Le predobro je vedela, kako prav utegne imeti Vinko glede matere, kateri bi zelo ustregla, če bi se omožila drugam. Materina tiha želja je bila, da dob domaćijo Pepč, ki je bil materin otrok ljubezni. Prinesla ga je s seboj na lepo nezadolženo posestvo že šestletnega, ko se je poročila z Lizikinim očetom. Ko je prišla pozneje na svet Lizika, se za tega drugega svojega otroka nikoli ni mogla toliko ogreti. Ko je oče umrl, je v oporoki postavil za dedinjo Liziko, ki je bila njegova hči. Temu mati ni mogla oporekati. Le toliko je vplivala na moža, da je stavil v oporoki pogoj: Če bi se Lizika nudila prilika, da se poroči na lepše posestvo, naj prevzame doma Pepč in naj Lizika izplača primerno doto.

Pozneje, ko je Lizika dorasla v lepo dekle in se je zanj začel zanimati sosedov Peter, sta mati in sin z obema rokama zagrabila za to priložnost. Petra sta ji vsiljevala zjutraj in zvečer, ga hvalila v nebo in navnavala naključja, da je morala priti z njim v dotiko. To ji ni bilo ljubo, četudi jo je v početku zabavalo. Šele pozneje, ko je spoznala in vzljubila Vinka, ji je na mah prišlo spoznanje, kaj nameravajo z njo. Šele tedaj se je začela resno upirati. Prav takrat je tudi zapazila Petrovo veliko glavo in njegove vodene oči s skoro belimi trepalnicami. Saj je bil nemarca čisto dober fant, a za ves svet ne bi mogla dati zanj svojega Vinka.

Ko je zdaj počenila, da bi pomagala materi trebati solato, jo je ta zavrnila: "Stopi rajši v hišo, kjer sta Pepč in Peter. Menita se menda zaradi nedeljske veselice v Zabregu. Če hočeš, se lahko popelješ z njima k Pirhanu."

"S Petrom že ne!" je planilo hčerki na ustnice. Zabolelo jo je tudi, ko je videla, kako se mati zmerom peha za tem, da

bi ji vsilila Petra.

"Pa kaj vidiš slabega na njem?" je vzklopela mati. "Boljših nevest ima na izbiri, kakor si ti, prifrknjenka. Koliko skrbi bi lahko prihranila bratu in meni. A mi nočeš storiti pr: to je."

Lizika je molčala in se nato tiho odpravila v svojo kamrico. Kaj bi pomagalo ugovarjati materi, ki se je že zagrizla v svoj načrt in vidi v njej le nasprotnico njenih treznih računov. Toda sklenila je, da se bo bojevala do zadnjega. Uporabila bo vsa sredstva, da pride do smotra. Posestvo njenega očeta pa mora postati njeno in Vinkovo. Fant, ki mu bo pristajala kmetija kakor kralju kraljestvo.

To so bili njeni računi, ki so se razlikovali od materinih in Pepčevih. Oba sta ji huda naspretnika. A Petra tega je hotela v silo uporabiti za sredstvo k smotru. Z njim je hotela biti odslej prijazna in s tem sklepom v srcu je pogumno stopila v družinsko sobo.

Krasno vreme je streglo pripravam, ki so se vršile za veselico na Pirhanovem vrtu. Bilo je pod jablanami pripravljene mnogo klopi in med vejami so bili razvrščeni pisani balončki, ki naj se prižgo ob mraku in povečajo s svojo rožnato razsvetljavo prijetnost zabave na prostem. Številni šotori, založeni z jedmi in pijačo, so zapirali razgled proti jugu, kjer je ležal travnik s pokošeno krmo, da je ob slehernem pihlaju vetra raznašalo sladke travne vonjave po veselilnem prostoru.

Že so se zvrstili prvi gostje po dolgi klopi, a to so bili le botri in birmanci, ki so prihajali k Pirhanu na kosilo.

Nekaj birmančkov je steklo za hišo, kjer so vrteli na raznju pujsa, ki je bil zdaj že ves črn in nemilo ožgan. Komaj je bil spečen, so raznosili njegovo pečenko po mizah, vmes pa so pričeli krožiti visoki vrčki penčega se piva, ki se je okusno odražalo v rokah zalih natakari, deklet, ki so bila najeta samo za ta dan. Ko so začeli pozneje prihajati še drugi, ki so hoteli priti danes prav tako na svoj račun pri Pirhanu, so se pojavile cvetličarke. Bilo je mnogo šale in smeja, ko so pripenjale novodošlim gostom šopke iz nageljnov in rožmarina

Vesele velikonočne praznike

želi vsem odjemalcem

ANDREW STERBENK

1121 E. 61st St.

Se toplo priporoča za čiščenje in likanje oblek.

Vesele velikonočne praznike

vošči vsem odjemalcem in prijateljem

AGNES SMOLE

6101 St. Clair Ave.

lastnica

BEER PARLORJA

Izvrstno pivo in mehke pijače.—Se toplo priporoča.

na prsi, izkuša se med seboj v dovtipnosti.

Prav nazadnje je privrela še plesa željna mladina, tako da je bilo Pirhanovo veselje pod jablanami kmalu podobno ogromnemu pestremu mravljišču.

Gruča fantov, med njimi tudi Vinko, je zasedla klopi v bližini plesišča, pripravljenega iz desk, položenih na borove hlo- de in ograjenega z mrežo iz smrekovih vej. Vse je bilo še okrašeno s pestrimi papirnati trakovi, ki so vihraje povelečevali prireditve.

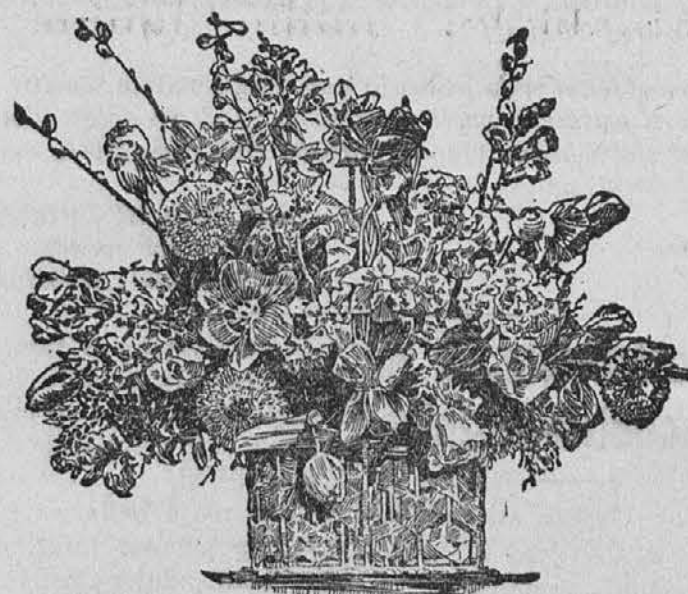
Nekaj domačink se je priključilo fantom pri Vinkovi mizi. Ni se menil zanje, in ko je udarila godba za prvi ples, je obsedel sam za dolgo mizo. Nemirno se je oziral v smer, odkoder mora priti Lizika. Zdajci jo je v svoje začudenje v resni-

ci zagledal. Pripeljala se je na koleslju, sedeča med bratom in sosedovim Petrom, ki je nekaj vsiljivo žlobudral vanjo.

Izpregli so na travniku za šotori in zdela se mu je cela večnost, preden so se spet pojavili na veselje. Zasedli so mizo nasproti Vinkovi mizi. Peter je začel oblastno naročevati jedi in pri tem je obračal veliko debelo glavo k Liziki, kakor bi jo vpraševal za svet, ali bi to ali bi ono. Odgovarjala mu je kimaje. Bila je videti tako čisto zadovoljna s svojo družino. Ves obraz ji je sijal od nekega notranjega ugodja.

Vinka je začelo privzdigovati. Da bi mu prišla s Petrom na to veselico, ko se je toliko veselil nanjo, ni bil pričakoval. Pomirno se je oziral v smer, odkoder mora priti Lizika. Zdajci jo je v svoje začudenje v resni-

(Dalje na 3 strani)

Svete's Flower Shoppe

MISS FRANCES SVETE
lastnica

6120 St. Clair Ave.

HEnderson 4814

Vence, šopke in cvetlice za vsako priliko.

Naročila se hitro in točno izvršijo. Fino delo.

Cene nižje kot kdaj poprej.

Se priporočamo.

Vesele velikonočne praznike
vsem cenjenim rojakom.

POZOR!
Pazite na izložbeno okno. Imamo veliko zalogo krasnih kosaric od 25c do \$5, zajčkov, pirhov in igrač.

Vesele velikonočne praznike
želimo vsem skupaj!
BLATNIK'S
6304 St. Clair Ave.
(zraven St. Clair kopalnice)

Pripravite se za veliko noč

MANHATTAN

NOVE SPOMLADANSKE SRAJCE

Velika izbira v barvah, kombinacijah in vzorcih. Duke of Kent ovratniki. Regularni ovratniki. Ovratniki za gumbe. Veliko iz belega broadclotha.

SUPERBA OVRATNICE

Nova zaloga spomladanskih ovratnic—črtanih, čekastih, pikastih in vse solidne barve.

PORTIS KLOBUKI

Nove barve, nove oblike. Zaloga je popolna v merah, barvah in vzorcih.

KOMPLETNO ZA DEČKE!

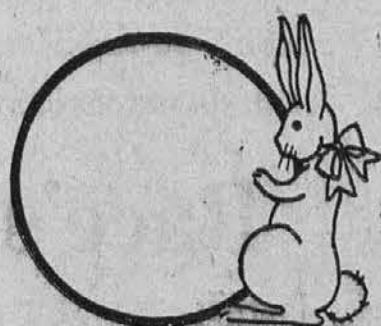
- 1—Z dvojnimi hlačami 'longies' obleke, s pasom na hrbtu, ena ali dve vrsti gumbov. Najnovejša spomladanska mode in blago. Tudi plavi serge in ševiti.
- 2—Klobuki—kakor očetov. Plavi, rujavi in sivi.
- 3—KAYNEE srajce za fante in mladino, novi vzorci, novi ovratniki.—Jako velika izbira.

FRANK BELAJ

ZALOGA MOSKIH IN DEŠKIH POTREBŠČIN
6205 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Vesele velikonočne praznike želi naša tvrdka
vsem svojim prijateljem in klijentom.

Se priporočamo.

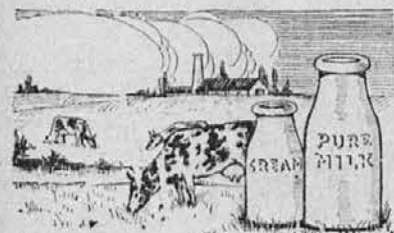
HAFFNER'S INSURANCE AGENCY

6106 ST. CLAIR AVE.

JOHN BRESKVAR

A. HAFFNER

CLOVER DAIRY

SLOVENSKA
MLEKARIJA

JOSEPH MEGLIČ, lastnik

1003 E. 64th St.

ENdicott 4228

Vedno sveže mleko in vsi drugi mlekarški izdelki.
Se toplo priporoča in želi vsem skupaj
vesele velikonočne praznike

Vesele
velikonočne praznike
vsem prijateljem in
znancem želi

ANTON KOTNIK

7513 St. Clair Ave.

Slovenska točilnica legalnih najboljših likerjev,
najboljše pivo ter okusen prigrizek.

Se toplo priporočam za obilen obisk.

ANTON SVETE

Želim vsem odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike
Grocerija, candy, cigare, cigarete

IZVRSTNO PIVO

Se priporočam za obilen poset. Točna postrežba!

Imam fine doma posušene klobase.
Pripeljem tudi na dom, ako naročite.

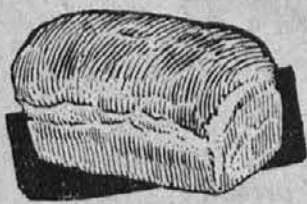
1184 E. 60th St.

PAULICH RESTAURANT

5238 St. Clair Ave.

Domača jedila, cigare, cigarete, mehke pijače in
izvrstno pivo.

Se toplo priporoča Slovincem in Hrvatom ter želi
vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

JOSEPH DEŽELAN

6124 Glass Ave.

SLOVENSKA PEKARIJA

Pri nas dobite vedno svež kruh, potice, kekse in drugo.

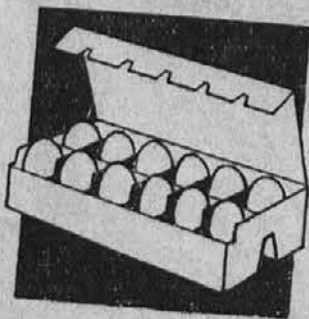
Se priporočam.

Želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

MIKE PIKS

1383-85 E. 53d St.

ENdicott 2058

Se toplo priporočam gospodinjam za nakup vsakovrst-
nega mesa, kot šunk, klobas, želodcev, dalje finih
orehrov, rozin in vseh drugih potrebščin.

Veselo alelujo vsem!

JOHN J. WOLF

4526 St. Clair Avenue

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

Se priporoča gospodinjam za praznike.
Vsakovrstno doma posušeno meso.

Želi vsem odjemalcem veselo Alelujo!

ZA VELIKONOČNE PRAZNIKE

boste gotovo radi pili izvrstno zanesljivo
domače vino, katerega lahko dobite po jako
zmerni ceni pri

Jernej Knaus

1052 E. 62d St.

Vladno licenzirana vinarna za prodajo vina
na drobno in debelo.

Želim vsem prijateljem in znancem
vesele velikonočne praznike!

MARN DRY CLEANING

6527 St. Clair Ave.

ENdicott 2940

Pressing -- Repairing -- Remodeling

Prinesite svojo obleko k nam, da vam jo
zlikamo in sčistimo za praznike.

Vesele velikonočne praznike
vsem rojakom.

OBIŠČITE NAS!

Se prav vljudno priporočamo vsem našim spoštova-
nim odjemalcem, da nas obiščejo ob praznikih. Po-
stregli vamo bomo z najboljšim vinom, okusnim pivom
in z vsakovrstno drugo pijačo.

ZA DOBER PRIGRIZEK

se lahko vsak dan zgledite v naših prostorih in boste
dobili domače, zdravo in okusno kosilo.

Vsem odjemalcem
prav srečne in zdrave velikonočne praznike!

Modic Cafe

6201 St. Clair Ave.

Mrs. Frances Krašovic

SLAŠČICARNA

6206 St. Clair Ave.

Cigare, cigarete, mehke pijače in sladoled.
Košarce in candy.

Se toplo priporočam in želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike.

UBOJ NA POLJANAH

(Nadaljevanje z 2. strani)
je pri sosedni mizi dekle in šel
z njim na plesni oder. Med pot-
jo se mu je zazdelo, da je videl
očitač pogled Lizike. A bolelo
ga je, silno ga je bolelo, da je
sedela tam s Petrom in ne z
njim.

Lizika je to brčkone čutila,
ko ga je videla klubovalno od-
hajati z dekletom, a ni si mogla
pomagati. Hotela bi mu biti
blizu, zato je ugodila Petru, ki
jo je prosil za valček.

Med plesom se mu je nekaj
krat približala na korak, a ne-
mogoče mu je bilo dati kakr-
šnokoli znamenje za spravo.
Vinko se ni na videz prav nič
menil zanjo, ki je plesala z
okornim Petrom. Mučna zavist
nasproti dekletu, ki se je spr-
no vrtelo v Vinkovih rokah, je
obšla Liziko. Vinko je bil fant,
ki ga je bilo lepo gledati na
plesišču.

Oddahnila se je, ko je godba
prenehala. Nekoliko z a m i-
šljena se je vrnila k mizi. Pe-
ter ji je vsiljeval pijačo, a pila
je le malo in niti govoriti se j
ni več ljubilo. Pri mizi, kjer
je sedel Vinko, se je bila med-
tem družba razživela, da je od-
mevalo hrupno veselje naoko-
li. Vinko sam je bil videti ena-
ko vesel. Lizike pa ni pogledal
niti enkrat.

Godba je igrala plesne skla-
be, a Vinko zdaj ni več plesal
in tudi Lizika ni marala ugo-
di Petru, da bi se zavrtela z
njim. Nazadnje je prišla k m-
zi botra Štefka, veselo trknila
s Pepčem in Petrom in odvedla
Liziko k šotorom, kjer sta med
drugim ogledovali lektarjevo
družbo.

Tedaj se je za njima na ma'
pojavi Vinko, ki pa se je de-
lal, kakor la dekleta ne vidi.
"Ti!" mu je zapretila Lizik-
in ga obenem pocukala za ro-
kav.

"Saj imaš Petra!" ji je op-
nesel z narejeno užaljenostjo.

"Da si tak! Grdo je od tebe,
Vinko! Saj sem prišla le za-
radi tebe. Za Petra mi ni niti
toliko." Pokazala je figo i-
Vinko se je zasmel. Ni se mo-
gel več delati jezen. Kupil je
najlepše srce iz leta in še Štef-
ki molek z debelih jagod. Nato
sta z Liziko odhitela na plesi-
šče.

Godba je igrala valček. Za-
plaval sta v krogu in sestavlja-
la par, ki je zbujal pozornost
med plesalci. Njej je bilo, ka-
kor da jo odnašajo valovi. Ču-
tila je le vročo Vinkovo sapo in
tesen objem, v katerem jo je
nosil po prostoru. Bilo ji je,
kakor da mora umreti od sreče.
Za trdno je čutila, da spada za
vselej le k njemu. . . . Dvig-
nila je obraz in se mu ljubeče
nasmehnila. Tedaj jo je ožar-
jen od zanaosa dvignil visoko v
zrak, zavriskal je in jo spret-
no ujel nazaj v svoje močne ro-
ke. Godcem je priletel v na-
stavljen posodo petdesetak.
Zaigrali so z novo močjo, ka-
kor bi čutila, da se dogaja tu
nekaj nenavadnega. Lizika se
je začela nazadnje omamljena
in trudna od plesa opotekati.
Toda Vinko ni odnehal, ampak
jo je tem trdneje prižemal na-
se, da je ječala od sladke bole-
čine, in jo vrtel v divjem vrtin-
cu.

Vse ju je opazovalo. Le ona-
dva nista opazila nikogar.

Ko je godba utihnila, sta sto-
pila v senco drevja za oder in se
pomenkovala. Plesala sta ti-
sti večer še mnogo in obema je
bilo, kakor da sta naposled pre-
magala vse predsodke in kakor
da upata danes vsemu svetu po-
vedati, da se ljubita. . . .

Tudi Pepč in Peter sta videla
Liziko in mladega rudarja. V
Pepču je tiho vrela kri, Peter
pa je navidezno brezbržno bu-
lil v pestro pleso množico. Le
nekoliko bled je bil videti.

(Dalje na 4. strani)

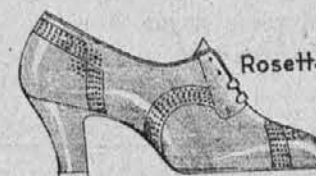
TRIM-TRED
Shoes

Companions

style
and
comfort

Tea

Rosetta

Ni več vam ni potreba žrt-
vovati modo za udobnost,
namreč, če nosite Trim-Tred
Arch čevlje, ker ti imajo
srečno kombinacijo mode in
udobnosti, kar si želi vsaka
ženska. Pridite si jih pogle-
dat. Velika izbira mere in
širokosti.

Ti čevlji zastopajo skrbno
izbrano modo, izvrstno izde-
lavo in fino usnje. Pri nas
jih dobite polno zalogo vseh
mer.

Frank Butala

TRGOVINA Z OBUVALOM ZA VSO DRUŽINO

6410 ST. CLAIR AVENUE

Ignac Slapnik st.

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA

TRGOVINA S CVETLICAMI

V CLEVELANDU

SAMO ENA TRGOVINA

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila
cvetlice za praznike.

V zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže cvetlice
vsake vrste, kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice.
Prodajamo tudi cvetlice v posodah.

Postrežba s cvetlicami pri pogrebih, porokah in dru-
gih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno
najnižje.

Se vljudno priporočamo in želimo vsem
vesele velikonočne praznike.

6102 St. Clair Ave. Tel. HEnderson 1126

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI

D. LUSIN'S SOHIO SERVICE STATION

6002 St. Clair Ave.

vsem svojim odjemalcem in prijateljem.

In se toplo priporoča.

PETER MUKAVEC

IZVRSTNO PIVO

1231 E. 61st St.

CIGARE, CIGARETE, MEHKE PIJAČE
SLADOLEDSe priporočam in želim vsem rojakom
vesele velikonočne praznike**JOSEPH STAMPFEL**SLOVENSKA MODNA TRGOVINA ZA ŽENE,
DEKLETA IN MOŠKE

Se toplo priporoča.

Želim vsem cenjenim odjemalcem vesele velikonočne
praznike

6108 St. Clair Ave.

FRANK MIHČIČ

7202 St. Clair Ave.

RESTAVRANT

Izvrstno vino, 6% Wooden Shoe pivo, 9% Genesee
Ale. Se toplo priporočam Slovencem in bratom
Hrvatom in želim vsem skupaj

vesele velikonočne praznike!

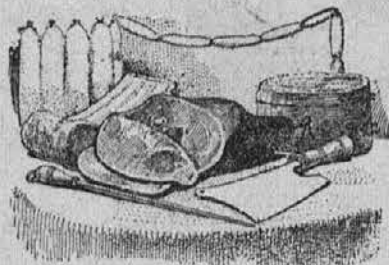
MIKE POKLAR**THE PENNZOIL STATION**
E. 43d St. and St. Clair Ave.

Telefon ENDicott 9181

TIRES — TUBES

Se toplo priporočam in želim vsem
vesele velikonočne praznike!

—POPRAVLJAMO TUDI AVTOMOBILE—

**RALPH
CEBRON**SLOVENSKA
MESNICA

4030 St. Clair Ave.

Vsake vrste prekajeno suho meso, klobase, šunke,
kakor tudi najboljše sveže meso.
Se toplo priporoča.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem!

KOMIN'S PHARMACY

PRVA SLOVENSKA LEKARNA V CLEVELANDU

JOHN KOMIN, lastnik

6130 St. Clair Ave., vogal Addison Road

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

UBOJ NA POLJANAH

(Nadaljevanje s 3. strani)

Nasproed, ko so bili že davno zažareli lampioni v raznobarnih lučkah med vejami jablan, je prišla Lizika z Vinkom, ki je zdaj prisedel k njuni mizi. Čaka! je, da mu fanta ponudita pijače, kakor je veleval običaj, toda Pepč in Peter sta nabrala obraza v najošabnejše gube, kar sta jih premogla, in se odmaknila, kakor bi hotela narediti prostor garjevcu.

Lizika je takoj spoznala, da je tvegala preveč, ko ju je hotela zblížiti z Vinkom, a Vinko je naročil polič vina in ga začel mirno piti. Položaj je postajal vse bolj mučen, dokler ni zaigrala nova godba za ples. Vinko se je olajšan dvignil in se poklonil Liziki. Tedaj pa se je dvignil Pepč v vsej svoji mahedravi postavi in strmo pogledal sestro: "Ti ostaneš pri mizi. Dovolj si se naplesala s tem knapom."

"O," se je zasmejal Vinko in izkušal obrniti vse skupaj v šalo. "Nisem vedel, da imaš tako strogega brata, toda plesala bova kljub temu vsaj še pol valčka. Ali ne?"

Lizika se je še nekaj obotavljala, toda Pepč je zdaj približal svoj obraz čisto k Vinkovemu in zapihal kakor razjarjen bivoli:

"Če hočeš plesati s Poljanko in imaš dovolj poguma, pridi na našo veselico v Poljane!"

Vinkovi tovariši pri sosedni mizi so postajali pozorni. Začeli so se bližati molče in s stisnjenimi pestmi v hlačnih žepih. Vinko sam je nekoliko pobledele, toda Lizika mu je skrivaj ljubeče stisnila roko. Pogledal jo je in ne da bi odvrnil pogleda od nje, mirno dejal: "Pridem!"

"Nikar!" je kliknila. "Pridem!" je še enkrat potrdil.

"Bilo bi bolje zate, da ostaneš kjer si!" je puhnil Peter zaničljivo oblak cigaretnega dima vanj. Tedaj se je zgnilo med Vinkovimi tovariši. Le s silo jih je zadrževal Vinko, da niso planili za izzivalcem, ki sta se bila med tem časom z Liziko še dovolj urno pobrala.

"Prilika nam ne uide, ko bosta sama!" jih je miril Vinko, ko jih je rapotil nazaj k mizi, kjer se je izkušal na novo razživeti. Plesal ni več, a klical je na mizo vina in napajal z njim prijatelje in sebe. Toda opijaniti se ni mogel. Ponizanje, ki ga je bil požrl ta večer na ljubo Liziki, ga je peklo v prsih kakor živ ogenj.

Vinko ni mogel pozabiti dogodke pri Pirhanu. Zato je nestrpno želel, da bi mogel Poljancem pokazati svoj pogum na prvi njihovi prireditvi.

Toda Poljanci so bili, kar se prireditve tiče, bolj počasni. Šele prav na jesen se je razvedelo, da se obravnava med naprednejšimi vaškimi fanti misel, da bi ustanovili lastno gasilno društvo, ki naj bi bilo v čast vsemu poljanskemu naselju.

Misel je bila sprejeta z odobravanjem. Pepč in Peter sta bila med tistimi, ki so sklenili prirediti za novo društvo v gostilni "Pri jeleni" dobrodelno tombolo, združeno z zabavnim večerom. Po vaških lipah so nabili lepake, ki so obljubljali imenitne dobitke lastnikom izžrebanih srečk. Zbrali so med ljudmi tudi nekaj prostovoljnih prispevkov. Za prijeten nameček so povabili na veselico Matijevega Dolfca, ki naj bi s svojo harmoniko skrbel za razpoloženje.

Nihče ni pričakoval te prireditve z večjo nestrpnostjo kakor Vinko, ki je sklenil kljub ugovarjanju tovarišev udeležiti se zabave v Poljanah. Liziki sami ni bil sporočil ničesar o svojem namenu, saj jo je upal najti "Pri jeleni," in je vedel,

da bi mu kljub željnemu svide-nju le branila priti.

Proti večeru se je napravil v praznjo obleko in se oborožil z debelo, na koncu bunkasto palico. Domačim je rekel, da pojde k tovarišem v rudniško pivnico. Dež, ki je lil vse popoldne, se je bil zdaj izpremenil v redek prš, ki mu je prijetno hladil nekoliko razgreto lice. Najprej je krenil k prijatelju Minčetu, ki je bil že pripravljen, da pojde z njim. Minče pa ga je hotel le še pregovoriti, češ: "Ne hodi v brlog, Vinko. Ali je vredno zaradi tistega dekleta, ki nemara niti ne misli resno s teboj? Prej ali slej bo le vzela bogatega Petra."

"Ne bo!" je dejal Vinko in pomislil na Lizikino prizadevanje, da bi delila posestvo z njim.

"Ali si pozabil, da sem bil izzvan?" je dejal skoro jezno. "Mar naj ostanem večer strahopetec v očeh onih ošabnežev?"

Minče je spoznal, da bi bilo zaman ugovarjati. Šla sta še po Ludvika in Tonča, katerima sta obljubila pijače, kolikor bosta hotela. Tonču, ki je bil velik požeruh, se je obetal mimo tega še najlepši kos pečenke, kar ga premore kuhinja "Pri jeleni."

V zameno bo treba le ne koliko pretrkati ošabne poljanske butice, če se bo pokazala potreba. Za primer pa, da ne bi bili izzvani, so sklenili mirovati. Tako dogovorjeni so korakali molče in naglo. V pičli pol uri so dosegli vas Poljane. Ze oddaleč je bilo slišati iz gostilne hreščeče glasove harmonike, ki je igrala za ples. Tombola je bila torej že končana. To jim je bilo prav. V večji so si nekoliko obrisali blatne čevlje, nato pa vstopili po vrsti Ludvik, Tonč, Minče in nazadnje Vinko, ki je z enim pogledom preletel prostore in doglal, da sedi Lizika, ki je tisti trenutek vsa prebledela, med materjo in Štefko ob ogelni mizi pri vhodu v tako zvano boljšo sobo. Pepč je plesal z dekletom, ki ga je v ramenih skoro presegala, a Peter je bil baš prispel s krožnikom narezane gnjati, ki jo je bil zaradi pomankanja postrežnih moči očitno sam prinesel iz kuhinje. Postavil ga je pred Liziko, ki pa ni odmaknila svojih preplšenih oči od Vinka.

Zabrežani so se mirno razposedli za mizo ob peči. Minče je naročil vina, a Vinko sam je odšel za Tončo po obljubljeno pečenko. Pri tem je skoro malokdo opazil, da fantje niso odložili svojih palic; šele, ko je nategnil Dolfe novo za ples, so jih zložili v kot k peči. Prostor pa je s stolom zasedel Tonč, ki je zdaj z vso vneto razkosaval pečeno teletino.

Potem sta vstala Minče in Vinko ter stopila k Lizikini mizi. Vinko je odvedel Štefko, ki je presenečena planila v smeh, a Minče je prošil za ples Liziko, ki ji je udarjalo srce kakor drobno klavirce.

Pepč in Peter sta pozorno ogledovala plesoče izza mize. Še prav dobro sta imela v spominu rudarja, ki jima je zabaval v zelnik, in čutila sta se z njegovo navzočnostjo izzvana. Premierila sta se s pogledi, ki so pomenili, da se razumeta.

Peter je kmalu nato šel ven. Pepč pa je s fanti pri sosedni mizi po tišem nekaj govoril.

Vinku, ki je plesal s Štefko, ni ušla niti majhna kretnja obeh. Po končanem plesu je odvedel Štefko nazaj k mizi in na klic nekega znanca iz Poljan je pristopil k njemu ter izpil ponudeni kozarec vina. Naslednjega plesa ni plesal, ampak je obsedel pri znančevi mizi. Šele v tretje je šel po Liziko, ki je vsa vzdrhtela v njegovem objemu.

"Zakaj si mi to storil?" je bilo prvo, kar je izpregovorila, a njen smehljaj je jemal očitku

vsakršnen pomen.

"Prišel sem, da te vidim in zaplešem s teboj!" ji je odvrnil.

Smehljala se je še naprej vsa srečna in odmaknjena; le enkrat ji je v naključju ušel pogled k materi, ki jo je napeto opazovala.

"Nemara spoznava mati, da si ti tisti, katerega sem si izvolila. Tako naju gleda," je zašepetala.

"Pa sva ji nazadnje še vseč!" se je zasmejal, kar mu je vselej dobro pristojalo, toda zbudilo je Pepča, ki ga ni spustil iz oči. Pepč je videl v njegovem smehu ponovno izzvanje.

Dolfe je nategoval svoje mehove. Največ parov se je bilo že utrudilo in se vrnilo k mizam. Le Vinko in Lizika sta plesala, kakor bi ju nosile peroti sreče, vsa smehljajoča se.

"Pričakuj me pod mostom v grapi ob potoku, preden zagrneš danes zastoreček svoje kamrice!" ji je polglasno dejal.

"Nemogoče!" je plaho dvignila k njemu oči.

"Moraš!" se je smejal.

"Bom!" se je vdala.

Posvetile so se oči Petru, ki je stal v bližini. Fant poleg njega pa je zakoračil po sobi in kakor nevede podstavil Vinku nogo. Nezgodja je bila tako hitra, da si niti gledalci niso mogli pozneje razložiti, kako se je zgodilo. Vinko se je v največjo sramoto znašel s svojo plesalko na tleh. Kri, ki mu jo je pognal ta dogodek v lica, je pobarvala njegovo obličje do skrajnih robov. V oči mu je planil bliski podoben sij. Ni opazil Lizike ki se je pobrala urneje od verice in izginila skozi vrata. Mati je utegnila še komaj stopiti za njo, kajti v gostilni je v trenutku nastal direndaj, da je letelo vse križem.

Minče je bil skočil na mizo, ki je bila najbližja omari s steklenicami. Jel je razmetavati litre in kozarce, da je živketalo razbito steklo po mizah in mimogrede oprasnilo tistega, ki se ni dovolj hitro umaknil. Vnel se je boj, da so se vrisče porazgubila še zadnja dekleta in možje in žene iz sobe. Tonče in Ludvik sta otepala s palicami, kakor bi vihtela cepce, a Vinko sam se je ljut ko zver zakadil v sredino, kjer je klel Pepč s kravavo čeljustjo, ki mu jo razbil Minčeto kožarec, in kjer je srdito mahal Peter z odlomljeno stolovo nogo. Vinko sam ni imel ničesar pri roki, toda sunki njegovih pesti so bili silni. Šele nazadnje, ko se mu je posrečilo zadenski doseči kot, kjer je samevala njegova palica, in je nekajkrat zamahnil z njo, se je začela nagibati zmagala na zabreško stran. Domačini so se začeli umikati v vežo in odtam na plano. Tedaj je pristopil k Vinku znanec, ki je bil ves čas nastopal kot posredovalec in miritelj, le da ga v velikem šundru ni utegnil nihče poslušati, in mu svetoval, naj se porazgubijo skozi kuhinjska vrata, ako nočejo dočakati česa hujšega, zakaj domačini so se utegnili medtem oborožiti zunaj s poleni in plankami. Zabrežani so sprejeli ta nasvet sicer z neko dostojanstvenostjo, vendar so mu z veseljem sledili, ker so vedeli, da bi bilo blazno čakati na oboroženo premoč. Vse se je izvršilo z bliskovito naglico. Skozi kuhinjska vrata so šinili na dvorišče in čez plot na stezo, ki je držala sanci gozdiček k cesti v Zabreg. Veseli, da se jim je boj takoj častno obnesel, so hiteli, kar so mogli. Toda ko so prav prebrodili gozdiček, je obstal Vinko in se nečesa domislil.

"Fantje, nazaj moramo! Če me ne marate spremljati, pojdem sam."

"Ali si znorel?" je planil Minče. "Zdaj, ko smo srečno odnesli kožo, da bi se vrnili?"

(Dolje na 5. strani)

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

boste lahko boljše in veselejše obhajali ako boste imeli doma zanesljivo, okusno kapljico pristnega vina.

Pri nas ga lahko dobite na kvorte, galone ali na sode.

Belo ali rdeče vino. Po jako zmernih cenah, in garantiramo, da boste zadovoljni. Se vljudno priporoča

Anton Korošec

BONDED WINERY

1063 Addison Rd.

E. 66th St. DAIRY

Nick Spelic, lastnik

SLOVENSKA
MLEKARNA

1007 E. 66th St.

HEnderson 2116

Pri nas dobite vedno sveže mleko, sir, smetano in sirovo maslo.

Se vljudno priporočamo vsem Slovencem in Hrvatom.

Vsem odjemalcem in prijateljem želimo vesele velikonočne praznike!

Venci in šopki za vse prilike, kakor tudi cvetlice v posodah, po nizki ceni.

JIMMIE SLAPNIK JR.

6620 St. Clair Avenue

HEnderson 8824

SAMO ENA TRGOVINA
Želim vsem odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike
in se priporočam.

JOS. GLAVANSLOVENSKA
MLEKARNA

1166 E. 60th St.

Se priporoča Slovencem in Hrvatom za naročila mlekarških izdelkov in jim želi

vesele velikonočne praznike!

JOHN in JOSEPHINE JEGLIČ

1188 Norwood Road

Želita vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike in se priporočata za obisk na fino PIVO, mehke pijače, cigare, cigarete

TRGOVINA ČEVLJEV

LOUIS MAJER

7508 St. Clair Ave.

Želi vsem odjemalcem vesele velikonočne praznike.

Se toplo priporoča.

JACK BONČA

6105
St. Clair Ave.TRGOVINA
S
STENSKIM
PAPIRJEM

Sedaj je čas, da prenovite trgovine in sobe. V zalogi imamo vsake vrste papir, naredimo dobro delo po nizki ceni.

Se toplo priporočamo in želimo

vesele velikonočne praznike.

FRANK GREBENC

1297 E. 55th St.

Žganje od 10c naprej.

Izvrstno Black Forest pivo in Union Ale. Se priporočam našim rojakom za obilen obisk, kjer bodo vedno dobro postreženi s pijačo in jedili.

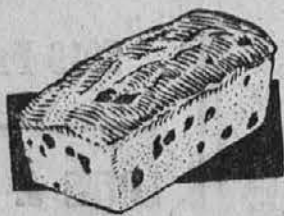
Se toplo priporočam.

Vesele velikonočne praznike želim vsem skupaj.

ANTON
ZNIDARŠIČSLOVENSKA
MLEKARNA

6302 Edna Ave.

HENDERSON 7963

Fino mleko in drugi
mlekarski izdelki.
Se toplo priporočam.Vesele
velikonočne praznike
vsem cenjenim
odjemalcem

ANTON NOVAK

SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Se priporoča slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup dobre domače pecive, kot:

POTICE, PIŠKOTE in VSAKE VRSTE KEKSE

Voščim vesele velikonočne praznike vsem našim odjemalcem

UBOJ NA POLJANAH

(Nadaljevanje s 4 strani.)

"Dekle me čaka. Če ne pojdem z menoj, pojdem sam," je dejal.

Vse ugovarjanje je bilo zastoj. Vinko je vztrajal pri svojem in šel nazaj v smer proti Poljanom. Ludvik in Tonč sta se razjezila. Tako lahko miselnost vendar ne bosta nosila svojih butic pod poljanska polena. Le Minče mu je sledil v oddaljenosti; a ko je izgubil v temi oblike Vinkove postave, se je vrnil in se jezil nad prijateljevo lahko miselnostjo, a obenem nad svojo nezvestobo do njega. Tolažil pa se je s tem, da se mu ne bo nič pripetilo.

Naslednjega dne so zbudili Liziko že navsezgodaj razburiljivi klici po dvorišču. Nekdo, ki je prihajal mimo, je vpil s ceste. Odgovarjalo mu je vzklikanje. Slišalo se je tekanje mimo hišnih oken. Vse to je bilo tako nenavadno, da je Liziko kakor vzmet vrglo iz postelje. Obledela se je za silo in šla gledat. Toda v hiši ni bilo nikogar. Šla je na cesto. Tam do li ob mostu je videla gručo ljudi. Nejasna slutnja se ji je porodila. Noge so ji otrpnile, da se je pomikala le s težavo naprej. A še preden je dospela, je čula krik vaščanke, ki se je vračala: "Mrtev je, o groza, mrtev je."

Liziki ni bilo treba vprašati, kdo. Čutila je podzvestno, da mora biti tisti, o katerem je govorila ženska, le njen Vinko.

Obstala je. Ni mogla več dalje. Tudi ni hotela zdaj več k njemu, zdaj, ko je bilo že tako vseeno in ko je bilo pri njem toliko tujih ljudi.

Popoldne je prišla komisija iz mesta. Šele tedaj so smeli truplo prepeljati v poljansko mrtvašnico. Tedaj je prispela tudi Lizika. S seboj je prinesla velik šop belih krizantem, ki jih je bila natrgala na svojem vrtu. Z njimi je posula mrliča, od katerega ni mogla utrgati pogleda. Jokati ni mogla. Nemo je strmela na tisto posevno rano, ki se je vlekla preko čela do desnega ušesa.

"Čigava je tista zločinska roka, ki te je udarila, Vinko?" je mislila s težavo. In potem je še ugenila, da bi to mogel biti Pepč, njen po polibrat. Pri tisti priči ji je sovraštvo spailo blede obraz. Sum, ki se ji je porodil v srcu, jo je na mah potrdil v veri, da je mogel biti to le on. S kamnitim obrazom je stopila iz mrtvašnice.

Potem se je začela preiskavati, ki je privedla pred sodnike skoro obe vasi — Poljane in Zabreg. Nihče ni mogel natančno popisati boja. V ostalem pa so trdili, da so Zabregžani izšli iz boja skoro brez vsakih ran, medtem ko je bilo nekaj Poljancev lahko ranjenih. A potem je nastopil Minče, ki je povedal mnogo obtežilnega za Petra in Pepča. Lizika mu je v duši pritrjevala, a glasno ni hotela pričati zoper brata; vedela je, da bi s tem zapisala mater najžalostnejši usodi. Saj zdaj je bilo zanjo tako vse končano. Le kako je mogla v tisti zmedi, ko je osramočena pobegnila iz gostile, z katere se je kmalu zatem razlegalo vpitje, misliti na to, da bi ga šla čakati v grapo pod mostom. Vinko se je vrnil zaradi nje — srce ji je zastalo ob misli na to — in zločinska roka mu je iz teme zadala smrten udarec. Le kako je mogel kdo izvedeti za njun skrivno domenjeni sestanek. Sumila je le Pepča.

Toda zastarmela je, ko se je pred sodnikom Pepču s pomočjo matere posrečilo dokazati alibi.

Pepč je bil prišel kmalu za materjo domov; imel je močno ranjeno čeljust. Čas se ni strinja s časom uboja — bil je

prost. A pridržali so Petra. Lizika je strmela in ni mogla verjeti. Peter je bil vendar nedolžen, ker je bil ubijalec Pepč. Že je odprla usta. Hotela je povedati vse, vse, kar je imela na srcu, toda pogled na mater, ki je sijala od zadovoljstva nad srečnim izidom, jo je vso razodalo. (Dolje na 6. strani)

DOMINIK KRAŠOVEC

lastnik novo predelane dvorane in gostilne pod imenom

Twilight Ball Room

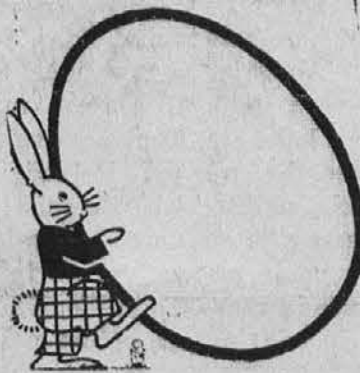
6025 St. Clair Ave.

ENDICOTT 9691

Želi vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

Se priporoča še za nadaljno naklonjenost.

MARTIN ŠORN

RESTAVRANT

6034 St. Clair Ave.

Najboljša domača kuhinja, vedno sveža jedila in najbolj zmerne cene.

Želim vesele velikonočne praznike odjemalcem in prijateljem.

Vsele velikonočne praznike želimo vsem Slovincem in Hrvatom.

Se toplo priporočamo za naročila za obleke in površnike.

J. A. BRAZIS

Brazis Bros. Inc.

6905-07 Superior Ave.

J. A. BRAZIS, Manager

Podružnica na 404 E. 156th St.

A. KASTELIC, Manager

Odprto vsak večer do osmih, v soboto do devetih

JERRY GLAVAČ

1052 Addison Road

HENDERSON 5979

TINNING, ROOFING and FURNACE WORK

Se zahvaljujem za preteklo naklonjenost in se priporočam še za naprej

Želim vsem mojim odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike!

JOS. F. DOLINAR

TINNING and ROOFING

6925 St. Clair Avenue

HENDERSON 4736

COMPLETE SHEET METAL WORKS

Kadar rabite popravila na strehah ali žlebovih ali drugod, zglasite se pri nas.

Veselo Alelujo vsem skupaj!

JOSEPH GLAVIC

SLOVENSKA BRIVNICA

6506 St. Clair Avenue

Se toplo priporočam ter želim vesele velikonočne praznike vsem klijentom in prijateljem!

MAKOVEC CANDY SHOPPE

(Slovenian Auditorium Building)

Where all good friends meet. Ice cream sandwiches and hot chocolate served.

Happy Easter to all!

OBLEKE

dobite pri nas, narejene po vaši meri. Čisto volneno blago.

CHARLES ROGEL

6526 St. Clair Avenue

KROJAČNICA in ČISTILNICA OBLEK

Želim vesele velikonočne praznike vsem skupaj!

GEORGE KOVAČIČ

6312 St. Clair Avenue

(v Hrvatskem narodnem domu)

JUGOSLOVANSKA BRIVNICA

Želi vesele velikonočne praznike vsem prijateljem, znancem in obiskovalcem!

JOHN MOŽINA

1081 Addison Road

Fina vina na drobno ali na debelo po zmerni ceni.

Se toplo priporočam in želim vesele velikonočne praznike vsem skupaj!

NOVAK'S

GROCERIJA in MESNICA

5204 St. Clair Avenue

ENDICOTT 9067

Želi vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem!

Pripeljemo vam tudi na dom naročeno blago.

MRS. AMALIJA GOLOB

6314 St. Clair Avenue

Se toplo priporoča Slovincem in Hrvatom za domača jedila, kakor tudi za 6% pivo in vsake vrste vina.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem gostom in prijateljem!

RUDY BOŽEGLAV

1125 E. 60th Street

Se priporoča cenjenemu občinstvu za nakup finega vina za praznike; prodajamo na debelo in na drobno. Vesele velikonočne praznike vsem prijateljem in znancem!

Ob uri duhov

Dogodek v noči velikega pondeljka.

Na Štajerskem, kjer sem jo zapisal, pravijo, da je naslednja zgodba resnična. Zgodila se je pred dobrimi leti, še davno pred veliko vojno. Velika noč se je zakešnila kakor letos. Štiridesetdanske post zaradi tega ni bil ne daljši ne krajši, toda ljudje so bili tistih dob še bolj na stare šege in je pokora res še kaj veljala. Post je resnično bil post in od pepelnice do velike nedelje nikdo ni srebnil mastne svinjske juhe, ki po njej veselo plavajo drobi cinki. Kje neki, da bi se bil kdo mesa in mastnega preobjedel, kakor se to dandanašnji dogaja v mestu, ne na kmetih. Pa ne le, da miza ni uzrla mesa, noben dedec tudi ni v postu pri prednjih vratih zavlil v krčmo. Šele potem, ko so se zvonovi vrnili iz Rima, se je razvezalo tudi poženje po žlahtni kaplji. Tako le po Vstajenju—pri nekaterih farah ga imajo na veliko soboto zvečer—so najbolj žejni zavili naravnost v prvo ožarijo.

Andrejec Balant pa ni bil med poslednjimi. Še na veliko noč k žegnju in opoldne k puranu ni srknil drugega, kakor nekaj krepkih požirkov domačega tolka. Šele na velikonočni pondeljek—da, na velikonočni pondeljek je pa prišla njegova svečana ura, ko se je, lepo praznično opravljen s paličico v roki, mrmraje poslovlil od svoje ljube Barbe in jo zavlil mimo fare uro daleč v drugo vas. Adam v Praprotnem je imel za veliko noč vselej kaj žlahtnega in krepkega na pipi. V predpustu je po Bizelskem nakupil, v postu spravil in po veliki noči začel gostiti žejne verne duše. Velikonočni pondeljek je bil torej dan veselega pomladnega začetka, ko so se znašli znanci iz vse soseske, plesa

željna mladina in fantje pretepači.

Tisti veliki pondeljek, ko se je ta historija godila, se je Andrejcu Balantu nekam posebno mudilo. Kaj bi ugibali o tem, saj smo že rekli, da je bila velika noč hudo pozna, pomlad pa tako suha, da je kar ščegetala po grlih. Ko je komaj prav odložil kost obranega puranega bedra, je Andrejec že segal po klobuku in iskal paličico med pajčevino za veliko omaro.

"Saj ne gori voda, ka-li?" se je raztogotila žena Barba.

"Hentaj no," se je hotel izlizati Andrejec in je z desnimi rokavom obrisaval krajec svojega črnega klobuka—hentaj no, kako živo ti zavijajo in zvr-golijo škoreci pred hišo.

"Ti pa tvoji škoreci! Drevi ti bo pa ščinkavec prepeval na nosu, to vem. Ampak rečem: če mi ne prideš pred večno lučjo domov, potem naj te sam vrag pocitra, dobro se ti ne bo godilo!"

"Ihta ihtasta... hentaj no, k večernicam bom vendar lahko stopil mimogrede. Že davno je odpravilo!"

Tako urno se je obračal Andrejec, da je bil naenkrat onkraj domače kljuke in že je prožnih korakov, veselo vihteč paličico v desnici, ubiral pot proti fari. Lep dan je bil, solnce je toplo sijalo, po drevju in grmovju se je nežno zelenilo mladovje, kakor da rase na njem sama sveža berivka. Resnično je Andrejec ravno prav prišel k večernicam, toda cerkev je bila do malega polna, in tako je ostal zunaj ob stranskem zidu. Po zidu je potegnil s prsti desice in se pokrižal—to velja postajačem okrog cerkve prav toliko, kakor če se omočiš z žegnano vodo. In prav tisti trenutek, ko je Andrejec začel žebati svoj očenaš, mu je na ramo legla težka desnica. Ko se je ozrl, so se mu oči začele mešale od milobe:

"Hentaj no... ti si, Jerne-

jec! Veš, da mi je ljubše tebe videti, kakor da bi zlat pobral. Sedem laških let že nisva trčila vkupe. O, to je pa vendar vredno glažka vina!"

"Ti Andrejec ti, no, si le še stari moj prijatelj. Pa pojdiva! En križ več ali manj pri večernicah—zavolja tega ne bova pogubljena."

In sta pokrižala in jo mahnila od fare nizdol po klanecu v prijazno vas Praprotno. Tam je že pela harmonika, da jo je bilo čuti od daleč. Nekdo je ukal. Debeli oštr Adam pa je stal na pragu gologlav, roke je tiščal v hlače in se zadovoljen razgledoval po lepi pokrajini. Kaj prijazno je pozdravil nova gosta in ju povedal v ono manjšo sobo poleg kuhinje. Pa takoj jima je bil voljan sam postreči.

"Takšnega imam na pipi," je hvalil, "takšnega da sta se ga nekje na Bizelskem nasekala oče in sin in sta drug drugega vikala, ker se nista spoznala. Ampak vaju dveh še nisem imel skupaj v družini. Me res veseli, me srčno veseli!"

"O, kaj ti povem, Adam," je važno pojasnil Jernejec, "jaz in pa tale moj dragi Andrejec sva stara pajdaša, pri soldatih sva skupaj odbijala seno in slamo—o, le kaj bi pravil, ko bi se cele bukve dale napisati o tem, kar sva midva skupaj preživela."

"Me prav veseli, me res srčno veseli," je pritrdjeval Adam, postavil vino na mizo in razmestil kozarce. Tudi nase ni pozabil. Prisedel je, iz kuhinje pa je zajedna gospodinja prinesla orehove potice. Da, tako se je žlahtni rumeni bizeljčan dal imenitno srkati. Andrejec in Jernejec sta do vseh milih viž brenkala pogovor, kako sta skupaj odbila soldate. Le ura je tekla in nič ni rekla, politrčki so se praznili, zmračilo se je zunaj, harmonika pa je pela bolj in bolj hreščeče in vesele, plesalci so ukali in udarjali

ob tla, Andrejcu in Jernejcu pa je bilo milo pri srcu, kakor že dolgo ne, dolgo ne.

Že je bila noč zunaj, ko sta začela klicati liter na mizo. Že so odhajali nekateri skromnejši gostje, ko sta Andrejec in Jernejec prvič poklicala štefan šentjanževica. Ali to salamsko vino je bilo brez kosti in—čast komur čast—očitno tudi Adam še ni ničesar primešal v sode. Pili so dalje. Omahovale so glave, jezik se je zapletal, noge so bile prijetno trudne, kakor da po malem hromijo. Toda srce je bilo polno neke prešerne radosti. In kaj ne bi bilo! Velikonočni ponedeljek je tudi v Praprotnem samo enkrat v letu in srečanja pravih, dobrih prijateljev so tako, tako redka na tem goljuživem svetu.

Ko so tretjič pili šentjanževca (točil ga je Jernejec in ga je več nalil po prazni mizi kakor v kozarce) je oštr mimogrede opomnil, da se bliža dvanaajsta ura. Hentaj no, tedajci je Andrejca nekaj narahlo zbudilo pod srcem. "Sam hudč naj te pricitra domov!..." Natanko tako je bila po kosilu rekla njegova stara. In nič dolgo se ni več obotavljala. Samo še krepko je stisnil desnico oštrju in Jernejcu, še enkrat je zaradi lepšega vprašal, ali je vse plačano, potem pa se je odmajal po veži na cesto.

Mesec je sijal, prijeten topel vetrič od juga je plapolal nad tihotno dolino. Sam samcat na cesti, zdaj pa zdaj malo omahujoč, si je Andrejec skušal prepevati, pa ni šlo prav iz hrupavega grla. Ne da bi prav vedel kdaj, je po malem in s težavo začel meriti korake proti klanecu, mimo pokopališča. Tenko je dvakrat udarilo v stolpu. Polnoč! Ura strahov...

Kaj bi, misel nevshečna in nemurna! Strahovi in strašila so za vrabee in za otroke... Toda—ali se ni nekaj zganelo za ogrom pokopališča?...

Nekaj belega, sklonjenega... In tedajci—groza!—je pošast skočila iz za zidu, v rokah je nekaj vihtela—Andrejcu je nastopila zadnja ura... Ves presunjen, oblit s kurjo poltjo od temena do pete, mahoma trezen se je pogljal v divji beg... strah pa za njim. Čul je njegovo sikanje in hropenje, v diru se mu je zdelo, da z gorjačo ali z metlo zamahuje po njem... "Sam vrag naj te pricitra domov!..." O, kako prav je rekla Barba!

Kam? Bliskovito je Andrejcu šinila v glavo rešilna misel: v cerkev, pod zvonik!... Ves zasopel je pridiral tja in se obesil ob vrvi, z obema rokama je potegnil—in kakor iz sna predramljen je začel klenkati srednji zvon... Udarjalo je, kakor da se je vnela vas. Andrejec je vlekel in vlekel—in bolj ko je vlekel, bolj je strah udrihal po njem. Andrejec za vrv, strah pa po hrbtišču. Ves sključen, ves znoben, ves pretepen je Andrejec koprnal po rešitvi. In bolj ko je padalo po hrbtu, bolj je obupaval: "Zdajle izdihnem!"

Silno zvonjenje sredi noči je predramilo mežnarja. Pa se ni upal na plano. In je predramilo tudi gospoda kaplana. Pa je le previdno pokukal skozi okno. Zdramil se je tudi gospod župnik. Planil je kljub svojim križem pokonci, se za silo oblekel, vrgel nase štolo, popadel črne bukve ter hitel proti zvoniku. Čisto nič ni bilo strah odločnega, izkušnega dušnega pastirja. Velike križe je delal pred seboj in ko se je približal zvoniku, je zagrmel kakor za sodni dan:

"Paks vobiskum!... mir z vami... Kdo si, ki kališ nočni mir?"

"Jaz sem, gospod župnik, jaz... Andrejec Balant..."

"In kdo si, neznana pošast, ki po Andrejcu udrihaš?" Klenkanje je prenehalo, An-

drejec se je zravnil in odskočil k župniku, bela pošast pa je vrgla črno krilo, da je spet prekrila belo spodnjico, odvr-gla je tudi metlo in zaihtela:

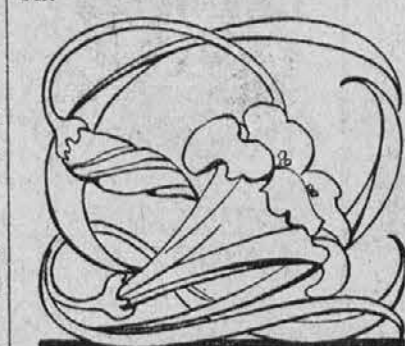
"Gospod župnik... Barbka, žena Andrejčeva... Naj ne zamerijo... kaj sem hotela, ko mi dedca ni in ni iz oštarije!"

"Pričakala si ga v zasedu..."

"Pričakala, gospod župnik. In namlatila, kakor je zaslužila."

"Hentaj no, ta sramota, ta sramota," je momljal Andrejec in si grizel ustni in ščetinaste brke.

"Paks vobiskum... mir z vama!" je velel gospod župnik in se obrnil proti farovžu. Niti malo ni bilo mar izkušnemu dušnemu pastirju, kako bosta nadaljevala pot proti domu Andrejec in njegova skrbna Barba.

UBOJ NA POLJANAH

(Nadaljevanje iz 5. strani)

rožil. Čemu bi strla ubožici srce zdaj, ko je vseeno... A Peter se ji je smilil—zelo ga je pomilovala, ker je trpel po nedolžnem zaradi Vinka. In vesela je bila, ko so ga čez dva meseca poslali domov, češ, da manjkajo dokazi za njegovo krivdo. Zdaj se ji ni bilo treba prav nič premagovati. Lahko je bila z njim prijazna. Tudi doma je niso nič več silili z njim, zato ji je postajal prikupnejši.

In konec, ki ga je treba pripisati k tej resnični zgodbi, je prav tak, kakor ga je bil pre-rokoval Vinkov prijatelj Min-

če. Lizika, ki je od dne do dne huje čutila brata, je prejkakala marsikatero noč v svoji kamrici. Ničesar drugega si ni želela, kakor stran iz te hiše, katere streho mora deliti z ubijalcem. Ponoči se je večkrat odločila, da pojde naravnost pred sodnika ter mu odkrije pravega ubijalca. Toda zjutraj—zjutraj ni mogla.

Leta so minula in Lizika je še vedno čutila grozo in mržnjo do brata ubijalca. Takrat jo je prav nenadno zaprosil Peter, naj postane njegova žena. Hotela ni drugega kakor stran, stran od doma. In tako se je poročila s Petrom...

Rodila mu je že dvojje otrok, ko se je nekega dne vnel prepirm med njenim možem in bratom Pepčem, ki je bil zdaj tudi že oženjen in je imel enako stare otroke kakor Peter. Le otroci so bili povod, da sta se sprla moža, ki sta bila vse do Lizine poroke najboljše prijatelja. V prepiru, ki se je vnel z vedno večjo srditostjo, je padla beseda "morilec."

Lizika, ki je bila navzočna, je ostrmela. Ubijalec torej ni Pepč, katerega krivdo je imela v sebi že davno za dognano, ker je pač govorilo preveč tihih vzrokov za to, ampak Peter—Peter, njen mož, v katerega ni nikoli posumila in ki je stal zdaj tu s povešeno glavo, kakor bi ogledoval svoje roke, katerih se je držala kri—Vinkova kri...

Strašna je bila misel, ki je zdaj prešinila Lizikine možgane, kajti zakrčila je, kakor bi bila dobila sunek z nožem, nato pa je zdirla v gozd, kjer so jo po dolgem iskanju našli šele ob koncu drugega dne. Sedela je tam na trhljem štoru kamor splašena bolna šoja in bol-zato ji je postajal prikupnejši. In konec, ki ga je treba pripisati k tej resnični zgodbi, je prav tak, kakor ga je bil pre-rokoval Vinkov prijatelj Min-

ANTON BARTOL

1425 E. 55th St.

LOUIS CIMPERMAN

1115 Norwood Rd.

JOHN FILIPIČ

1048 E. 76th St.

JOHN GODNJAVEC

1011 E. 64th St.

GEORGE KUJAR

3846 St. Clair Ave.

J. KREČIČ

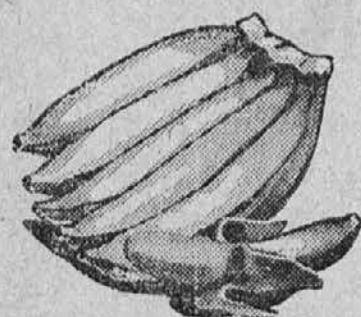
1054 E. 61st St.

C. LEVEC

6614 St. Clair Ave.

J. LUPSINA

10201 Prince Ave.

Narodni Trgovski Klub

ŽELI

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

VSEM SVOJIM ODJEMALCEM

IN PRIJATELJEM

Priporočamo se vsem našim gospodinjam za nakup vsakovrstnih potrebščin za praznike. Imamo veliko zalogo na izbiro, da vam ni potreba hoditi k tuju. Pri nas dobite vedno sveže in prvovrstno blago:

NAJBOLJŠO MOKO
OREHE, ROZINE
MASLO, JAJCA IN MED

Najbolj svežo, različno zelenjavo ter istotako raznovrstno sveže in prezer-virano sadje, po najnižjih mogočih cenah.

Zahvaljujemo se vsem za dosedanje naklonjenost ter se priporočamo še za naprej.

LOUIS LAUTIZAR

1193 E. 60th St.

1195 E. 71st St.

JOS. MODIC

1033 E. 62d St.

LUDWIG METLIKA

1151 Addison Rd.

KARL MRAMOR

1140 E. 67th St.

ANTON MARTINČIČ

5919 Prosser Ave.

LOUIS J. PRINCE

1209 Norwood Rd.

ANTON PRIMC

985 Addison Rd.

FRANK POZAR

1126 E. 68th St.

Vstal je

Sezonski spomini

Cleveland, O. — Spomini na veliko noč se ponavljajo vsako leto in to že sto in sto let. Velika noč spominja na tragično smrt Krista, onega velikega Učenika, ki je učil vse človeštvo, da naj se ljubi med seboj kot bratje in sestre. Sovražil je hišince, preganjal goljufice iz templja. Učil je, naj se ljudje poboljšajo ter živijo po njegovih naukih. Ako bodo tako živeli, ne bo sovražstva, ne nevošljivosti, ne pomanjkanja ter bodo živeli pravično in umirali častno, ko poteče njih zemeljska doba življenja.

Veliki Učenik je zabičal da če bodo tako živeli, kot živijo, da pride gorje nad človeštvo. Čas je, da enkrat izpredijo, da je prišel čas, ko naj spoznajo svoje zmote.

Ampak veliki Učenik se je zameril tiranom, goljufem, farizejem, židovskim duhovnom in poglavarjem tedanjih časov. — Obscili so ga v smrt ter ga na brutalen način umorili. Od tistega časa se ponavlja njegova meritev vsako leto med narodi, ki so, vsaj na videz, sprejeli njegove vero in pravične nauke. Velika noč spominja človeštvo vsega sveta na mučno trpljenje onega velikega Učenika pravičice in dolžnosti vseh njegovih vernikov, da se zdramijo ter sle-

dijo njegovim naukom.

Velika noč se pričinja na palmovo nedeljo (cvetno nedeljo), kot smo jo imenovali v stari domovini. Spomin cvetne nedelje je, ko je prišel Krist v Jeruzalem in je jездil na oslici. Ljudstvo jeruzalemsko ga je pozdravljalo z mogočnimi vzkliki: hozana sinu Davidovem, ki pride v imenu Gospodovem ter mu metalo palmove veje pred njim.

Kakor hitro so zvedeli farizeji za njegov prihod, so ga začeli zasledovati. V spomin cvetne nedelje nosijo katoličani v stari domovini butare zelenja v cerkev.

Krista so prijeli že v četrtek s pomočjo izdajalca, ki se je polakomnil denarja. V spomin na ta veliki četrtek utihnejo zvonovi po cerkvah in prične se žalovanje. Židovsko ljudstvo ga je mučilo in kamenjalo. V spomin na to so pobarvana jajca (rdeči kamni). Kronajo ga s trnjevo krono. (V spomin velikonočni kolač v stari domovini). Pogača v stari domovini je pa spominjala na kruh, ki ga je razdelil Učenik pri zadnji večerji. Tako se spominjamo na muke velikega Učenika, na trpljenje in smrt za pravico vseh.

Nato pa pride velika nedelja. Vse se veseli, ko je veliki Učenik triumfal nad smrtjo ter pokazal dejansko svojim vernikom, da se ne smejo bati smrti.

Aleluja

Zapel spet zvon je v prvi dan glasno: "Gospod je vstal!" Hiti vesela vest čez plan urno: "zares je vstal!"

Vesolja se nebo modri, rduje sleherni se stvar. In trava spet zeleni, toplejši sonca zdi se žar.

Srca naj se še prebude, odpro naj bednim se v pomoč.

Enkrat spet bodimo ljudje vsaj danes na velikonoč!

ako pravično živijo. Ali danes se človeštvo pogriza v grehe ter brat sovraži brata, pobija, obrekuje, goljufa, laže. Vse to dela, kar je veliki Učenik sovražil ter radi tega trpel in umrl.

Ko bodo narodi spoznali svoje zmote ter postali pravični do svojega bližnjega, takrat bodo etahajali pravo veliko noč, vstajenja pravice in resnice na zemlji.

Josephine Praust, Cleveland.

Velikonočni pozdravi

Čez morje široko in široke daljave iskreno želi mi srce, tja v naše slovenske dobrave, tja k cerkvi vrh Šmarne gore.

Kjer lahno planine mogočne in polja prostrana oko na praznike velikonočne bo zrl popotnikov sto.

Tam duša topi se v spominih mi danes, kot čestokrat že, kjer sonca prameni ljubeče že božajo cvetkam glave.

Kjer zvonček pod cerkvico belo v čast svet'nu Antonu je pel; prošnje pa srečne mladine, odnašal odmev je vesel.

Le krepko "pocukaj" ti dečva, patrona deklet za rokav! Ženin najlepši bo za te. K. če se prikupiš mu prav.

Je striček šaljivo pripomnil, ko si otiral je znoj raz lic in glave osivele, pa ga bobaram takoj:

Kaj pa vi, striček, na primer, kakšne so vaše želje? O, jaz pa za liter terana, vižinke, pozvonil bom le.

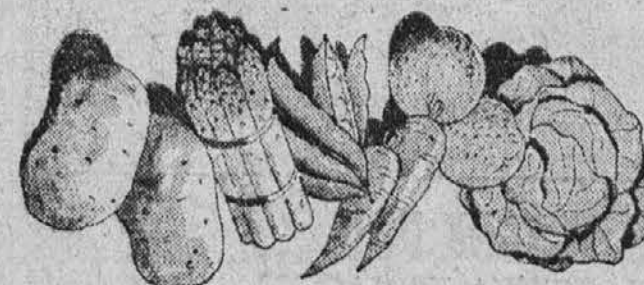
Vse drugo je zame minilo, al' srčno jaz ljubim ta kraj, kjer zviška zrem na panoramo vojstne dežele, — moj raj.

Rezišne, priproste besede, hranim kot zvesti spomin, pozdrave priskrbe planinam pošiljam iz daljnih tujin.

Da, krasne ste naše ve gore, romantičen tamkaj je svet. Uci ta pa kruta kljub temu raznaša vsckrižem svoj cvet.

Člani kluba Slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu

ŽELIJO VSEM SVOJIM
ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM
VESELO ALELUJO

LUDWIG RADDELL
15802 Waterloo Rd.

CERGOL & OGRINC
412 E. 156th St.

FRANK LACH
637 E. 185th St.

JOHN ŠKOF
1170 E. 174th St.

JOSEPH SETINA
608 E. 185th St.

JOE JANES
16016 Parkgrove Ave.

JOHN DOLENC
573 E. 140th St.

LUDWIG MANDEL SR.
920 E. 140th St.

JOE METLIKA
14316 Sylvia Ave.

VICTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

FRED. JAZBEC
821 E. 222d St.

LUDWIG MANDEL
15607 Waterloo Rd.

FRANK KASTELIC
19300 Shawnee Ave.

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

FRANK GABRIEL
595 E. 140th St.

ŠLAŽ BOLDIN
14401 Thames Ave.

ČLANI KLUBA NUDIJO K PRAZNIKOM ZNATNO ZNIZANE
CENE NA VSEH POTREBŠČINAH, KI
JIH RABITE ZA PRAZNIKE

Gospodinje, katere hočete svoji družini ustreči in jih za praznike presenetiti z dobrim kosilom, izborno šunko ali velikonočnim želodcem ter dobrimi poticami in kolači, kupite blago pri članih tega kluba in zagotovljeni ste lahko, da boste dobili najboljšo kvaliteto po nižjih cenah kot kje drugje.

Ohranite narodno zavednost, okrepite narodno samostojnost in poslužite se pri nakupu za praznike naših trgovin, ki so združene v obrambi vaših in narodnih interesov. Slovenski trgovec pozna vaše domove, vaše kulturne in dobrodelne organizacije—je vedno z vami, ob slabih in dobrih časih.

Geslo naših rojakov naj bo "Podpirajmo eden drugega po geslu Svoji k svojim"

Izberite si ime trgovca in storite svojo narodno dolžnost.

JOE PETRICH
26594 Lake Shore Blvd.

JOHN TOMAŽIČ
16821 Grovewood Ave.

JOHN TEKANCIC
19302 Chickasaw Ave.

LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.

JOHN KAUSEK
19313 Kewanee Ave.

SOBER & MODIC
544 E. 152d St.

JOHN VIDENSEK
486 E. 152d St.

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

JOE TISOVEC
16224 Arcade Ave.

JOE JANZEVICH
542 E. 152d St.

CHARLES LESJAK
15708 Saranac Rd.

FRANK FABJAN
399 E. 152d St.

MARY KUHIL
16321 Arcade Ave.

MAX HABINC
542 E. 185th St.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.

JOSEPH MODIC
315 E. 156th St.

VESELO ALELUJO

Vsem odjemalcem in prijateljem želi

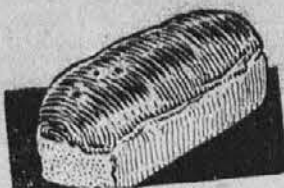
JOSEPH KERN
353 E. 156th St.
vagal Arcade Ave.

Gasolinska postaja z najboljšo postrežbo za vaš avtomobil. Razvažanje ledu in premoga.

Pokličite nas po telefonu za hitro postrežbo.

MR. in MRS. JOHN PIANECKI

SLOVENSKA PEKARIJA

želita vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike in mnogo pirhov.

Priporočata se za raznovrstno pecivo.

6036 St. Clair Ave.

CHARLIE ZUPANČIČ

SLOVENSKA PEKARIJA

v Slovenskem Narodnem Domu

6413 St. Clair Ave.

Za velikonočne praznike kupite vaše potice, kolačke, pecivo in kruhi v slovenski pekarni.

Zelim vsem mojim odjemalcem vesele velikonočne praznike!

Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem in prijateljem

ANTON GUBANC

16725 Waterloo Rd.

Velika zaloga blaga na jarde, spodnje moško, žensko in otroško perilo. Ženske in otroške obleke najmodernejšega kroja in barve.

Cene najnižje.

Član Progresivne trgovske zveze

FRANK POJE

SLOVENSKA KROJAČNICA

in

KEMIČNA ČISTILNICA ZA OBLEKE

631 E. 185th St.

Obleke po meri doma izgotovljene, trpežne in iz najmodernejšega blaga od \$25.00 naprej. Čistimo in likamo ženske, otroške in moške obleke po najnižjih cenah. Pridemo iskat in dopeljemo na dom.

Pokličite KENmore 4720

Veselo alelujo vsem odjemalcem in prijateljem!

Po meri narejene obleke in površniki od \$21.00 naprej.

Hlače od \$3.75 naprej.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem skupaj.

BRAZIS KROJAČI

6113 St. Clair Ave.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem želi

JOHN A. TRČEK

BLEED TAVERN
15506 Holmes Ave.

CONFECTIONERY
15506 Holmes Ave.

Član Progresivne trgovske zveze

Prvi Slovenec v Argentinini

Piše Franc Krašovec

Kdo pa je bil sploh prvi Slovenec, ki se je naselil v Argentinini? Bil je to neki Andrej Farčnik, doma iz konjiškega okraja na Štajerskem. Ugotovil sem to stvar takole:—Leta 1920, kakor še večkrat pozneje sem potoval po gorati argentinski provincii San Luis. Med drugim sem prišel tudi v naselje Merlo, sredi krasnih sadosnih krajev. Ko sem se z nekim trgovcem, Argentincem, pogovarjal o svoji narodnosti, mi pravi da moram imeti rojaka v tem kraju. Ker doslej nisem bil spoznal več kakor štiri do pet Slovencev na potovanjih, me je stvar silno zanimala. "Farčnik se imenuje in pol ure hoda od tod leži njegovo posestvo." Farčnik, Farčnik, pravim sam pri sebi, to ni prav nič slovensko ime, prej bi rekel, da je baškiškega izvora. Stvar pa je bila ta, da Argentinini, ki govorijo blaglasno in s samoglasniki bogato špansko, prikrivajo tuja imena kar po svoje. Ker se jim zdi, da primanjkuje samoglasnikov, jih kar svojelastno vrinejo in tako je tudi nastal iz Farčnika Farčnik.

Ko sem prišel k Farčniku, je možakar v zidani stiskal jabolčnik. Osem let sem bil že v Argentinini, pa še nisem bil poskusil te pijače — zato ne vem, kdo je bil srečnejši, Farčnik ali jaz. Tri dni sem bil njegov gost v tem prelestnem kraju, polnem najrazličnejšega sadja, zdravilnih rastlin, šumnih vodopadov, bistrih potokov in senčnih gozdov. V teh dneh sva se marsikaj pogovarila.

Farčnik se je rodil leta 1840 v konjiškem okraju na Štajerskem. Študiral je učiteljske v Gradcu in v Trstu odslužil vojaški rok. Pa ne vem, po kakih priporočilih se mu je posrečilo, da je bil nastavljen kot paznik v dvorcu Miramaru, ki je bil last takratnega nadvojvode Maksimilijana, brata cesarja Franca Jožefa. Ko je zvit Napoleon III. poslal leta 1863 mehikansko deputacijo v Miramar, da ponudi Maksimilijanu mehikansko krono, je Farčnik že užival neomajno zaupanje svojega gospodarja. Malo preden se je Maksimilijan vkrcal za Mehiko, ga je obiskal, tako mi je pravil Farčnik, njegov brat, cesar Franc Jožef. Cesar je nosil belo generalno suknjo. Ko se je z Maksimilijanom nekaj sprl, mu je ta v razburjenju zaludal poln črnih prsi. Najbrž cesar ni imel druge suknje pri sebi, zato se je dva dni skrival v neki samotni sobi, dokler mu niso poslali z Dunaja druge suknje. Farčnik pa je medtem stregel vladarju. Brata se ni sta spravila in Franc Jožef se ni poslovlil, ko je odhajal. Ko je Maksimilijan odpotoval v Mehiko, je postal Farčnik njegov najvdanejši osebni sluga. Tri leta je trajala Maksimilijanova cesarska slava v Mehiki. Dne 19. junija 1867 je bil ustreljen v Kveretru. Farčnik ga je smel spremljati na morišče. Vdani Slovenec ni mogel verjeti, da gre za cesarja, in ko so počili strela, so mu v strašni grozi klecnila kolena in padel je v nezavest.

Farčnik je po cesarjevi smrti ostal v Mehiki in posrečilo se mu je vriniti se v mehiško državno službo. Januarja 1880 je prišel v Argentino in sicer kot majordomo (hišni upravitelj) mehiškega konzula v Buenos Airesu. Tu je služil devet let. Konzul je bil samec in zelo vdan raznim strastem. Ko je leta 1889 kot samec umrl, je zapustil svoje precej skromno premoženje (krog 12.000 pezov) na enake dele oskrbniku Farčniku ter kuharici. "Kamen do kamna palača, zrno do zrna pogača,"

si je mislil Farčnik ter vzel konzulovo kuharico v zakon. Bila je Mehikanka mestiškega plemena (mešanica med Indijanci in belci). Farčniku se je nudila prilika, da si je poceni kupil posestvo v mestu San Luisu, kjer je, čeprav ne po bogastvu, pa po preudarnosti in preizkušnosti postal najuglednejša oseba. V čebelarstvu, ribolovu, sadjarstvu, vinogradništvu, živinoreji itd. je vsej okolici dal nasvete. Mnogo je bral ter imel gotovo preko tisoč knjig. Bavi se je tudi s padarstvom in njegove rastline so tudi kaj zalegle. Za to nikdar ni zahteval plačila, pač pa so mu ozdravljeni nanosili polno masla, košič in jajce.

Farčnik ki mu je bila Mehika druga domovina, Argentina pa tretja, je gojil tudi po odhodu iz Mehike pismene stike s svojimi drugimi domovino. Tako mi je tudi med drugimi zaupal zanimivo dejstvo, da se je ob času, ko sem jaz Farčnika spoznal, nahajal v Mehiki Lojze Šušteršič, brat pokojnega deželnega glavarja dr. Ivana Šušteršiča in se tam povzpelo celo do čina generala.

Ko sem leta 1923 prišel vno- vič v naselje Merlo, sem našel na pokopališču kamen, ki krije telesne ostanke tega prvega slovenskega pionirja v Argentinini.

Ima pa Farčnik svojega tekmeča v osebi gospe Ane Pavlinčeve, ki še danes živi v pokrajini Formosa na skrajnem severu argentinske republike in je prišla v Argentino le nekaj mesecev za Farčnikom.

Dvakrat Zvijovič

Oni dan jo maha oče Zvijovič po blatni cesti sem od Sotle proti Brežicam. Na Hrvaško je bil šel poskušat vino in ga je toliko poskusil, da mu je začelo jemati noge. Na Harmici je komaj našel most čez Sotlo, na tej strani pa mu kakor nalašč brzi avto nasproti. Mož začne mahati šoferju, naj ustavi, in se začne nato pogajati z njim, za koliko bi ga peljal v Brežice. "Ne gledam na ceno," sopiha možak, "samo da me peljete." "Izpod dve sto dinarjev ne," meni šofer.

"Se petdeset po vrhu vam jih dam," de Zvijovič in že sedi na mehki blazinici.

Kjer pri Dobovi prekorači cesta železniško progo, mora avto čakati na prihod vlaka. Medtem zagleda prihajati Zvijovič mla- dega, gosposkega človeka po polju. "Učitelj bo," ugiblje in ga povabi:

"Dajte no, gospod učitelj, prisedite! Kdo bi se mučil po tem blatu!"

Tujec ga začudeno pogleda in z veseljem sprejme prijazno ponudbo. Iz pogovora Zvijovič pozna, da je mladi gospod res

učitelj, ki je prišel semkaj v neko vas na ogled, ker ga je tovarši prosili, da bi zamenjala službeni mesti. Pokrajina mu je ugajala in je bil namenjen zdaj na postajo v Dobovo, da bi se odpeljal in v Ljubljani čimprej izposloval dovoljenje za zamenjo.

"Brzi vlaki se tu ne ustavljajo," pojasnjuje Zvijovič, "do potniškega vlaka imate pa kar tri ure časa."

Učitelj je vesel take vljudnosti in se zadovoljno smehljaje razgovarja z možakom, ko drvi avto z njima proti Brežicam.

Malopred mestom ukaže Zvijovič ustaviti.

"Samo trenutek," pravi in izgine.

Trenutki minevajo, šofer kliče in trobi, a možaka ni. Naposled ne preostaja učitelju nič drugega, kakor da plača šoferja.

Čim avto izgine, prisopihajo Zvijovič:

"Kje je voz?"

"Se je vrnil," kisko pove učitelj.

"Pa mu menda vendar niste kaj plačevali?" nedolžno vpraša Zvijovič.

"Dve sto petdeset dinarjev."

"Kaaaaaj?"

"Dejal je, da sta se bila tako pogodila."

"Seveda, potepin grdi. To je pa zamelec, da sem mu kupil no tudi brz odšel. O, naj le čaka, mrcina, saj imam njegovo številko! Takoj ga bomo imeli!"

Prijazno se opravičuje in zatrjuje, da ne bo miroval prej, dokler ne dobi gospod učitelj svojega denarja nazaj. Povabi ga celo v hotel, da nekoliko "poplakneta" ne neprijetno razburjenje. V hotelu naroči oče Zvijovič izbrano in obilo, potem pa prosi gospoda, naj trenutek počaka, da skoči na orožništvo.

"Takega lopova ne smeva izpustiti kar tako iz rok!"

Učitelj zadovoljno pritrdi in udano čaka. Čez čas pride hotelir in začne kramljati z njim. Beseda da besedo in naposled učitelj pove, kaj se je zgodilo njemu in možu, ki je bil prišel z njim prej sem. Nenadno buši hotelir v smeh:

"Kje ste pa padli temu človeku v roke?"

Učitelj se zdrzne, a hotelir reče:

"Torej vas je kar dvakrat zaporedno namahal! Pripeljal se je na vaš račun, pa še najedel in napil za vaš denar."

"Kdo pa je to?" se čudi učitelj.

"To je bil Zvijovič, gospod," pove hotelir. "Zdaj ga lahko iščete kakor šivanko, pa ga ne boste našli. Zakaj dedec je več kakor dvakrat Zvijovič."

Res ni kazalo učitelju drugače, kakor seči v žep in plačati račun. Ohranil ga je za spomin, kdaj se je družil z Zvijovičem.

Slika je bila vzeta v neki hiši v Sharpsburgu, Pa., kjer je dosegla voda od stropa in pustila tako opustošenje za seboj. Tisoče gospodinj je našlo svoje kuhinje v takem stanju, ko je voda upadla.

Vsem gostom, odjemalcem, prijateljem in znancem veselo alelujo želita

MR. in MRS. FRANK VESEL

791-93 E. 185th St.

GROCERIJA in MESNICA

RESTAVRACIJA in TOČILNICA

Pristne domače šunke in želodeci. Specijalno dobro sveže meso in vsa grocerija.

Najfinejši legalni likerji, najboljšo pivo in izborna kuhinja.

Vedno gorka jedila.

JOSEPH PERME

15607 Waterloo Rd.

SLOVENSKI KROJAČ

Spomladanski in poletni vzorci. Obleke in površniki od \$20.00 naprej. Posamezne hlače \$3.75 naprej. Trpežna obleka, domače delo po najmodernejših krojih.

Veselo alelujo vsem prijateljem in znancem.

Član Progresivne trgovske zveze

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem želi

PETER USAY

MODNA TRGOVINA

783 E. 185th St.

Vedno velika zaloga moškega, ženskega in otroškega perila. Ženska in otroška zgornja obleka ter blago na jarde v najmodernejših barvah. Cene nizke.

Član Progresivne trgovske zveze

Vsem klientom in prijateljem želi veselo alelujo

JOHN BUKOVNIK STUDIO

Najmodernejši fotografski studio na vzhodni strani mesta. Izvršena in na mednarodnih razstavah visoko odlikovana fotografska dela.

Točna postrežba in nizke cene.

762 E. 185th St., vagal Muskoka Ave.

Član Progresivne trgovske zveze

COLLINWOOD DRY CLEANING

LEO KAUSEK in FRANK KOVAČ, lastnika

15210 Saranac Rd.

Slovenska čistilnica moških, ženskih in otroških oblek. Delo jamčeno in prvovrstno.

Postrežba točna in nizke cene.

GLenville 4746

Veselo alelujo vsem klientom in prijateljem.

Veselo alelujo vsem odjemalcem in prijateljem želi

DOLŠAK DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

448 E. 158th St.

Član Progresivne trgovske zveze

Lepo sfrizirana ženska ter pravilno ostrizen in obrt moški napravita vedno dober vtis.

Pri nas vam napravimo vedno najboljšo delo.

MR. in MRS. L. SANABOR

BRIVNICA — BEAUTY PARLOR

15801 Waterloo Rd.

Veselo alelujo vsem prijateljem in znancem.

JOHN LADIHA

1242 E. 74th St.

GROCERIJA in MESNICA

želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike.

Priporoča se gospodinjam za nakup vsakovrstnih
potrebščin za praznike: najboljšo moko, orehe,
rozine, maslo, jajca in med.

Ravno tako suho in svežo mesenino.

Vesele velikonočne praznike želita

vsem svojim prijateljem in odjemalcem

MR. in MRS. FELIX DRENK

5422 Hamilton Ave.

Se toplo priporoča za izvrstno pivo in dober prigrizek.

Vesele velikonočne praznike želim vsem
odjemalcem in prijateljem.

Izplačalo se vam bo, če natančno preberete naš oglas
v tem listu prihodnji teden.

LOUIS OBLAK

Zaloga finega pohištva in drugih hišnih potrebščin.

6303 Glass Ave.

HEnderson 2978

VESELO ALELUJO

vam želi

FRANK PERME

Priporoča se za vsa dela, ki spadajo v mizarsko stroko:
bare, kandre in sploh opremo za gostilne.

NORWOOD CABINET CO.

1133 Norwood Rd.

MI SMO MI!

Točimo izvrstno pivo in vino.

Ni treba misliti, da imate samo na St. Clairju dobro
pijačo. Kaj pa, če bi jo prišli St. Clairčani pokusiti
enkrat k nam v Newburg? Dobro vas bomo "potretali,"
prav zares.

Prijazno se priporočam domačim in zunanjim
gostom, da me obiščejo ob praznikih in tudi drugokrat.
Voščim vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

FRANK KUŽNIK

3525 E. 81st St.

**PRESKRIBITE SE ZA VELIKONOČNE
PRAZNIKE!****FINO OHIJSKO RDEČE IN RUMENO VINO**

Imam dovoljenje za prodajo na drobno in debelo. Cene
zmerne. Pri nas dobite tudi okusen domač prigrizek.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VSEM PRIJATELJEM IN ZNANCI!

T. BAŠCA

1016 E. 61st St.
Bonded Winery No. 76

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želi

ALBIN FILIPIČ

PIVNICA in RESTAVRACIJA

Najfinejši likerji, najboljše 6% pivo in najboljša kuhinja.

513 E. 152d St.

Član Progresivne trgovske zveze

Zakonski zapisnik

Poteklo je leto dni od njegove
poroke.

Jeremija Munter je stal pri
oknu svoje pisarne in gledal
čemerno na cesto, kjer se je
mrzli novemberski veter igral
z ostankom listja in prahom.
Potem je malo prijazno pogledal
na stenski koledar, ki je kazal
10. novembra.

"Moj poročni dan!" je vzdihnil.
"Danes pred enim letom sem
stal z Elizo pred oltarjem. Kako
lep se mi je takrat šel zdel zakon!
Moja Lizika je bila tako krotka,
kakor bi ne bila znala šteti do pet.
In po enem letu? Moj Bog, zakaj
napravljati iz prijaznih žen naj-
večje Ksantipe! Zakaj si dal
moji Elizi takšno jezično spret-
nost?"

In drug se glasnejši vzdih se
je zaslislal, tako glasen, da se je
stari registrator ob velikem pul-
tu obrnil in s skrivnostnim na-
smehom rekel: "Tovariš Mun-
ter, kaj pa vam je spet?"

"Ah, mislil sem samo na to,
da je danes poteklo leto dni od
moje poroke," je otožno izpre-
govoril Jeremija Munter.

"Prvi, kajne?" In male sive
oči starega registratorja so se
bleščale tako čudno. "Po enem
letu že vzdihovanje? Dragi to-
variš, kaj vam takšne gode že-
nica?"

"Moj Bog!" je dejal Jeremi-
ja Munter. "To se pravi, prito-
ževati bi se sicer ne mogel, to-
da če bi le ne govorila toli-
ko..."

"Sem si že mislil, gospod to-
variš," se je pretkano nasmeh-
nil stari registrator. "Ali ima
hiter in spreten jeziček vaša
najdražja? No, seveda ima na
razpolago pridige za gospoda
soproga..."

"Da," je ves zlomljen odgo-
voril Jeremija Munter. "Dolge
ure vam govori. In zakaj? Za
prazen nič! Če ostanem kdaj
kakšno urico dalje pri 'Solnce'
ali če ne pridem do minute toč-
no k obedi ali..."

"No," ga je prekinil tovariš,
"prijateljček, ali vam vaša so-
proga prav zmerom dela krivi-
co? Zdi se mi, da sedite vsak
večer malo preveč vztrajno za
svojo mizo pri 'Solnce'."

"Zaradi tega ji pač še ni tre-
ba početi toliko sitnosti!" se je
brnil Jeremija Munter. "Prav-
to je tisto, kar mi ni všeč."

Spet je gubasto lice starega
registratorja spreletel nasme-
šek in v njegovih očeh se je po-
novil pretkani blesk:

"Gotovo ne pišete nikakega
zakonskega zapisnika, tovariš.
Zaradi tega je pri vas tako."

"Zakonski zapisnik?" je ra-
dovedno vprašal Jeremija
Munter. "Kaj je z njim? Ali
pomaga?"

"Sredstvo je preprosto. Na-
bavite si zapisno knjižico in na-
pišite nanjo Zakonski zapisnik.
Imejte jo potem skrbno zakle-
njeno. Če bi prišla vaša sopro-
ga v roke, bi bila v naslednjem
trenutku raztrgana na tisoč ko-
ščkov. Kadar se vaša soproga
hudi in vas zmerja, poiščite
knjižo in zapišite vanjo glavne
besede njenega govora. Saj me
razumete, tovariš. To delajte
vsak dan. Naslednjega prvega
pa, ko bo spet enkrat prav
zgovorna, privlecite knjižo na
svetlo in preberite ji vso vsebi-
no. Videli boste, da bo pomaga-
lo."

Po teh besedah se je stari re-
gistrator spet lotil dela in tudi
Jeremija Munter je prijel za
pero. Toda čemernost je izginila
z njegovega obraza. Če-
dalje bolj všeč mu je postal
tovarišev predlog. Ko je odbi-
la ura dvanajst, je pograbil
klobuk in palico in hitel domov.
Med potjo je šel v trgovino s
papirjem kupil vezano knjižico
z mnogimi snežno belimi li-
sti.

Gospa Eliza je bila prijazna,
postavna gospa, ki njenemu

čednemu obrazu niso prav nič
pristajale stroge poteze. Kar-
nič ne bi človek mogel prisojati
rdečim ustnicam, da se za nji-
mi tako spretno vrti jeziček in
da znajo tako hude besede iz-
govarjati. Tudi danes je ležala
mračna guba na njenem čelu
in v njenih ustnih kotih je sum-
ljivo drgetalo, ko je pogledala
na uro, katere veliki kazalec
je stal že dvajset minut za dva-
najsto.

"Postopač!" je vzkliknila
proti Jeremiji Munterju, ko se
je ta kmalu nato pojavil v sobi.
"Kod si se spet klatil, pijanec?
Cele četrt ure prideš prepozno,
potepin!"

Jeremija Munter je namesto
odgovora samo prikimal in sko-
ro vesel nasmešek je spreletel
njegovo obličje. Vzel je kup-
ljeno knjižico iz žepa, sedel, ne
da bi odgovoril ženi, ki ga je
osupla in razjarjena pogledo-
vala, za bližnjo mizo in napisal
na prvo belo stran—"Torek,
10. novembra: postopač, pijan-
ec, potepin!"

Gospa Eliza pa še ni konča-
la: "Ali naj se skrbno priprav-
ljena jed zaradi tebe pokvari,
ničvrednež?"

Z žarečim obrazom je zapi-
sal Jeremija "ničvrednež" v
knjižo. Čudno, zdaj ko je za-
čel pisati v zapisnik te prijaz-
ne priimke, s katerimi ga je
njegova soproga obkladala, ga
ti niso več tako hudo boleli.

S krepkim "O, ti potepuh
vseh potepuhov!" je gospa Eli-
za pohitela v kuhinjo. Jeremijo
se te besede vendarle nekoliko
ogorčile: ko pa jih je lepo zapi-
sane pogledal od strani, se jih
je res skoro razveselil.

Naslednji dnevi so nudili za-
konskemu zapisniku ogromno
snovi. Petega je bilo že dva-
najst strani popisanih. Ena sa-
ma strašna pridiga je napolni-
la kar štiri strani. Jeremiji je
igralo srce od zadovoljstva in
veselja. Prej je bil zmerom ne-
koliko ugovarjal, zdaj pa je bil
preveč zaposlen s prisluškova-
njem in razmišljanjem o tem,
kar je poslušal, da ne bi poza-
bil kakšne sočne besede. Torej
ni več odgovarjal, in čudno, tu-
di pridige gospe Elize so posta-
jale krajše.

Ko se je bližal konec meseca,
je izkazoval zakonski zapisnik
devetintrideset tesno popisanih
strani. Jeremija se je veselil
na prvega kakor na svoj roj-
stni dan.

Prvi je prišel. Prevrnitev
solnika pri obedu, ki jo je za-
krivil Jeremija, je dala snov za
majhno povodenj tistih prijaz-
nih, priimkov. Zdajci pa je go-
spa Eliza osuplo pogledala svo-
jega moža. Jeremija se je dvi-
gnil v vsej svoji velikosti, vzel
knjižico iz žepa in zagrmel:
"Prosim za mir, da bom preči-
tal zakonski zapisnik!"

Zakonski zapisnik! Beseda
je zvenela dobri gospe Elizi ta-
ko čudno, tako spoštljivost zbu-
jajoče, tako uradno — sama ni
vedela zakaj. Poslušala je
molče, ko je začel Jeremija
brati: "Na teh listih so napi-
sane vse psovke, s katerimi me
je obkladala moja ljuba žena
Eliza, rojena Lammerhirtova:
"Torek, 10. novembra: postopač,
pijanec, potepin, ničvred-
než, potepuh vseh potepuhov."
Sreda, 11. novembra: Ti nisi
vreden da bi te solnce obsevalo!
Popivanje je smoter tvojega
življenja! Največja baraba na
ulici je boljša od tebe..."

Tako se je nadaljevalo brez
prestanka celo uro. Povodenj
besed je udarila na ušesa go-
spe Elize. Pa prav nobena be-
seda se ji ni zdela lepa. Vse to
da naj bi bila rekla? Pa bo že
res, saj je zapisano v zakon-
skem zapisniku. Občutek žal-
losti se je naselil v njenem srcu
in mračne, resne poteze so ji iz-
ginile z obličja. Ko je Jeremi-
ja končal, je vstala, pritisnila
predpasnik na oči in hitela ven.
"To je učinkovalo!" si je pel
zmagoslavo Jeremija. "Ime-

nitna iznajdba je zakonski za-
pisnik!"

"Samo popustiti ne smete!"
je menil stari registrator resno,
ko mu je Munter popoldne ves-
žareč od veselja sporočil uspe-
he njegovega zakonskega za-
pisnika! "Samo popustiti ne
smete!"

Jeremija Munter je obljubil.
Še več, obljubo je tudi držal.

Gospa Eliza je sedela istega
popoldneva v svoji sobici in si-
vala. Zgodba z zakonskim za-
pisnikom jo je bila silno pretre-
sla. Sramovala se je. "Vse ti-
ste besede sem jaz govorila?"
S takimi nemarnimi priimki
sem ga obkladala? Take res ne
zasluži, res ne! Zakaj me pa
toliko jezi..." Gospa Eliza
je zdajci malo zardela. "Zakaj
ne stori vsega kar hočem? Ali
mu morda želim slabo? Ne!
Toda..." Zdaj so oči gospe

Po naključju je opazila, ko
Elize pogledale zelo brezupno
in kakor proseče na pomoč na
la skozi okno na ulico, krepke-
blazinic s šivankami. "Toda
ga gospoda, ki je šel po ulici.

ali ga res moram za vsako rec-
tako psovati?"

Ne! Je zakicalo, kakor se
ji je zazdelo, od vseh strani.
Toda čim glasneje je ta "ne"
kričal v njej — o ti ženska lo-
gika — toliko bolj se je upira-
la gospa Eliza temu "ne." "O-
ta preklicani zakonski zapi-
sik!"

"Hm," je spet razmišljala.
"Kdo ga je neki privedel na mi-
sel zakonskega zapisnika? Sam
od sebe se ni spomnil tega..."
O ti preklicani zakonski zapi-
sik!"

S tem bridkim vzdihom se je
zatopila gospa Eliza v žalostno
razmišljanje. Čutila je prav
dobro, da bo zapisnik njenega
moža počasi zlomil njen jezik
in ji morda celo vzel glavno be-
sedo v hiši. To pa se ne sme
zgoditi! Ali kaj naj stori proti
temu?

ga gospoda, ki je šel po ulici.

"Gostilničar od 'Solnce!' je
zašepetala. Zdajci so se ji od
veselja zasvetile oči. Vstala je
tako naglo, da ji je šivanje pad-
lo na tla, skrčila je ročico v pest
in si zmagoslavo rekla: "Že
imam! Le pridi mi zdaj s svo-
jim zakonskim zapisnikom!"

Naslednji mesec se je bližal
koncu. Jeremija Munter je bil
vestno dalje pisal svoj zapi-
sik. Toda glej, v tem mesecu
je bilo manj strani popisanih.
In vendar je bil dobri Jeremi-
ja hudo pospeševal način zaba-
ve, ki mu je edina dajala hra-
no za zakonski zapisnik. V tem
mesecu je bil mnogo pogostejše
kakor sicer obiskoval zvečer
gostilno in se pozneje kakor po-
prej vračal domov. Čudno, plen
za njegov zapisnik kljub temu
ni hotel postajati večji. Skoro
jezilo ga je že, da ima zdaj ta-
ko malo opravka s pisanjem za-
pisnika.

Bilo je spet prvega. Z neka-

Vsak Poteglaj
Manj Kisloben

Vsak Poteglaj Manj Kisloben

LAHKA KAJA

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

Tekom let so bili storjeni gotovi na-
predki v izbiri in ravnanju cigaretnega
tobaka za Lucky Strike Cigarette.

Te vključujejo uvodne analize tobaka
izbranega; uporaba srednjih listov; rav-
nanja tobaka pri višji gorkoti ("Toast-
ing"); vpoštevane kislobno-alkalijskega

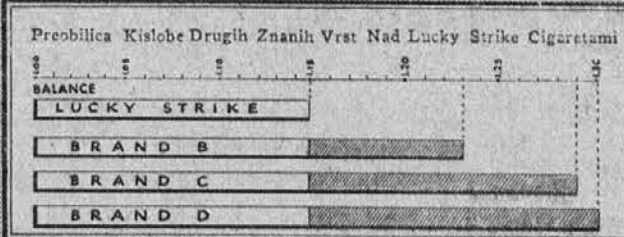
razmerja, s temu sledečim končnim
izboljšanjem okusa; in kontrolirana
enotnost v zavrženem izčelku.

Vse to skupaj proizvede boljše ciga-
reto — moderno cigareto, cigareto na-
pravljen iz bogatega, zrelega dela toba-
ka — Lahko Kajo.

Copyright 1936,
The American Tobacco Company

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemične preizkušnje
kažejo* da imajo druge
znane vrste preobilico kislobe
nad Lucky Strike od 53%
do 100%.

* Izdati Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preiskovalnih Skupin.

Luckies — "IT'S TOASTED"

Zaščita vašega grla — proti draženju
— proti kašlju

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM
SVOJIM ODJEMALCEM

Kramer's Meat Market & Groceries

5301 St. Clair Ave.

in

Kramer's Meat Market

1423 E. 55th St.

ANTON ANZLOVAR

6202 St. Clair Ave.

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

za

ŽENE in DEKLETA, MOSKE in FANTE

Vesele velikonočne praznike želim vsem odjemalcem.

CLAIR-DOAN RECREATION

10322 St. Clair Ave.

SLOVENSKO KEGLJIŠČE

JOE POZELNIK, lastnik

8 alleys na razpolago. Dober prigrizek in fino pivo.
Se toplo priporočam in želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in
prijateljem želi

FRANK KEPIC

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

14301 Sylvia Ave.

Najfinejše in okusne šunke, prvovrstno meso in velika
izbira grocerije.
Član Progresivne trgovske zveze

GROVEWOOD BAKERY

MARIE HABJAN, lastnica

17203 Grovewood Ave.

Najfinejše in vedno sveže pecivo, kruh in mleko.
Veselo alelujo vsem odjemalcem in prijateljem.

Veselo alelujo društvom, gostom, prijateljem in
znancem želi

GEORGE TUREK

16011 Waterloo Rd.

SLOVENSKA PIVNICA in RESTAVRACIJA
Najfinejša legalna vina, 6% pivo in okusna jedila.
Dvorane za svatbe, party in druge prireditve in
društvene seje.
Član Progresivne trgovske zveze

Vesele velikonočne praznike vsem svojim gostom in
prijateljem želim

MR. in MRS. JOHN TOMŠIČ

16000 Waterloo Rd.

Najboljša legalna vina, najfinejše 6% pivo
in balinearski prostori.

PLESEC CAFE in PLESEC GAS STATION

Vegal Waterloc Rd. in E. 169th St.

želi vsem gostom, odjemalcem, prijateljem in znancem
veselo alelujo.

Legalna vina, najboljšo pivo in okusna jedila.
Vsa avtomobilska postrežba.
Član Progresivne trgovske zveze

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želim

JOHN in FRANCES POLC

16605 Waterloo Rd.

Najboljšo pivo, izborna postrežba v jedilih in
mehkih pijačah.

Sebi jo je zagodel

Potepinov Tomaž se je zagledal v Kodranovo Moniko, a ona ga ni marala, saj si je izbrala Strumnovega Drejo, ki je bil vesel in prijazen fant. Tomaž je bil dolgočasen in mrk. Če bi bil mladenič vsaj dober, bi njegovo dolgočasnost že še kako dekle prezrlo, a ker je bil tudi potuhnjel in hinavski, ni mogel dobiti neveste. Pa je Moniko enkrat kar naravnost vprašal:

"Kako pa je s teboj? Ali res misliš na Drejo?"

"Sva že domenjena in kmalu bo poroka. Drejče je prijazen in dober človek. Pa kakšen zvonar je, kadar potrkava. Poslušaj ga vsa župnija!" mu je dekle odgovorilo.

"Ti bom že dal tvojega zvonarja!" se je jezil v srcu Tomaž, rekel pa ni ničesar.

Tedaj se je približala velika noč in Tomaž je vedel, da bo v nedeljo zjutraj prvi v zvoniku Strumnov Dreja.

Na velikonočno soboto zvečer je lezel Čepinov Tomaž sam v zvonik. Ko je prišel k zvonovom, je pogledal skozi line. Mesečina je sijala nad vasjo, v sinjavi je blestela bela hišica na gričku — dom Kodranove Monike. Tomaža je spet pograbil jeza:

"Pokažen ti tvojega zvonarja. Jermena pri kembljih mu narežem, da si bo razbil bučo!"

Spravil se je nad veliki zvon in pričel rezati debeli jermen, pa mu je šlo prepočasi: Spomnil se je na sekirico, ki je ležala v nekem kotu, kjer je imel cerkvenik spravljeno različno orodje. Poiskal jo je in pričel z njo sekati jermen.

Tedaj pa je strašno zaropotalo. Tomaž je zajavkal in tebeblnil s kembljem vred kake tri metre globoko pod stopnice. Kembelj se je namreč odtrgal, prebil tik trama lesena tla in Tomaž je zdrknil za njim.

Obležal je v temi in začutil hudo bolečino. Zlomil si je nogo. Izkušal je vstati, pa ni mogel, saj ga je noga vedno bolj bolela.

Andrej je res prišel zjutraj zelo zgodaj v zvonik. Začel je stokanje in posvetil je s svečo pod stopnice, kjer je našel Tomaža. Začudil se je, ko je videl poleg njega kembelj. Ko je odnesel kembelj nazaj, je dobil pod zvonom sekirico in Tomažev nož. Pogledal je na jermen in videl, da je bil nasekan. Takoj je vedel, da je to storil Tomaž in nihče drugi. Vrnil se je pod stopnice in mu rekel:

"Najrajši bi te pustil kar tukaj, ker delaš tako škodo. Menda si jo mislil meni zagosti, pa si jo samemu sebi!"

"Tu me vendar ne boš pustil, saj vidiš, da niti prestopiti ne

morem!" je zajavkal Čepinov.

Dreja mu ni odgovoril, zadel ga je na rame in nesel domov.

Tisto velikonočno nedeljo ni pel veliki zvon. Črni kembelj je ležal osamljen v mračnem kotu v zvoniku, Tomaž pa doma.

Ljudje so se povpraševali, kaj to pomeni. Tomaž je upal, da bo Dreja molčal, a slutil je, da bodo drugi zvonarji zvohali, kako je bilo. In res se je kmalu razvedelo po vasi, da je nezgoda Čepinovega Tomaža zvezi s kembljem, ki ga je odrezal.

Ko je popoldne prišla Čepinova mati od krščanskega nauka, se je glasno zjokala, kako je nesrečna, ker ima takega sina, ki ji dela samo sramoto. Oče je pristopil k postelji in mu dejal:

"Kar po svetu bi te pogнал, a ker si edinec, ostanesh doma. Dokazal pa si, da nisi vreden našega poštenega imena, ker nam delaš tako sramoto! Ker si tak, si izbij ženitev kar lepo iz glave, kajti ti ne prepustim posestva prej, preden ne zatisnem oči!"

Tomažu je čudno zabrnelo v glavi, prav kakor bi se nenadno oglašil veliki zvon. Bilo ga je tako sram, da nekaj mesecev sploh ni šel mel ljudi.

ZAKONSKI ZAPISNIK

(Nadaljevanje z 3. strani)

kim razočaranim veseljem je Jeremija Munter na obračunski dan zjutraj vzel knjižico v roke in še enkrat v naglici pregledal vse vpise. Tokrat je bilo popisanih samo osemnajst strani. "Niti pol toliko kakor prejšnji mesec!" je zavzdihnil Jeremija.

Opoldne. Oba zakonca sta sedela pri kosilu. Jeremija je študiral obraz svoje žene. Bil je jasnejši kakor kdaj prej. Začel je godrnjati zaradi preveč slane jedi in se je skoro ustrašil te svoje drznosti. To pač mora razburiti njegovo ženo.

Ne, gospa Eliza je samo skomignila z rameni in ostala nema.

Dobri Jeremija je začel čuti ti nekaj takega, kar je bilo podobno strahu. Če se njegova žena ne bo razburila, je šlo učinkovanje njegovega zakonskega zapisnika k vragu. Upal se je torej reči, da je pečenka strašno trda.

Gospa Eliza je mirno dejala, da to obžaluje in da je najbrže vzel najslabši kos, zakaž meso, ki ga je bila kupila, je bilo prav izvrstno.

Jeremija je obupoval. Ostalo mu je le še samo eno sredstvo, to je prevrnitev solnika.

Jezzen pogled je planil iz njenih oči vanj, ko se je z lahko tresoč se roko poslužil tega zadnjega sredstva, toda niti beseda se ni prikradla izza čvrsto stisnjenih ustnic njegove žene.

Jeremija je globoko zadihal. Torej mora začeti brez uvoda. Vstal je in malo zaklel, da bi si dal več poguma. Ko tudi to ni učinkovalo na njegovo Elizo, se je resnično razjezil.

"Nič več ne bom poslušal tvojih psovč!" je nadno zarenčal.

"Ali sem sploh kaj rekla, dragi Jeremija?" je odgovorila njegova soproga tako milo in nežno kakor nevesta, ki prvič odkrije na obličju najdražjega potezo nejevolje.

"Da, tisočkrat da!" je hitel Jeremija. "Le poglej..." Jeremija je potegnil knjižico iz žepa. "Vidiš, vse besede so zapisane črno na belem! Ponedeljek, 1. decembra: vagabund, lenuh. Moj Bog, s kakšnim vzornim eksmeplarjem moja moram živeti..."

Bral je stran za stranjo in je pri branju postajal resnično zmerom bolj ogorčen. Prebral je vse do zadnje strani. Zdal bo učinkovalo, zdaj...

Gospa Eliza proti pričakovanju ni pritisnila predpasnika na oči in ni šla ven, nego se je samo zaničljivo smehljala in rekla: "Ali si že končal? Zdi se mi, da je tvoje predavanje trajalo zadnjič dalje časa."

Brez besede in ves osupel je Jeremija odložil knjižico in strmel v ženinne roke, v katerih se je zdaj pojavila podobna knjižica.

"Zdaj pride na vrsto moj zakonski zapisnik!"

O gorje! Jeremiji se je zdelo, da je sanjal. Kaj je bil res tolikokrat pri "Solncu," kolikokrat je zapisala njegova žena v knjigo? Ali je bil res enajstkrat v mesecu prišel po eni uri ponoči domov? Ali je res, da je zapil toliko denarja?

Gospa Eliza je že končala branje, a Jeremija je še zmerom mračno strmel predse. Kdo je zdaj zmagal?

Tedaj je začutil mehko ročico na svoji rami in glas ki tako prijazenega že dolgo ni slišal, je zašepetal: "No Jeremija, kako je? Ali hočeva oba pisati zapisnik, ali pa hočeva poizkusiti tako živeti, da bosta ti knjižici nepotrebni?"

Tedaj je padel njegov zapisnik na tla in Jeremija je čvrsto objel svojo Elizo.

"No, tovariš," je menil nekaj mesecev pozneje debeli registrator, "zdaj ste pa kakor izmenjani! Zmerom veseli in zadovoljni. Moj nasvet je pomagat, kajne?"

Prijazen nasmešek je spreletel Jeremijev obraz:

"Da, tovariš, vaš nasvet je imel čarovno moč. Midva sva jo čutila, moja žena in jaz. Zdal ne piševa več zapisnikov!"

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem ter
prijateljem in znancem tukaj in v stari domovini želim

MR. in MRS. LOUIS ZDEŠAR

687 E. 200th St.

Trgovina z železnino, Maytag in Apex pralnimi stroji,
Apex električnimi ledenicami, kuhinjskimi
pečmi in vsevrstnim orodjem in barvo.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem,
prijateljem in znancem želi

FRANK LAVRICH

15601 Holmes Ave.

Član Progresivne trgovske zveze

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želi

ROOSEVELT CAFE

LOUIS ROYTZ, lastnik

524 E. 200th St.

Kenmore 0897

Najfinejše pivo, okusen prigrizek in šolske potrebščine.

JOSEPH IVANČIČ

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

ter

BEER PARLOR

618 E. 200th St.

Najfinejše šunke, prekajeno in sveže meso.
Vsa grocerija in najfinejše pivo in prigrizek.
Veselo alelujo vsem odjemalcem, gostom in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike vsem gostom in prijateljem
želi

MRS. JOSEPHINE PETJAN

SLOVENSKA RESTAVRACIJA in TOČILNICA

383 E. 156th St.

Vedno sveže 6% najboljšo pivo ter okusen prigrizek.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in
prijateljem želi

PIBERNIK GROCERY & MEAT MARKET

830 Babbitt Road

Vedno sveže in prekajeno meso. Najboljša kvaliteta
v mesu in groceriji. Postrežba točna in nizke cene

Vesele velikonočne praznike
vsem gostom in prijateljem želim

MR. in MRS. LOUIS GREGORIČ

15226 Saranac Road

Najfinejše 6% pivo in prvovrstna restavracija.

Veselo alelujo vsem odjemalcem in prijateljem želi

FRANK IVANČIČ

15416 Saranac Road

Delikatesna trgovina in grocerija. Najboljše blago in
nizke cene.

JOHN CIMPERMAN in SIN

1259 Marquette Road

Fino pivo, žganje in dober prigrizek.

Se toplo priporočamo za obilen obisk.

Želimo vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

Vesele velikonočne praznike želim
vsem prijateljem in znancem

Mrs. Olga Schutte in Mrs. Louise Trentla

5401 St. Clair Avenue

Domača jedila, fino pivo in dobra vina.
Ob petkih imamo vedno fin Fish Fry.

ČETRTSTOLETJA MED NARODOM ZA NAROD

Letos praznujemo 25 letnico, ko smo stopili v zemljiško stroko v posredovanju za prodajo hiš in posestev. Mnoga leta so nam bili rojaki naklonjeni, se pridno posluževali naše zemljiške pisarne in z zaupanjem poslušali naše poštene in dobre nasvete. Zaupali so rojaki nam in mi njim, zato jim gre velika hvaležnost, da smo mogli skozi veliko depresijo prekoračiti najtežje dneve zadnjega pol stoletja. Našim dobrim rojakom gre tozadevno.

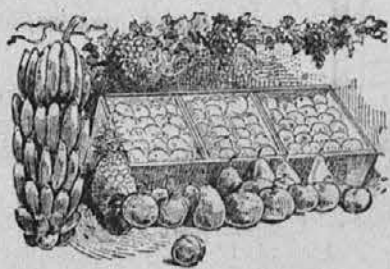
JAVNA ZAHVALA IN PRIZNANJE, da smo se vzdržali v svoji stroki, v kateri smo vedno nudili najboljše posredovanje, točno postrežbo in zanesljivo izgotovitev vseh listin. Veseli smo, da smemo javno priznati iskreno zahvalo vsem našim klijentom, ki so se poslužili našega posredovanja.

Mnogoletna izkustva so nas vsestransko usposobila, da lahko postrežemo rojakom z največjo sigurnostjo. Mi smo bili prvi med Slovenci v Clevelandu, ki smo se posvetili temu za NAROD važnemu poslu. Nikdo se ni povrnil v našo pisarno prevaran in razočaran. Naša beseda je bila jamstvo vsakomur, kdorkoli se nas je poslužil.

Tudi zdaj smo vedno v tem poslu in drage volje na razpolago, če nas zahtevate. Imamo v zastopstvu zanesljivo zavarovalnico proti požaru, tornadu, tatvini in drugo. Pokličite nas po telefonu in mi vas obiščemo na domu. Poslužite se našega zanesljivega posredovanja, ker naš REKORD je vseskozi **CIST IN POSTEN**.

Vesele velikonočne praznike v globoki hvaležnosti želi —

JOHN ZULICH
18115 Neff Road KENmore 4221

SPEH GROCERIJA

1100 E. 63d St.

Pazite na cene, ki vam jih nudimo
vsak petek in soboto.

Se toplo priporočamo in želimo vsem
odjemalcem vesele velikonočne praznike.

Vesele velikonočne praznike vsem gostom in
prijateljem želi

J. KUNCIC-PERROTTI NITE CLUB

Najfinejši likerji, vina in pivo.

Izborna kuhinja. Vedno na razpolago
najokusnejše jestvine.

Vsako sredo, petek in soboto ples
z najboljšo godbo.

Odrpto vsako noč do 2:30 zjutraj.

397 E. 156th St.

Član Progresivne trgovske zveze

OHIJSKO, DOMA PRESANO OKUSNO VINO

Pristna kapljica, ki jo prodajamo na kozarce, galone in sode. Postrežite družini in prijateljem ob praznikih z izbornim vinom, ki ga dobite pri **Bonded Winery No. 131**

F. MARINCIC 15012 Sylvia Ave.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike želita
vsem prijateljem in znancem

Mr. in Mrs. Frank in Mary Brandula 6406 Superior Ave.

NORWOOD CAFE

Vino in 6% pivo. Ob petkih imamo okusen Fish Fry.
Se toplo priporočava.

Konec starega Matijca

Vse prigovarjanje je bila zaman. Pomagale niso besede ne zdaj že ranjke žene Mete, ne vaške klepetulje Rozalke, brez zobe žensčine, ki je vedela prav vse in imela nos povsod tam, kjer ga ni bilo treba. Stari Matijc se ni dal ugnati.

Sin, Matija, krepak, visok fant, za katerim so gledala vsa dekleta velike trebanjske fare, je zaman prosil očeta, naj mu že vendar izroči grunt, ker ima dekle, hčer starega Martina. Toda Martin mu je bil dejal, da Matijev Matija ne dobi prej njegove hčere, preden mu oče ne prepiše grunta. Tako je Matijev Matija dan za dnem rotel očeta, ali je le godrnjal in govoril, da se kaj žarjeva hči ne bo šopirila na njegovem svetu in da zemlje trebanjskih Matijev ne bo sramotil noben žganjar, noben kajzar, najmanj pa Martin, ki niti koze ne more rediti na svojem osatu. Takole je govoril stari Matijc v svojo sivo brado in postrani gledal sina, ki ni vedel več ne kod ne kam. Bal se je za Milko, kateri zastavnih snubcev ni nedostajalo, čeprav je bila le hči Martina, ki je znal kuhati žganje, a se: polje ni prav nič menil. Pa kaj, saj Matijev Matija, najlepši in najbogatejši fant trebanjske fare, ni snubil Martina, snubil je le njegovo zalo Milko, ki je kakor plaha srna hodila ob nedeljah k maši tja in nazaj le s teto in mislila na Matijo, le nanj, kateremu se ni smela približati.

Tako je Matija ponoči, časih do zore, vasoval pod njenim oknom in tožil Milki svoje gorje, a ona njemu svojo bol. In ko je vželo solnce, je sin vprašal očeta:

“Oče, kdaj mi boste dali grunt?”

“Ko se pomenim s snubci!”

Sin je sklonil glavo. Razumeval je, da misli oče le na sosedovo hčer Tonko, na ostarelo, blede dekle, o katerem so govorili, da se je bila spečala s ciganom. Toda imela je zemlje na pretek. In le to je rojilo staremu Matijcu po glavi: Oba grunta združim v enega. Kakor kralj bo hodil Matija med njivami in med hostami, kakor graščak bo ljudem odkazoval delo in jim odšteval dnino — veliki gruntnar.

Takole je mislil stari Matijc, a sin, krepki Matija, pravi fant od fare, je šel v svet. Šel si je v mesto služiti kruha, hlapčevati tujim ljudem, da si pristrada Milko, da se mu izpolni nada njegove mlade ljubezni — da povede Milko pred oltar in postane tudi on kajzar. Najprej se je bil doma zapil. Milka ga je nekaj časa rotala, naj se vendar spametuje, češ, da se bo oče že vdal. Toda oče, ki ni maral o Milki nič slišati, se ni dal pregovoriti, ni mogel verjeti, da bi kajzarjeva hči mogla biti dobra gospodinja, gruntnarica, ki bi jo lahko vsi poštovali, ki bi bila vredna gospodinja trebanjskih Matijev. Tako se Matijev Matija kmalu ni lotil nobenega dela več. Posedel je po krémah, dejal za pijačo — ali pa samotari s puško v roki po hostah in premišljeval, kaj mu je storiti. K Milki je prihajal vse bolj po redkem. Ni videl njenih objokanih oči, ne skrbnega obraza kajzarja Martina, ki je klet sebe in Matijca in kahal vse slabše žganje, da bi čim več izkupil.

Lepega dne je Matija izginil. Nikomur ni povedal, da pojde v svet, v mesto, da se kakorkoli prebije do tistega, kar mu je najljubše na svetu. Nič manj ni bil trmast od svojega očeta. Le ko ga je župnik srečal s popotno palico v roki in ga pobaral, kam pa kam, sinko, mu je Matija osorno odgovoril, da pije lahko povsod, in šel dalje brez pozdrava.

Stari Matije je zlezel v dve gube. Ko o sinu le ni bilo glasu, je najel še enega hlapca. Ni se vdal, ni iskal krvi svoje krvi. Gospodaril je dalje — že z eno nogo v grobu — le da kajzarjeva hči ne bi osramotila njegove ponosne, kakor za veke zidane domačije.

Potekali so meseci. Pri Matijevih je prazno puščobno. Hlapci gospodarijo. Staremu Matijcu je vid opešal. Tudi zelo pozabljen je postal. Kdaj pa kdaj se spomni sina. Toda to so le trenutki, ki jih kmalu pozabi. Tarejo ga skrbi. Sam je. Za vse je sam. In ničesar več ne more dobro premisliti. Obraz je kakor razorana njiva. Roke trepetajoče. Od dne do dne hodi bolj sključen. Z nikomern več ne spregovori besede. Vidi se, da na nekaj zmerom misli, da ne najde več miru. Ali to je videti le iz njegove drže. V očeh je pa še ista trma kakor nekoč. Žive so oči, svetle, tako svetle in zgovorne, ukazajoče, da ga hlapci in dekleta razumejo molče. Ali Matija je gluha. Nič ne sliši in njegove svetle oči razodevajo le še njegovo voljo, vidijo pa vse manj.

Hlapci gospodarijo na ponosni Matijevi domačiji. Kadar se krava oteli, Matija o tem nič ne ve. Koliko je žetve, vedo le hlapci in dekle. In Milka, kajzarjeva hči, hodi med njegovimi njivami, hodi po njegovi hosti in joče. Gorje ji, če jo zalotijo Matijevi hlapci. S krepelci ali s koso jo naženo.

Mladega Matije ni odnikoder. Stari pa, kadar se spomni sina, pomisli: vsi Matijci so hodili po svetu in se vrnili. Včasini se ga izogibajo. Pognal in prekel je sina.

Vroč poleten dan je. Matija je globoko zamišljen krenil na polje. Čelo ima močno nagubano. Pokrito je z znojnimi kapljicami. Zdaj pa zdaj si z velikim rdečim robcem obriše lice. Ljudi srečava, a se v nikogar ne ozre. Nikomur ne odzdravi. Otroci vpijejo za njim. Stari godrnja in gre do jezno dalje. Nihče ne ljubi Matijca. Ta ali oni ga le radodovedno pogleda. Morda misli, da bo tudi Matijcu kmalu za vedno odklenkalo. Toda Matije gre mirno svojo pot dalje. Njegovo staro, razorano lice je kakor kepa izsušene zemlje razpokano, polno gub in globokih brazd.

Z desnico se opira na grčavko. Močno je sključen. Sedem križev že nosi po svojem svetu. Zdaj pa zdaj se ozre v nebo. In kakor da sloni ves neizmerni sinji obok na njegovih ramah, se vse bolj upogiba, da se mu grčavka v desnici ugresa globoko v mehko prst. Časih obstane, kakor da se hoče odpočiti. A sključen v dve gube ne more umakniti pogleda zdaj ne od sinjega neba, zdaj ne od svoje zemlje. Vse je njegovo.

“Nad nebom ... Kaj je nad nebom? ...” strme vprašujejo njegove oči.

“Sedemdeset let živim. Sedemdeset let gledam v oblake, v zvezde, v sinj in v črno — in še ne vem ...”

“Umrl bom, govori stari Matije sam s seboj.

In Matije, nekoč silni Matije, se stresa. Smrti se boji.

Kadarkoli pride tista ura, pride prezgodaj.

Njegov veli obraz je čudno otožen, zdaj ob misli na smrt skoro lep. Pa vendar je videti, da njemu otožje, lepota prav nič ne pristojita. Ljudje so vajeni le njegovega osornega, ukazujočega glasu in trdega, mračnega pogleda izpod čela. Toda zdaj, ko so ga srečavali

tako vase poglabljenega v svetlem trenutku, se jim je le zasmilil, se jim je zazdel ves drugačen, ves izpremenjen.

“Da, da, hudo se je postaral ošabni Matije. Kar čez noč ga je vzelo ...” so govorili. “Čas je ...”

Toda Matijcu je bilo že prav vseeno, kaj so mislili in govorili o njem ljudje. Nikoli jih ni maral. On, veliki gruntnar, je lahko tudi prenašal vse sovražstvo soseske.

Tako je hodil med njivami. Solnce je žgalo. A Matije, kakor da solnce ni čutil. Hodil je med njivami, med visokim, od solca prezračenim klasjem in upiral oči predsed v razpokano zemljo, v korenine žitnih stebel.

“Kaj je pod to zemljo? ... Kaj je pod to črno-rjavo prstjo? ... Kaj je v njej?”

Ti nič ne veš, Matije! Ne veš, ali je v njej smrt ali življenje. Teptal si jo vse svoje življenje, in ji jemal. Ne veš, kaj je nad teboj, kaj je pod teboj. In sina si pognal, ga prekel zaradi teh krhkih grud, ki si jih le drobil. O, smrt se ti bliža. In ne v tem sinjem, danes tako žarečem nebu, ki je nad teboj, ne v tej črni, tako plodni prsti, ki je pod teboj, ni tvojih rok. Nebu nisi dal ničesar. Zemlji si le jemal. Hlapci so ji gospodarili, hlapci so ji dajali svojo kri, ustvarjali iz nje sebi žulje. Ti si pa le ukazoval, in kadar si mernike štel, si ji jih prodal. Nikjer ni tvojih dobrih rok. Ali si imel kdaj, Matije, dobre roke?

Lice se mu je za trenutek spačilo. Nagrbnjeno čelo je bilo zdaj res videti kakor sveže izorana njiva. Potem pa mu je okrog usten zaigral mahoma čuden, skoro zloben nasmehek.

“Kaj ti veš, ali so v njej moje roke dobre ali ne! Kaj ti veš? ... Vse življenje sem ...”

“Grabil!” mu je zašepetal skrivnostno glas s sinjega neba in se združil s trepetom ožgane zemlje.

“Kaj? ... Ljudje marsikaj govore. Ali sem jaz kriv, če gredo na boben?”

“Ti! Ti! ... ki si samo jemal ... grabil!”

In stari Matije je kakor pod nevidnim batom še bolj zlezel v dve gube. Postajal je vse manjši. In zdelo se mu je, da je silno avgustovsko solnce uprlo vanj vse svoje žarke in ga hoče pogubiti.

Zazvonilo je angelsko češčenje. Na zemljo je padal mrak. Matije se je odkril. Iz žepa je potegnil rožni venec. Ustnice so se mu začele naglo premikati kakor same od sebe — kakor iz navade.

Ali je Matije nocoj molil? Molil je kakor še nikoli.

“Pognal sem sina. Prekel sem sina. Usmili se me, o Bog, ki si za nas krvavi pot potil!”

Vsi so odšli, je premišljal. “Vse me je zapustilo. Tudi Matija, moj Matija!”

Bilo mu je, kakor bi se njegovega vratu oklepala mrzla, trda roka. Nekaj ga je davilo, vse bolj dušilo. In je molil:

“Usmili se me, o Bog, ki si za nas krvavi pot potil!”

Zdaj sem jaz na vrsti, je mislil med molitvijo. Njegovi košeni prsti so se od trenutka do trenutka bolj krčevito oprijemali molka. Molitev, izpoved je topila njegovo okamenelo sree.

“Dve ženi sem pokopal. Pet otrok!” je nadaljeval. “Matija je pobegnil! Kje je kajzarjeva Milka? Kje je Matija? Kajzar Martin? O Bog odpusti, usmili se me!”

Med prsti mu je drsel rožni venec. Matijcu je molitev jemala. Ustnice so mu drhte. Misli je: Komu naj zapustim njive? ... Hišo? ... Živino?

In jagode rožnega venca so drčale skozi njegove prste brez

(Dolje na 6. strani)

Prva slovenska izdelovalnica mehkih pijač.

Razvažalec vsakovrstne fine pive:

UNION, GOLD BOND, BUCKEYE, GREEN SEAL

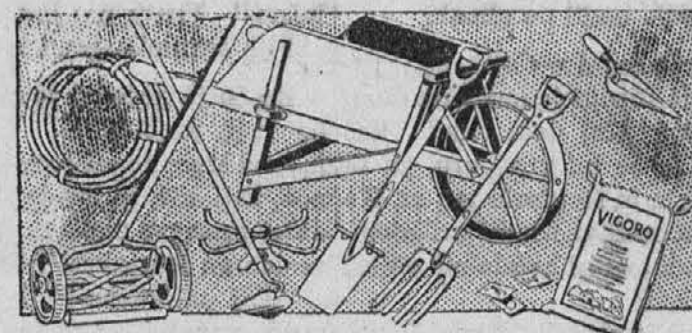
Double Eagle Bottling Co.

JOHN POTOKAR, lastnik

6511-19 St. Clair Ave.

HEnderson 4629

želi vsem rojakom vesele velikonočne praznike, v Ameriki in v stari domovini.

Kadar rabite železnino, vrtno orodje ali umetna gnojila, oglasite se pri nas.

Imamo veliko zalogo najboljše barve po najnižjih mogočih cenah.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi

JIM ŠEPIC

HARDWARE STORE

16009 Waterloo Rd. KENmore 1300

Član Progresivne trgovske zveze

LOUIS GREGORIČ

GROCERIJA in MESNICA

1171 E. 74th Street

HEnderson 2153

Ako hočete imeti okusne jestvine na mizi za praznike, oglasite se pri nas.

Vesele velikonočne praznike želim vsem skupaj.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem želita

MR. in MRS. ANTON JERMAN

663 E. 160th Street

Velika izbira grocrtje in točilnica najboljšega piva.

Vesele velikonočne praznike

želi vsem odjemalcem in prijateljem

ANDREJ MOŽINA

15931 Saranac Road

Grocrtja najboljše kvalitete, vedno sveže in najboljše meso. Prekajene domače šunke, klobase in želodci. Kupite svoje potreščine pri nas.

Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem in prijateljem

JOHN MAVSAR

23741-51 St. Clair Avenue

slovenska trgovina z grocrtjo in vsakovrstnim prekajenim in svežim mesom.

ANGIE'S CAFE

6702 St. Clair Avenue

ANGELA PEČJAK, lastnica

6% pivo, vino in dober prigrizek. Se toplo priporoča za obilen obisk. Vesele velikonočne praznike želim vsem odjemalcem in prijateljem.

Jernej pride iz ječe

Takrat so se odprla vrata jetniške celice. Na pragu je stal sodnik in mu povedal, da je kaznen prestal.

Jernej je bil iznenaden. Toda sodnik mu je pojasnil, da ga zaradi vzornega vedenja puste na svobodo dva meseca prej.

Ko je stopil na cesto, je začel polne prsi svežega zraka. Kako se mu je to prilagelo. Saj ga je tudi v ječi dostikrat ob odprtem oknu. Toda tam — kakor bi bil še zrak začaran, kakor bi se bil že od železnih križev navzel smradu in vlage.

Deset mesecev je sedel v zaporu! Deset mesecev! In vse zaradi tistega neumnega sunka z nožem. Branil se je in ranil nekega fanta.

Deset mesecev ni gledal ničesar drugega kakor pusto zidovje, popisano z nešteti pisavami, in košček neba skozi zamreženo okno.

Neznana mora ga je mučila in ni se je mogel otresti.

"Samo da sem prost da je konec vsega," se je skušal tolažiti, toda zaman. Kakor motoglav je hodil po ulicah.

Ko je sedel v vlaku, se je iztreznil. Misliti je začel na dom, na njo. Kaj dela ona? Ves čas, kar je bil v zaporu, ga ni obiskala in še pisala mu ni. Ko je bila nedavno mati pri njem, mu tudi ona ni hotela nič o njej povedati.

Vlak je obstal. Jernej je naglo skočil iz vagona in zavil k čumnate.

izhodu. Nihče ga ni pričakoval. Kako naj bi ga tudi bil! Saj niso mogli vedeti, da pride.

Samo deset minut je imel do doma. Od daleč ga je že videl. Pod hribom je čepel in gledal v dolino kakor osivela starka. Spodaj je pa hišica, kjer stanuje ona, Danica. Njeno okno — in rdeč nagelj na njem. Kako se je razrasel! Lani je bil še majhen — komaj po en cvet je dal vsak teden.

Lahkih korakov je šel skozi vas. Skoraj vsi ljudje so bili še na polju. Le tu in tam se je pokazal znan obraz, v zadregi pozdravil in izginil, odkoder je bil prišel.

"Najprej domov," se je odločil Jernej, čeprav ga je vleklo k Danici.

Mati je sedela na pragu in dopletala nogavico. Tako je bila zaverovana v svoje delo, da ga ni opazila niti tedaj, ko je stal zraven nje. Šele tedaj, ko jo je poklical, je dvignila glavo.

"Ali so te izpustili?" je rekla veselo, vstala in ga odvedla v kuhinjo.

"Najprej se najej!" mu je rekla skrbno. "Saj vem, da si lačen." Vsega mu je nanosila, kar je shramba premogla.

Ko se je najedel je šel v sobo in se preoblekel. V omari je med staro ropotijo našel svoj nož, tisti nož, ki mu je prinesel deset mesecev zavora. Podzvestno ga je vtaknil v žep.

"Kaj pa Danica?" je mimogrede vprašal, ko se je vrnil iz čumnate.

"Tako... tako..." mu je rekla mati v zadregi. "Že dolgo je ni bilo k nam."

"K njej pojdem zdaj," je rekel. "Pozno je že."

"Ne, nikari ne hodi!" je zaklicala za njim, ko je že stal pred vrati. Toda bil je predač, da bi jo bil še čul.

Stekel je po bregu navzdol, odprl lesno in stopil na sosedov vrt.

"Danica!" je veselo poklical, ko jo je zagledal sredi dvorišča.

Zdrznila se je in zardela. Ozrla se je, da bi pobegnila, toda on je že stal pri njej in jo držal za roko.

"Kaj ti je, Danica?" je rekel začuden. "Zakaj se me bojiš? Saj sem se vrnil k tebi."

"Pusti me!" je hladno odvrnila in se mu iztrgala. "Pusti me!"

"Kakšna si?"

Prijel jo je okoli pasu.

"Pusti me!" se je trdovratno upirala. "Ne dotikaj se me. Nočem pretepača."

Zdaj je vedel, zakaj ga ni prišla obiskat v zapor, zakaj mu ni pisala... Sramovala se ga je.

"Ne Danica," je proseče rekel. "Saj nisem tak..."

"Si prav tak si," mu je vrgla v obraz. "Ne maram te več!" Premolknila je, potem pa se mu je izvila. "Drugega imam!"

"Drugega!" je zahropel. "Drugega... Nič več mene... Ne, ne smeš ga imeti..."

Roka mu je popustila in zdr-

snila po njenem krilu

"Ne, ni mogoče," je zajecel. "Ali si pozabila, kako sva se rada imela?"

Tedaj je še opazil, da je zavita v veliko ruto, ki jo krčevito stiska k sebi. Skočil je k njej in ji jo z naglo kretnjo strgal z ramen.

"Danica! Vlačuga... vlačuga..." je kričnil. "Vlačila si se z njim in..."

Zgrabil jo je za roke in potegnil k sebi.

Kaj je prišlo potem, tega ni vedel. Ko se mu je vrnila zavest, je videl, da kleči na njej. Na roki se mu je lepilo nekaj toplega in nož je bil do ročaja krvav. Danica pa je vrela kri iz prsi.

Tiho, brez besed, je odšel z dvorišča. Lesa je zaškrpala, ko se je oprl na njo, da ni padel. Potem je šel počasi v breg in vsak korak mu je bil muka.

S težavo se je privlekel do domače hiše. Na pragu je obstal. Ali naj gre noter?

V veži in v kuhinji je bilo že temno, le v izbi je gorela luč. Stopil je k oknu. Videl je mater, ki je sedela za mizo in brala iz starega molitvenika. Obraz ji je izdajal nemir. Njene ustnice so se gibale v tihi molitvi.

Čutili je morala, da je nekdo pred hišo.

"Ali si ti, Jernej?" je vprašala z drhtečim glasom.

"Jaz, mati."

"Pridi v hišo. Tema je že."

"Ne, mati... Zbogom, mati..."

Ko je prihitela k hišnim vratom, Jerneja ni bilo nikjer več.

KONEC ŠTAREGA MATIJA

(Nadaljevanje z 5. strani)
molitve. Njegove oči so se vpirale v zemljo.

In neki glas mu je govoril:

"Moli, Matije! Moli za svojo dušo! Izperi grehe! Dolgo si grešil. Sina si pogubil, ga pogljal zdoma, ga preklel. Na ves glas se izpovej!"

Matiju je posineval obraz. Mrak okoli njega je rasel. Z njim Matijev trepet. Angelsko češčenje je že zdavnaj potihnilo. Matije se je iznenada zdrznil. V polju med žitom je zašumelo. Zapihala je hladna večerna sapa. Matije je zašepetal:

"Usmili se me, ki si za nas bičan bil..."

"Sosedu si prestavil mejnik!"

"Ki si za nas bičan bil..." je molil Matije — in nekdo mu je spet šepetal:

"Po krivem si prisegel!"

"Usmili se me, ki si..."

Stari Matije je zastokal. V prstih ga je zapeklo, zbadlo. Prsti, ki so tiščali rožni venec, so se mu krčili. Spet se mu je izvil:

"... za nas bičan bil."

Sredi polja je za trenutek obstal. Ni mogel dalje. Moči so ga zapuščale. Zbral je vse svoje ugašajoče sile. A izkušnjavec ni hotel od njega. Spet mu je siknil:

"Koliko zemlje! Koliko zemlje! Cigava bo? Kdo bo na njej gospodaril? Kako? Milka! Milka! Kajžarjeva hči! Hahaha!"

Matije se je opotekal.

"Vrni jo, Matije! Vrni jo, Matije! Daj jo kajžarjem! Kajžarjevi hčeri! Osemkrat si zemljo jemal. Osem domačij si podr! Osemkrat si z gospoško poslušal jok in boben in se mrko smejal!"

Tedaj so Matiju iz oči privrele solze. Vsega se je spomnil. Zaihtel je.

Počasi, opotekajoč se, je pridrsal do vasi. Tam pa je onemogel in se zgrudil ob prvi hiši. Nekaj časa je mesec blede obseval stari, v smrti lepi, skesani obraz trebanjskega Matijca. Potem so prišli ljudje in ga spravili v hišo.

Skozi nočni čas je tenko pel mali zvon. Milka se je v koči zdrznila. Stekla je v vas. A sredi vasi je obstala. Pred Matijevo hišo je ugledala gručo ljudi, ki so mračno zrl predse. Ni se upala dalje. Vrnila se je v izbo. In tenko, počasno zvočenje malega zvona, ki je oznanjalo smrt, je v njenem srcu bilo pesem upanja, odrešenja. Zdaj se vrne tudi Matija, mladi trebanjski Matije.

VESELE VELIKONOČNE
PRAZNIKE
ŽELIMO VSEM ROJAKOM
LOUIS FERFOLIA
SLOVENSKI POGREBNIK

3515 E. 81st St.

Michigan 7420

—Dnevna in nočna postrežba—

Buy Only on Proof!
FRIGIDAIRE
WITH THE
"METER-MISER"

VAM DA DOKAZE O VSEH PETIH STANDARDIH ZA NAKUP LEDE-NICE.

- 1—Manjši stroški obrata
- 2—Varnejša pretečenja
- 3—Hitrejša zamrzovanje
- 4—Več uporabnosti
- 5—Pettelni protekcijski načrt

NOVE CENE
tako nizke kot
\$84.50
Nebnega denarja takej

Vprašajte
nas za
DOKAZE
Nakupna cena
vključuje
\$5.00 za 5-letni
proteksijski načrt

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Road

ODERTO ZVEČER

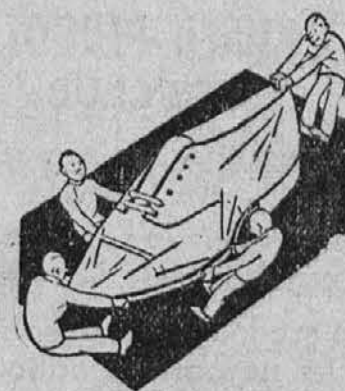
Pokličite KEnmore 1282 za prosto demonstracijo.

Posebna cena za delavce v Fisher Body

20% popusta na 1935 Frigidaire modelih

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VSEM ODJEMALCEM.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VAM ŽELIJO SLOVENSKI ČEVLJARJI
IN SE TOPLO PRIPOROČAJO:

JOS. GRBEC, 6026 St. Clair Ave.
FR. URANKAR, 7226 St. Clair Ave.
FR. LONGAR, 6630 St. Clair Ave.
RUDY KOZAN, 6530 St. Clair Ave.

VELIKONOČNO VOŠČILO!

Vsem svojim prijateljem in odjemalcem voščim kar najbolj vesele in zdrave velikonočne praznike, obenem se pa tudi priporočam za nadaljno naklonjenost. Vsakovrstna grocerija in konfekcijsko blago kot sladoled, tobak in drugo dobite pri meni vedno po najnižjih cenah.

Se vljudno priporočam vsem cenjenim rojakom!

FRANK GORENC

1435 E. 55th St.

ENdicott 9716

Vesele velikonočne praznike

želi

BEROS STUDIO

6122 ST. CLAIR AVE.

Tel. ENdicott 0670

Vesele velikonočne praznike želimo vsem našim
odjemalcem in prijateljem!

DRENİK

razvažalec

ERIN BREW

standard pivo iz Clevelanda

in

**OLD SHAY ALE
PUB PORTER
HALF & HALF**

Pivo, ki napravi vsak dan praznik.

23776 St. Clair Ave.

KEnmore 2739

Betty Davis je bila priznana, da je bila v letu 1935 najboljša filmska igralka.

ONLY YESTERDAY
REMEMBER WHEN YOUR
MA HUNG AN EVIL-SMELLING
SACK OF ASAFETIDA
AROUND YOUR NECK TO
WARD OFF DISEASE GERMS?

IT'S EXTRA STOUT, MY
UNCLE HAS THE DRUG
STORE

BOY, IT SURE SMELLS LIKE
EVERYTHIN' — IT MUST
BE GOOD!

